

សំណ្ងារ និង ចម្លើយ

៥ ខ្ញុមិនដឹងថានៅនៃណាទេ។ ពួកគេ—ពួកគេប្រហែលជា ប្រហែលជាពួកគេ ភាគសេសវាតីលើម៉ៅ។ វាបាននិយាយថា “អសាយ ៨:២៤” តម្លៃវនេះ អសាយ៩ មានតែប្រាំមួយខែនៅក្នុងវា ដូច្នេះខ្ញុមិនដឹងថាគើតអ្នកចង់សំដៅទៅលើអសាយ ៨:២៤។ វានិយាយថា “តើបទគម្ពីនេះមានអគ្គន័យយ៉ាងណា ហើយគឺវានិងកើតឡើងនៅពេលណា អសាយ ៨:២៤?” ហើយ អសាយ៩ មានប្រាំមួយខ្ញុមិនដឹងថាអ្នករៀបចំ... អ្នកណាដែលសរសវា ប្រសិនបើ អ្នកអាចគិតគម្លៃវនេះ ប្រហែលជា ភាគសេសវាម្នាច់ឡើត ខ្ញុមាបចេងដែលវាបាន អ្នកយើងឱ្យទេ។ ខ្ញុមិនដឹងថាអ្នកសំដៅទៅដំពូកណាទេ “អសាយ ៨:២៤ តើបទគម្ពីនេះមានអគ្គន័យយ៉ាងណា ហើយគឺវានិងកើតឡើងនៅពេលណា?”

២ តម្លៃវនេះខ្ញុមិនដឹងទុកអ្នកយុរួទេ។ ខ្ញុមានមួយសំណ្ងារ...មិនអែទ អគ្គុណា បងប្រុស។ ហើយខ្ញុមិនដឹងខ្លះដែលប្រចាំទៀត ហើយនេះ...អ្នកដឹងទេ ខ្ញុមានគិត ខ្ញុមានបទគម្ពីមួយនៅទីនេះ បុសុមអក់យាទោស សំបុរីលោកបាក់ធើ។ ហើយមុនពេលយើងចាប់ផ្តើមកម្ពិជីនៅព្រឹកនេះ លើនេះ ខ្ញុមិនដឹងទេ ខ្ញុមិនដឹងទេ អងិស្សានជាមួយខ្ញុមិនដឹងទេ។

៣ ខ្ញុមិនដឹងទេ ពេលប្រចាំទៀត ហើយខ្ញុមិនដឹងទេ ពេលបុន្តោននៅថ្ងៃខាងមុខនេះ។ តម្លៃវនេះ ខ្ញុមិនដឹងទេ បងប្រុសខ្ញុមានអាណាពីឱ្យខ្ញុមិនដឹងទេ កាលពីយប់មិញ ហើយឱ្យបាកខ្ញុមិនដឹងទេ ថាពួកគេកំពុងព្យាយាយកំណត់រាយ ម្នាច់ឡើតមិនដឹងទេ ម្នាច់ឡើត។ ហើយខ្ញុមិនដឹងទេ ព្យាយាយបាប់ខ្ញុមិនដឹងទេ ប្រចាំពីរដែលដោលពីរប្រចាំពីរ ប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុមិនដឹងទេ ពួកគេចង់កំណត់រាយ ពេលតាំងពីខែកុលា។ ខែកុលា វិនិក ធម្ម មករា នេះតើដឹងបានខ្ញុមិនដឹងទេ ពានកំណត់រាយ ពេលព្យាយាយ។

៤ ហើយតម្លៃវនេះការនិមិត្តបានមកដល់ នៅទីនេះវាប្រាក់បានសរសរនៅទីនេះ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរគ្រាន់តែជាអ្នកដែលនិងកើតឡើង ប៉ុន្តែនៅពេលណា ខ្ញុមិនដឹងទេ។

តម្លៃវនេះ ខ្ញុំបានប្រាប់ប្រជាជន (ដោយសេចក្តីស្មាន៖ត្រង់) អ្នីដែលគេប្រាប់ខ្ញុំថា ព្រៃំមខ្ពននៅពេលនេះ។

៥ តម្លៃវគ្គគិតគា ខ្ញុំធ្វើថា ខ្ញុំមិនស្មាន៖ត្រង់ចំពោះវា “អូ តើ... តើនៅពេលណា ដែលគាត់នឹង... គឺតាក់ទៅនៅពេលណា?”

៦ បើក្នុងពេលខ្ញុំទូលសំបុត្រទាំងនេះហើយគេប្រាប់ខ្ញុំថា “មែនហើយ អ្នក មិនទាន់អាចធ្វើវាបានទេ ត្រូវគេធ្វើការនេះសិន ហើយត្រូវគេធ្វើការនៅរាជក្រឹតា” បន្ទាប់មកខ្ញុំមិន... ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអាមេរិកមិនណូ តួចការប្រឈមមុខនឹងប្រជាជន។ ខ្ញុំ មិនដឹងថាប្រើធ្វើអ្នីឡើយទេ បើក្នុងមួយ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា ហើយអ្នកទាំងអស់គ្មានឱ្យយើងខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងច្បាយភាគចំពោះព្រះ ហើយនិយាយថា “តម្លៃវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ពេលដែល ត្រង់ច្បាប់ ទូលបង្គំក្រោប់ដែរ។” យើងទេ? ហើយប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែ...

៧ ពេលខ្លះវាគារបញ្ហាក្រោមជំនួយ តម្លៃវវាគាថិត្យាការ បុរីដ្ឋែង។ អ្នកដឹងទេ មានដឹង បែបនេះ។ វាប្រហែលជាសាក់ដែលកំពុងព្យាយាយមើលឱ្យវា ជូនច្បែះ ពេលយើងអធិស្ឋាន នៅព្រៃំកនេះ... ហើយកាលប៊ែនពេលដែលអ្នកអធិស្ឋានពេញមួយសប្តាហ៍ អ្នក—អ្នក អធិស្ឋានឱ្យខ្ញុំហើយសុខិចព្រះ... វាគារបញ្ហាក្រោមជំនួយ ចូរបញ្ចូរពីចំណែក យើងទេ? ហើយប្រសិនបើវាតា—ហើយហើយជាព្រះបាប្រឹងយរបស់ទូទៅ សូមកាន់ខ្ញុំនៅ ទីនេះ។ យើងទេ? ត្រង់ប្រាបង្ហាស់ពីអ្នីដែលត្រូវធ្វើ។ ប្រហែលជាមានអ្នីមួយ ដឹងទេត្រង់ដែលប្រឈមជំនួយធ្វើការ ធ្វើឱ្យប្រកាសព្រឹមព្រះ។ ខ្ញុំមិនដែលចង់ទៅអុប្រាណ ត្រង់ទេ។ អូ! ពេលអ្នកធ្វើបែបនេះ វាក្នុងមួយខ្លាច។ យើងទេ? ជូនខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែ មានអាមេរិកជាការ... ដែល—ដែលវាអាចជា... ខ្ញុំមិនដឹងត្រូវនិយាយមួយណាទេ ព្រះខ្ញុំមិនដឹង។

៨ ជូនជាបងប្រុសជាទីស្របតាមពីរបែបស់យើង ចចង់។ បើយមិត្តជាប្រើប្រាស់បានដឹងពី លក្ខណៈបែបស់គាត់ហើយ មែនទេ? ហើយអ្នកដឹងថាប្រើពេលខ្លះបានបែងចែល គាត់ ដែលគាត់ត្រូវបានគេសន្យាតំបាត់ប្រើស្មាប់មួយសប្តាហ៍មុន បុរីនឹងជានេះ យើងទេ បងប្រុសចង់។ ខ្ញុំបានទៅធ្វើបាត់ ហើយពេលចេះខ្លួនខ្លះ ខ្ញុំបាន អធិស្ឋាន ហើយអធិស្ឋានដោយស្មាន៖ តាមដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀបអធិស្ឋានសម្រាប់ គាត់។ ប្រមកដូរឯក ខ្ញុំធ្វើមានវីរីកីតិទូរឯក។ ហើយបន្ទាប់ពីពីរបៀបខ្ញុំ—ខ្ញុំ មាននិមិត្តមួយកាលពីព្រៀកចេចន្ទូមុន ហើយកំពុងដែរ...

- ៩ តម្លៃវនេះ មាន—មានស្ថិត្តកំដែលខ្ពស់បានអធិស្សានសម្រាប់ដីមហាផីកហើយខ្ពស់បានយើត្រនាងឈរហើយនៅ—នាងបាន...ពួកគេបានបើកនាងទ្រឹងនាងពេញជាយដីមហាផីក ពួកគេត្រីមពេងខ្ពស់នាង។ យើត្រឹង? ប៉ុន្មាននាងនឹងរស់នៅទៅខ្ពស់ដី។
- ១០ ប៉ុន្មានតម្លៃវនេះ បងប្រុសចចង់ ខ្ពស់បានយើត្រការនិមិត្តចេភាស់ទេ។ ខ្ពស់ពុង... មាននិមិត្តចេភាគ្វានោះ ខ្ពស់បានបេញមក ហើយខ្ពស់បានយើត្រកាត់—កន្លែងបស់គាត់ ផ្ទោះបស់គាត់។ ហើយនៅខាងឆ្លងដែននៃផ្ទោះដែលមានដីមហើយនៅទីនោះ—ដីមិលឡើយ នៅខាងបើនោះ ខ្ពស់បានយើត្រកំណាកកំបារមួយចំនួនដែលបីន គណ្តាប់ដែលខ្ពស់រូបរាងមាម។ ហើយខ្ពស់បានពួកទោរកាត់ដែលយកក្បាស់ និយាយអីមួយអំពីក្បាស់ និងបងប្រុសចចេ។
- ១១ តម្លៃវនេះ វាគាត់ផ្ទូរបស់បងប្រុស ចច ដែលពួកគេត្រូវបានដីក ប្រាបាក់ដីចាត់ខ្ពស់... ចាំថា តម្លៃវនេះ ខ្ពស់បញ្ជាក់ពីរឿងនេះទេ... ហើយចាប់តាំងពីខ្ពស់រឿងថាយើងកីឡា ប្រព័ន្ធដ្ឋានសំឡែង។ ប៉ុន្មានតម្លៃវនេះខ្ពស់ចច បញ្ជាក់ថ្មីចេភាស់ ដូចខ្ពស់បានធ្វើចំពោះពួកគេ ខ្ពស់គឺតិចជាការរឿងនេះ...
- ១២ មានមនុស្សមួយគ្រប់នៅទីនោះសៀចជាក់គាត់ ជោយសារគាត់រឿងថា ព្រះនឹងប្រាសគាត់ទ្វាតបន្ទាប់ពីក្រុពេទ្យនិយាយថា “គាត់យើ។” មែនហើយគាត់មិលមិនយើត្រឹង កំណាកយាមបានចូលទៅក្នុងស្ថាបស់គាត់ ហើយកែវរចប្រាយម និងអីវិញដោរទៀត។ គាត់បាននិយាយថា “គ្រាន់តែមានគ្រប់ចញ្ញាតកិត្តុបច្ចុលដល់បេះដុង បុគ្គាលបស់គាត់បន្ទិច វានឹងធ្វើទ្វាតគាត់ពីការ បុសម្នាប់គាត់។” យើត្រឹង? ហើយគាត់មានរាយូចិតសិបពីវណ្ណោះ ហ្មសពេលកំណាក។
- ១៣ ប៉ុន្មានខ្ពស់រឿងថាការណីមិត្តនេះ ថាគាត់នឹងធ្វើក្បាស់មនុស្សមួយចំនួនដែលសៀចចំអកជាក់គាត់ ដីក្បាស់គេ។ ហើយតម្លៃវនេះ ខ្ពស់បានដឹងថាគាត់ជាកាត់ជាអ្នកដីក្បាស់គេ ប៉ុន្មានគាត់គឺមែន។ ខ្ពស់បានយើត្រឹងពេលខ្ពស់គាត់ជូន ហើយជាកាត់ជាអ្នកដីក្បាស់គេ និងការធ្វើក្បាស់ បុ—បុខ្ពស់ដូចនោះ និងបងប្រុសចច។
- ១៤ ខ្ពស់បានទូលស្មុមព្រះអម្ចាស់អស់រយៈពេលប្រហែលបុន្មានបែងបើយ ដើម្បី និយាយរាយការការនៃខ្ពស់នៅទៅ ប្រសិនបើទ្រង់ចង់។ រាយការដល់ប្រហែលប្រាំពីរបុ

ប្រាំបីព្រឹកនៅមួយព្រឹក។ ដូច្នេះ ខ្ញុំធ្វើឱ្យ ត្រែងនឹងបញ្ហាក់ឲ្យច្បាស់។ បើនេះខ្ញុំដឹង
ដោយអស់ពីចិត្ត... ឥឡូវនេះ៖ នេះគ្រាន់តែជាការដែលខ្ញុំនិយាយពីថាគាត់នឹងដឹង
ដូរសម្រាប់អ្នកដែលសិក្សាប័ណ្ណោះ ប្រសិនបើខ្ញុំដឹងច្បាស់។ បើនេះខ្ញុំមិនបានដឹង
ពេកអំពីវាទេ។ វាតាមីដឹងមួយអំពីការដឹងក្នុង ហើយបង្រួមប្រុសចចន៍។ ខ្ញុំគិតថាគាត់
ថាដឹងក្នុងអ្នកណាម្នាក់ដែលសិក្សាប័ណ្ណោះគាត់។

¹⁵ ឥឡូវនេះ៖ ព្រះជាសេចក្តីស្រួលព្យេត្ត ហើយយើងគ្រាន់តែស្រួលព្យេត្តត្រែងដោយ
អស់ពីចិត្ត។

¹⁶ ឥឡូវនេះ៖ នៅព្រឹកនេះ៖ យើងមិនចង់ចំណាយពេលប្រើនពេកនៅទីនេះលើ
សំណ្ងានចំនោះទេ។ ខ្ញុំដឹងថ្មីយុទ្ធកគ្គគាមចំនោះដឹងរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ៖ មិត្តភកកិត្តិ
អើយ ខ្ញុំអាចធ្វើខសជាប្រើនលើឲ្យដំឡើនេះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ—ខ្ញុំគ្រាន់តែជាមនុស្ស
ដូចយើងទាំងអស់គ្នា។ ហើយបង្រួម នៅកី បុអ្នកបង្រួមព្រះដៃដីឡើតទាំងនេះ៖
បុរីយោងឡើត អាចឲ្យយុទ្ធករងដូចគ្នាការដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ បើនេះ ខ្ញុំធ្វើនេះក្នុង
គោលបំណង ដើម្បីក្លែងយល់ពីអ្នកដែលនៅក្នុងចិត្តមនុស្ស។

¹⁷ បើខ្ញុំយើងបូនប្បាប់ទាត់បើឲ្យដឹងមួយ នោះខ្ញុំគិតថា “អ៊ូ-ហូ យើងនៅទីនេះ។
កំន្លែងដែល ខ្ញុំដឹងចាមកនៅឯណាតិច្បាប់នេះ៖ សំណ្ងានកិចចុចនៅក្នុងព្រះវិហារ។”
ហើយឥឡូវនេះយើងគ្រាន់តែបំពុំអ្នកអំពី—សំណ្ងានកិចចុចនៅទេ។ ហើយឲ្យដឹងសំខាន់
ជាងអ្នកទាំងអស់គឺការក្រោមដំឡើងការពុខធមៗនា និងស្រួលព្យេត្តពេល
ហើយបន្ទាន់មុខឡើត ប្រសិនបើយើងទាំងអស់គ្នាអាចធ្វើឱ្យ ព្រះលោកពិប់ស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសូ សំភាពយើងពីអំពីបាប និងអំពីឲ្យចិត្តទាំងអស់។ ប្រសិនបើស្រីស្រី
អង្គយកក្រុងបុរុសដែលអង្គយកក្រុងបុរុស ប្រសិនបើគាត់មិនធ្វើឱ្យព្រះយេស៊ូនិង
—ពិតជានឹងមកម្មនៃឡើតដោយយើងអាចមើលយើង តោះចូរយើងយល់ស្រប...
ទៅមុខទោះយ៉ាងណាក់ដោយ។ យើងមិនយល់ស្របនឹងគាត់លើបេទគម្ពីទេ។
បើនេះ ចូរយើងធ្វើឲ្យក្រោមដំឡើងទៅមុខដោយភាពសុខជុម ព្រះនៅទីនោះយើង
នឹងចាប់មនុស្សយុទ្ធប៉ុន្មានឡើត។ បើនេះនៅពេលដែលយុទ្ធដំឡើងចុះសម្រេងគ្នា នោះ
ឯង—អ្នកធ្វើបាបក្រោមដំឡើង អ្នកធ្វើបាបហើយ។ អ្នក...វាគ្រាន់តែ...អ្នកមិនអាចធ្វើវា
ទេ។ បើនេះនៅពេលយើងអាចយល់ស្របគ្នាបើឲ្យដឹងមួយ ចាប់ពីព្រះលោកពិប់ស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសូ សំភាពយើងពីអំពីបាបទាំងអស់ (ត្រូវហើយ) ហើយអំពីបាប

បានលត់ទៅក្រឹម បន្ទាប់មកយើងដិតជាក់ព្រំប្រទល់ដូចក្នុងការបង្កើរ និងបង្កើរ នៅពេលដែលយាម នៅពេលដែលយើងយាម-...

¹⁸ ខ្ញុំមានបង្កើរសម្ងាត់ យើងមានទំនាក់ទំនងដោយយាម។ បីនេះ ខ្ញុំធើយ របៀបដែលយើងមិនយល់ស្រប។ ហ្មាត់ ធនាគារស៊ា។ បីនេះ ជួចគ្នាដែរ យើងជាបង្កួន។

¹⁹ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតជាស្ថាបៀនេះ ស្ថាបៀខាងមុខ បើមិនបានទៅក្រុងប្រទេស ប្រែបល់ជាមុន... បង្កើរ កាបលមក ហើយកាតចង់បាប់ផ្ទើមយុទ្ធភាពការ នៅ លើសស្តីល ហើយកាត់ចង់បានយុំងអាក្សុដដែលយើងមានសម្រាប់កម្ពុជានឹងព្យាបាលខ្លួនបង្កើរបស់យើងនៅទីនោះនៅយប់មនុនា ហើយព្រះអម្ចាស់បានធ្វើការអនុញ្ញារ មួយចន្ទន៍។ ហើយដូច្នេះ...បីនេះបន្ទាប់មកខ្ញុំបានរកយើងបានបង្កួនទាំងនោះ មកពីទីក្រុង ដែល វិយុ ផ្លូវ តិចសាស់បង្កួន ដែសាប់ កំពុងមានកម្ពុជានឹងព្យាបាលស្ថាបៀខាងមុខនេះ។ ហើយបាននិយាយថាកាត់មិនដឹងថាកាត់នឹងចាកចេញពីពេលណាមទេ ខ្ញុំធ្វើចាក់តី នាល នោះគឺនៅទីនោះនៅស្ថាបៀក្រោយ ហើយខ្ញុំប្រាកដជាមិនបាប់ផ្ទើមការប្រជុំនៅក្នុងណាមទេ ហើយយុទ្ធភាពការរំបាបនោះនឹងកើតឡើង។

²⁰ ហើយពួកគេកំមានយុទ្ធភាពការព្យាបាលដែលដែរ។ ជួច្នេះហើយយុទ្ធភាពការព្យាបាលគឺនៅពេលរស្តីល គីរស្តីលនេះ។ ជួច្នេះហើយ ខ្ញុំមិនចង់បាប់ផ្ទើមការប្រជុំ—ហើយពួកគេជួច្នេះប្រជុំនៅទីនោះទេ ព្រោះខ្ញុំដឹងថាការយ៉ាងម៉ោងម៉ោង ហើយវាគ្រាន់តែ... អូ អូកដឹងទេ ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងជួច្នេះបច្ចេការប្រជុំ ហើយមាននរណាម្នាក់លោកទៀត ហើយបាប់ផ្ទើមការប្រជុំក្នុងបែបនេះ។ វាគ្រាន់តែមិនមែនជាមិនល្អ វាមិនផ្តល់កំន្លែងព្រឹមព្រៀងទេ អូកដឹងហើយ។ ជួច្នេះ យើងនឹងដែលបានក្រោមឯកសារនៃជួច្នេងយើង។ ត្រូវដឹងជួច្នេយ យើង ទោះជាយ៉ាងណាក់ដោយ ជួច្នេះយើងគ្រាន់តែដី ហើយកាន់ខ្លាប់ ហើយ ស្មោះត្រូវនឹងព្រោះ។

ឥឡូវនេះយើងនឹងអធិស្ឋាន៖

²¹ ឱព្រះវិបីតាដែលគិតនៅស្ថានសុគ្រិត សូមទ្វាត់យុបស់ត្រូវដែលបំភីប្រកលើយើង ឥឡូវនេះ នៅពេលទូលបង្គំឆ្លាប់ទោមុខដើម្បីផ្លូវសំណ្ងារទាំងនេះ។ ឱព្រះជាម្នាស់

ដើយ មាន...មានខ្លោននៅទីនេះ ទូលបង្គំមិនធ្វាប់មែនទេ ហើយមានតែពីប្រើប្រាក់ណារះដែលទូលបង្គំ—ទូលបង្គំបានអាណមួយរយៈមុន។ ទូលបង្គំអាចស្ថាន ឬ ព្រះវិកាអើយ សូមច្រោងជួយទូលបង្គំ ហើយប្រទានប្រាញា និងការយល់ដឹង ដល់ទូលបង្គំ ថាពូលបង្គំនឹងនិយាយយ៉ាវីរីដែលត្រីមក្រោរ។ សូមប្រទានមក ឬ ព្រះបិតា។ ហើយសូមច្ចោមទូលបង្គំមានប្រាញាបស្តីប្រាញ់ ហើយសូមច្ចោមវិញ្ញាណាបិសុទ្ធយាងចុះមកនៅពេលនេះ ហើយប្រទានប្រាញាដែលក្រោការ។ សូមប្រទាន ពាណល់ពួកយើងទាំងអស់គ្មាននៅថ្ងៃនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ជាប្រាប្រាប់ពន្លាក្នុងមួយ នៅទីនេះ។

²² ប្រទានពាណល់បង្រុសជាទីស្រីល្អឆ្នាំបានសំយើង បង្រុស នៅឯណ៌នៅទីនេះ បិតាអើយ តាត់កំពុងធ្វើការជាមួយគ្នា ជាមួកគង្ហាលនៅទីនេះនៅកាលស្អែ—ដែល កំពុងព្យាយាមនៅថ្ងៃមេទៅកាន់ស្រីលីស់ និងចង់ដាក់ពីក្រុងទីក្រុង ត្រឡប់ទៅមួយប់ដើមីលីព្យ ហើយមើលថែមអូកលី ធនទុក់តិ និងក្រុងពិការ និង អូកដែលស្រីយុទ្ធយាយ ហើយព្យាយាមព្យាបាលពួកគេ ហើយនាំពួកគេមក ដូច្នេះ ពួកគេនឹងភ្លាយជាប៉ែមពិតប្រាកដ។ ឯព្រះវិកាអើយ ទូលបង្គំអាចស្ថានសូម ច្រោងប្រទានពាណល់តាត់។ ផ្តល់ឱ្យតាត់នូវប្រាញានិងចំណោះដឹងនិងការយល់ដឹង។

²³ ហើយសូមជួយយើងទាំងអស់គ្មានទីនេះ ព្រះវិកាអើយ ហើយយើងនឹង បើកកត្រួតពីក្រុងទីនេះ។ នៅក្នុងព្រះនាយកព្រះយេស៊ូវា អាចមែន។

²⁴ ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ ទូលបង្គំនឹងធ្វើយសំណ្ងារ ទូលបង្គំបានបិទវានៅក្នុង ផ្ទៃក្នុងខ្លួនខ្លះនៃបទគុណីដែល—កំន្លែងដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់វា។ ហើយទីនេះយើង ត្រាន់តែចាប់បើធ្វើមនៅលើសំណ្ងារមួយចំនួនហើយធ្វើយុទ្ធយាមរយៈពេលដែលយើង អាចមាន—ប្រើនតាមដែលយើងអាចធ្វើបាន។ ហើយទូលបង្គំធ្វើថាយើងអាច ធ្វើយុទ្ធយាមរយៈពេលយើងដែលយើងបាន។

²⁵ រឿងដំបូងជាសំណ្ងារ ទៅក្រោងសំណ្ងារវែតម្នាង៖

8. ខ្ញុំបានទូលបុណ្យរារិយមុជទីកន្លែងនៅការយុដ្ឋប៊ីត្រា។ តើខ្ញុំក្រោងធ្វើអ្នកនៅថ្ងៃណេះ?

²⁶ ឥឡូវនេះ នោះគឺជានៅទីនេះជាសំណ្ងារដែលមួយដែលត្រូវស្អែ។ ឥឡូវនេះ មិត្ត អើយ ខ្ញុំតែងតែទុកវាក្នុងមនុស្សនោះ។

²⁷ ចាំថា ខ្ញុមិនដឹងទេ...មានមួយដែលខ្ញុមិនដឹងថាអ្នកណាសរសវា នេះជាបេស់
មួយនៅទីនេះ ហើយបុរសនោះបានប្រគល់រាយឱ្យខ្ញុមិនដឹង។ ហើយមានអ្នកស្រីនេះ
សំណូរមួយដែលខ្ញុមិនដឹង ហើយគេមិនដែលដាក់រាយឱ្យក្រដាសទេ ហើយខ្ញុណាន
និយាយថា “ប្រសិនបើខ្ញុមានពេលដោរក្រប់ក្រាន់បន្ទាប់ពីការទាំងនេះនៅទីនេះ ខ្ញុ
នឹងធ្វើយកវា”

²⁸ ប៉ុន្តែតុល្យរាន់នៅទីនេះ: “តើខ្ញុម្យ...តើខ្ញុ...”

ខ្ញុណានទុលបុណ្យដ្ឋាមុជទីកនោះអាយុដប់បី។ តើខ្ញុម្យទុលបុណ្យដ្ឋាមុជទីក
មុងម៉ោង?

²⁹ ប្រសិនបើអ្នកណាប់ដាក្រិស្សន តាំងពីអ្នកមានអាយុដប់បីឆ្នាំ ជាអ្នកដើរឲ្យ
ព្រះគ្រឿស្ស ខ្ញុមិនដឹងនៅតែដូចអ្នកដែរ។ ខ្ញុមិនដឹងដើរឲ្យនេះទេ ប្រសិនបើ
ព្រះជាម្នាស់ប្រទានពេអ្នក និងប្រទានព្រះនឹងបានបិសុទ្ធមកអ្នកការណ៍ពីពេលនោះ
មក។

³⁰ ហើយពិធីបុណ្យដ្ឋាមុជទីក្រាន់នៅជាតិ—ជាតិ—ទម្រង់មួយ រាក្រាន់ទៅ—ដើម្បី
បង្ហាញពិភពលោក (ប្រុមមិនដឹងដែលថាអ្នកជាតិ—អ្នកនៅជាមួយនៅពេលនោះ)
ដែលអ្នកនៅថ្ងៃពេលខ្លួន សូមបញ្ជាក់ថា អ្នកបានដើរឲ្យថា ព្រះបានចាត់
ព្រះរាជបុរាណទេដែល ហើយទេដែលសុគត់ ហើយមានព្រះដន្តូរស៊ិទ្ធិកិច្ចនៅ
ថ្ងៃទីបី ហើយអ្នកត្រូវបានគេបញ្ចូនទេ ហើយបានក្រាកទេដើម្បីដើម្បីដើម្បី
ក្នុងជីវិតខ្ញុះ។ ហើយពួកគេដែលដែលបានមើលអ្នកនៅពេលអ្នកទុលបុណ្យ
ដ្ឋាមុជទីកនឹងមកជួបអ្នកនៅពេលជំនាំជួប។ យើងទេ?

³¹ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើនីរណាម្នាក់ (មនុស្សចំនួក) និយាយថា “តើអ្នក
មិនទេ?”

³² “បាន ខ្ញុណានទុលបុណ្យដ្ឋាមុជទីកជាមួយ...ចំពោះការស្ថាប់ និងការ
បញ្ចូនសរបស់ព្រះអ្នកសំបស់ខ្ញុះ”

³³ យើងទេ ខ្ញុតិតថាទីកិធីបុណ្យដ្ឋាមុជទីក..អី ខ្ញុនិយាយថារារសំខាន់ ខ្ញុមិន
ចង់និយាយថារារមិនសំខាន់ទេ។ ប៉ុន្តែវាតាមចំណាស់ព្រះវា...កាលបញ្ចូន
សំបុរាណគឺចំពោះទេ តើអ្នកមិនគឺតិតដូចបុរាណទេបែ? រាជាការចំពោះដែលយើងបាន
ទុលបារក្រុមុជទីក។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានសេចក្តីផ្លូវការណានេះនៅក្នុង

ម៉ាចាយ ឬ ម៉ាកុសទាំងបន្ទូលថា “ចូរទៅត្រូវបានដោយអ្នកដីជាបុណ្យនៃបានសម្រាប់ខ្លួនខ្លួន” ហើយនៅពេលដែលចូរទៅត្រូវបានដោយអ្នកដីជាបុណ្យនៃបានសម្រាប់ខ្លួនខ្លួន និងព្រះវិញ្ញាណណាមិនធ្វើឡាពេលដោយបានសម្រាប់ខ្លួនខ្លួនឡើយទេ? វាគ្រោះត្រូវបានដោយអ្នកដីជាបុណ្យនៃបានសម្រាប់ខ្លួនខ្លួនឡើយទេ? នៅក្នុងពីធីបុណ្យនៃអ្នកដីជាបុណ្យនៃបានសម្រាប់ខ្លួនខ្លួន នៅក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿស្ស។ ហើយគ្រោះនៅឡើងវិញ្ញាណដីភីត្រូវដើរពីរបាយព្រះបញ្ហាតិនៃព្រះ។

³⁴ ប៉ុន្មានអ្នកនិយាយថា “បងប្រឈម បីល តើអ្នកធ្លាប់ដើរពីធីបុណ្យនៃអ្នកដីជាបុណ្យនៃបានសម្រាប់ខ្លួនខ្លួនឡើយទេ តើវិនាគានខ្លួនបានដោយអ្នកដីជាបុណ្យនៃបានសម្រាប់ខ្លួនខ្លួនឡើយទេ?” ប្រើប្រាស់ដឹង។

³⁵ នៅទីនោះ—មានបទគម្ពីរមួយនៅក្នុងវិញ្ញាណ៖ ដំពុកទី២ ដែលនិយាយថា ការងារក្រោមជំនួយ គាត់បាននិយាយថា “ចូរព្រំបិត្ត ហើយធ្វើកិច្ចការដោយបស់អ្នក អ្នកដីភីត្រូវបានបកប្រាស់បទគម្ពីរនោះដើម្បីនិយាយដើរ នៅ៖ នោះមាននីមួយៗ អ្នកនឹងគ្រោះត្រូវបានបកប្រាស់បទគម្ពីរនោះដើម្បីនិយាយដើរ នៅឡើងវិញ្ញា មែនហើយ ប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់ស្ថាល់ មិត្តភកត្រីស្សានជាឌីស្របខ្សោយៗ...

³⁶ ឥឡូវនេះ៖ ខ្ញុំមិនយល់ប្រសបនឹងដើរនេះទេ មើលចុះ ពីរូបរាងយើងបានបំពេញបុណ្យនៃអ្នកហើយ។ យើងគ្រោះមួនជាប្រាប់ដើរមីនីបុណ្យនៃអ្នកដីជាបុណ្យនៃបានសម្រាប់ខ្លួនខ្លួនឡើយទេ។ ប៉ុន្មានយើងមិនយល់ប្រសបទេ។ ប្រសិនបើអ្នកដីភីត្រូវបានបកប្រាស់បានអាមួលិចអ្នកគ្នាត្រាយជាអីមួយ អ្នកទៅធ្វើវាចុងផ្លូវបានបកប្រាស់អ្នកហើយអ្នកដីភីត្រូវបានបកប្រាស់បានអាមួលិចអ្នកគ្នាត្រាយជាអីមួយ អ្នកទៅធ្វើវាចុងផ្លូវបានបកប្រាស់អ្នកហើយ។ ត្រូវបានបកប្រាស់អ្នកទៅធ្វើវាចុងផ្លូវបានបកប្រាស់អ្នកហើយ។

³⁷ ដូចជាប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នកបានយកអីមួយកាលពីឆ្នាំមុន ហើយអ្នកមានកាម្មណ៍ថា អ្នកគូវការទៅធ្វើវាចុងផ្លូវបានបកប្រាស់អ្នកទៅធ្វើវាចុងផ្លូវបានបកប្រាស់អ្នកក្រោមគ្រឿមគ្រឿមព្រះ មិនចាត់ជាអីមួយ។ អ្នកក្រោមគ្រឿមគ្រឿមព្រះបានបកប្រាស់អ្នកទៅការពីរបស់អ្នកនៅវិញ្ញាណ។ ហើយអ្នកមិនអារម្មណ៍ទៅការពីរបស់អ្នកនៅវិញ្ញាណ។ ហើយអ្នកមិនអារម្មណ៍ទៅការពីរបស់អ្នកនៅវិញ្ញាណ។ ហើយអ្នកមិនអារម្មណ៍ទៅការពីរបស់អ្នកនៅវិញ្ញាណ។

៣៨ ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់ទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីកម្មនៅត្រូវតែ សូមទៅមុខ នោះជាផ្សែងដែលគ្រូរដ្ឋី ខ្ញុំបានធ្វើមុជទីកជាប្រើប្រាស់ដោយ។

៣៩ ប៉ុន្តែតុល្យរវនេះចំពោះបទគម្ពីរដែលអ្នកចង់សំដោះទៅ នោះមិនបាននិយាយទៅការទៅបុគ្គលនោះទេ នោះគឺទៅក្រោមដំនុំយេ។ សូមមើល ក្រោមដំនុំ ដឹងដែលពួកគេបានបាត់បង្កើតស្ថាប្រើប្រាស់ពួកគេ យើងព្យាយេង ក្រោមពួកគេមាននៅដើមដំបូង។ ហើយឡើងមានបន្ទូលថា “លើកពេអ្នកពេបិត្ត ហើយធ្វើកិច្ចការដំបូងនេះអ្នកនៅត្រូវតែ ចាប់ផ្តើមភាពរបស់ពួកគេ យើងចូលរួមសារចំណុះ។ តាត់កំពុងនិយាយទៅការទៅព្រះវិហារ ឬបុរាណពេអ្នកពេបិត្ត ហើយគ្រួចរប់ទៅពីព្យាយេងដែលនឹងធ្វាស់ទីដែងចំណុះ។” អញ្ញីដែងចំណុះនឹងធ្វាស់ទីដែងចំណុះ។

៤០ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកចង់ទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីក ហើយអ្នកបានទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីកនៅពេលអ្នកមានអាយុដប់បីឆ្នាំ បុរាយប៉ុន្មានក៏ដោយ ហាត់អ្នកបានជាអ្នក—អ្នកទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីក ប្រសិនបើវានៅក្នុងផ្លូវបស់អ្នក។

៤១ ប៉ុន្តែតុល្យរវនេះ ដើម្បីនិយាយថា តាមបទគម្ពីរ ខ្ញុំអាចនិយាយថា អ្នកគ្នាទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីកម្មនៅត្រូវតែ មានវិធីព្រះគម្ពីរដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន—អាចប្រកាសចាមនុស្សបានទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីក។ មានបទគម្ពីរពេម្ពួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងមួល ដែលមនុស្សបានទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីក ហើយនោះគឺជាអ្នកដែលបានទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីកដោយយុបានបានទីស្តី មុនពេលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធយាងមក។ ប៉ុណ្ណោះក្នុងកិច្ចការ ១៦៩៨ បានប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេគ្រួចទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីកម្មនៅត្រូវត្រួតព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ត ដើម្បីទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ យើងព្យាយេងមេនិត្យ។

៤២ តុល្យរវនេះ—តុល្យរវនេះ អ្នកមិនចាំបាច់ទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីក ដើម្បីទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទេ ព្រះអ្នកអាចទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ នៅពេលចិត្តអ្នកត្រូមត្រូវ។ យើងព្យាយេង? ដោយសារនៅកិច្ចការមេ ពេញសារជូនជូនយុបមនុយដល់—យុបមនុយយោបាយ ឬប្រើប្រាស់ពួកគេ ហើយទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីកម្មនៃព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ត ហើយអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក នៅក្នុងកិច្ចការ ១៦៩៨ ព្រះបានគ្រឡប់ ហើយប្រានាច្បាស់នៅទទួលបុណ្យបិសុទ្ធ។ មុនពេលពួកគេទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីកពីព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ មុនពេលពួកគេទទួលបុណ្យព្រៃមុជទីកពីព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។

ត្រូវមុជទីកទោទៅឡើតា អ្នកយើងពី? ដូច្នេះ អ្នកយើងពី វាតាស្ថានភាពនៃចិត្ត រស់អ្នក។

43 ពេគ្រិសនិយាយថា “តើយើងអាចយកទីកបានទេ យើងពីអ្នកទាំងនេះបានទទួលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធដូចយើងមានតាមពីដើម្បី?” អ្នកយើងពី? ដូច្នេះ បន្ទាប់មកតាតំ—តាតំបានដំរុញពុកគេថា ពុកគេត្រូវតែទទួលបុណ្យរៀបចំមុជទីកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស។

44 បន្ទាប់មក ឬំល នៅក្នុងកិច្ចការទៅ បាននិយាយ...ឬំលបានផ្លាស់បាត់ ផ្លាស់បាត់នៅឯណាក្រុងអេកស្សី តាតំបានរកយើងពីសិស្សមួយចំនួន ហើយតាតំនិយាយទៅគេថា “តើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធតាមពីអ្នកបានដើម្បីបុន្ថែទេ?”

45 ពុកគេថា “យើងមិនដឹងថាតី...មិនដឹងថា ពីមានព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធបុរាណតែ”

តាតំបាននិយាយថា “តើអ្នកបានទទួលបុណ្យរៀបចំមុជទីកដោយខ្លី?”

ពុកគេតីជាតី ពុកគេថា “យើងបានទទួលបុណ្យរៀបចំមុជទីកបែបយុំបាន។”

46 តាតំបាននិយាយថា “យុំបានបានព្រៀមទីកស្របតាមបំការព្រមទីត្រូវ បានបន្ទាត់ អ្នកគូរដីលើព្រៀងដែលនឹងយាងមក ដូចជាលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿស។” ហើយ នៅពេលដែលពុកគេបានពួកគេថា ពុកគេបានរៀបចំមុជទីកអ្នកដោយត្រូវព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស។ យើងពី? ដូច្នេះ នោះហើយជាចារៈ...

47 ឥឡូវនេះនៅលើនេះវាតីជាតី...ឬំនួនគ្រាន់ទៅនិយាយថាអ្នកបានទទួលបុណ្យរៀបចំមុជទីកជាតិស្ថាននៅក្រោមឱ្យដីប៉ុណ្ណោះ ហើយអ្នកបានសែនក្នុងដីតីកជាតិស្ថាន កន្លែងមកហើយ បូប៉ុន្តែអ្នកបានឈប់ដីដីជាក់មនុស្សនៅព្រះវិហារ។ ឬំនួនមិនមែននៅចំពោះព្រះទេ។ យើងពី? អ្នកឈប់ដីជាក់ព្រះគ្រឿស ឬំនួនអ្នកមិនពិនិត្យលើព្រះទេ ឬំនួនអ្នកឈប់ដីជាក់ព្រះគ្រឿស ឬំនួនអ្នកមិនពិនិត្យលើព្រះទេ ឬំនួនអ្នកកំពុងធ្លាក់ចុះកតិយប់ឈប់។

48 ខ្ញុំមិនដឹងថាតីពុកគេមាន...ការឈប់ដី ខ្ញុំតិតែ “ខ្ញុំតិតែរណាម្នាក់នឹងទៅអភិវឌ្ឍន៍...ត្រូវពីស្សីរូបប៉ុណ្ណោះ” ឬំនួននៅលើការឈប់ដី ចុរាចំថា អ្នកឈប់ដីជាថ្មីដោយចំពោះព្រះទេ ឬំនួនអ្នកឈប់ដីជាក់មនុស្សនៅព្រះវិហារ។ ឬំនួនមិនមែននៅចំពោះព្រះទេ។ យើងពី? អ្នកឈប់ដីជាក់ព្រះគ្រឿស ឬំនួនអ្នកមិនពិនិត្យលើព្រះទេ ឬំនួនអ្នកឈប់ដីជាក់ព្រះគ្រឿស ឬំនួនអ្នកកំពុងធ្លាក់ចុះកតិយប់ឈប់។

បូលត្រូវស្ថាប់ជាងកល់ថ្វី។ តើវាត្រូវទេ? គាត់ត្រូវស្ថាប់ជាងកល់ថ្វី ព្រមទាំង
ជាងកល់ថ្វី ហើយគ្រាន់តែប្រចិត្តជានិត្រចាប់ពេលដាត។ យើងទេ? ហើយ
ប្រសិនបើបូលត្រូវធ្វើដូចខ្លះ ខ្ញុំក៏ត្រូវធ្វើដើម្បីមែនទេ? ត្រូវហើយ។ ដូចខ្លះយើង...

⁴⁹ បើនូវតម្លៃនេះប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអូកបាន ប្រសិនបើអូកត្រូវបានព្រាស
លោក ហើយអូកមានអាមេណីចា—ព្រះលោកបិតបែស់ព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្តានសម្ងាត់
អូកពីអំពីបាប បន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ហើយអូកបានរស់នៅក្នុងជីវិតជាត្រូវស្ថាន ខ្ញុំ—ខ្ញុំ
មិនគឺតិចថាកាត់បានទេ។ បើនូវប្រសិនបើអូកចេងជាបាន មិនអីទេ វាមិនអីទេ យើងនឹង
វិភាគយក្នុងការធ្វើវាតេ

⁵⁰ ឥឡូវនេះជាកំណត់ចំណាំបន្ទិចដែលមាននរណាម្នាក់ឲ្យខ្ញុំនៅខាងក្រោម៖

៩. តើក្រោមដំនីងស្ថិតក្នុងហោនេះនីមួយៗនៅពេលដែលដំណឹងណូត្រឡប់ទៅពួកយុជា
វិញ?

⁵¹ ឥឡូវនេះ៖ អូកដែលបានស្អាតើដែល៖ កំពុងពេកសំដែននៅទៅការលួក...
គាត់—គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំ បូន្មប្រុសបែករីយ៍ ចា គាត់កំពុងសំដែនទៅការនៅពេល
រាយការនិយាយចា “សា—សាសន៍ដទៃនឹងវាយលុកកំពុងក្រុងយុសាជីវិមារ្យតា
ដល់គ្រាកាន់កាប់ត្រូវគ្រាប់សាសន៍ដទៃត្រូវបានបញ្ចប់។” នោះគីនក្នុង លួក
២១:៤៨។ ឥឡូវស្ថាប់ឲ្យជិត ហើយវាអាចនឹងយល់បាន។ សំនួរល្អ! អស្សារីមេន!

បើនូវកាលណាយើព្យាពលទៅក្នុងពួកគ្រុងយុសាជីវិមារ្យ នោះត្រូវឲ្យ
ដឹងចា សេចក្តីបិនិនាសវនក្រុងនោះជិតជល់ហើយ។

⁵² ឥឡូវនេះ៖ ចូរយើងចាប់រាយការចិត្តអូកជាក់។ “ភាពនិនាសអន្តរាយ
ជិតជល់ហើយ ពេលអូកយើព្យាពលទៅក្នុងពួកគ្រុងយុសាជីវិមារ្យហូតទៅជាយកងទៅទាំងទៅ” ឥឡូវនេះ៖
រាយការកំនើនប្រចាំថ្ងៃជាប្រើប្រាស់នៅទៅនោះ ជាមួយនឹងមនុស្សនៅក្នុង... បើនូវសូមម៉ឺល
រាយការទស្សន៍ប្រភពិសាងប្រាការបាយនឹងព្រះគម្ពុ។

⁵³ ឥឡូវនេះ៖ បងបូននៃសេដ្ឋកែវ និងផែនទីស្តី ពួកគោរពីចា—ចាប់ពួកគោរពីចា—
មនឹងត្រូវប៉ុន្មានជាប្រចាំថ្ងៃជាយកងទៅពួកគោរពីចា។ មេនហើយ ឥឡូវនេះ៖ វាអាចជាការពិត
ពីព្រះព្រះគម្ពុ។

⁵⁴ ហើយតើមានមនុស្សបូន្មាននាក់ដែលដឹងចាំបចចិត្តម៉ឺនាមានអត្ថន័យយុមស្រាប់
កល់ទំនាយ? ប្រាកដណាស់! បាន មេនហើយ។ វានឹងនិយាយវាលើហើយ

មាននៅយោចាការគ្រាន់តែសម្រាប់ពេលវេល់៖ ហើយបត់ស្ថាដុំពួរ ហើយធ្វើមួងហើយ
មួងទៅតែ នៅទីនៃនៅក្នុងធនធានមួយ។ យើដឹងទេ? ដូចជាភេ...ហើយខ្ញុំនឹងយោង
ឡើមួយក្នុងចំណោមពួកគេប្រសិនបើខ្ញុំអាចតិកភាពនាមឈ្លីនៅ។ អូ បាន នេះគឺមួយ
នៅក្នុងឲ្យការ...នៅក្នុងម៉ាចាយ២ បាននិយាយថា “ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រែបានហេរ
ចេញពីស្តុកអេសុបដើម្បីអាចសម្រចចានតាមពាក្យដែលហេរបាននិយាយថា
និយាយថា ‘ខ្ញុំ...ខ្ញុំបានហេរក្នុងប្រុសរបស់ខ្ញុំចេញពីស្តុកអេសុប។’”

⁵⁵ តុល្យវេនេះ ទំនាក់នាវោះ សំដែនទៅសម្រេចកាលរបស់ហេរ គឺសំដែន
ទៅលើអីក្រាមអេល (ដែលជាក្នុងរបស់ព្រះ) ត្រង់បានហេរចេញពីស្តុកអេសុប។
នោះហើយបានរាយក្រឹង—នៅក្នុង—នៅក្នុង លោកបុរី និក្នុមនំ។ បុំនួយ—វាគ្រោះបាន
សំដែនទៅ—ទៅដល់ទីនោះ បុំនួយកំពុងធ្វើមួងទៅតែ។ “ចេញពី...” អីក្រាមអេលជាក្នុងរបស់ព្រះ។ អ្នកដឹងទេ? ត្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅព្រះថោជាតីន ថា “អ្នក...”
បាននិយាយថា “អ្នក—អ្នក...” អីដែលគាត់បានធ្វើចិច្ចោះក្នុងប្រុសរបស់ត្រង់ ថា
ត្រង់នឹងយកដើរីតិ..ត្រង់មិនអនុញ្ញាតឲ្យក្នុងត្រង់ទៅដោ ដុំចេះ ព្រះថោជាតីន。
ព្រះបានយកបុគ្គលិករបស់ជាតីនចេញ...និង...បុទេវាសម្ងាប់នៅយ៉ែវោះ។ ដុំចេះ
វាបានអត្ថន៍យុម្ភ។

⁵⁶ ដុំចេះហើយ តុល្យវេនេះ ដូចជាប្រាកដយុសាគិច្ច បានឡើងព័ត៌មានចំណេះដឹងទៅ
បុំនួយតាមនៃយកដើរី ប្រវត្តិសាស្ត្រ នោះគឺក្នុងអំឡុងពេលប្រហែល គ.ស ៥៦
នៅពេលដែលទីកុសបានឡើងព័ត៌មានប្រាកដយុសាគិច្ច។ តែតុល្យវេនេះបានហើយក្នុង
អាចយើពួរអីប៉ុក ខ្ញុំធ្វើចាប្រាកដយុសាគិច្ចនឹងត្រូវបានហើយក្នុងព័ត៌មាន
ឡើងនៅចុងបញ្ហាប់។ បុំនួយខ្ញុំធ្វើចា នេះគឺជាការប្រែប្រួលប៉ុកនៅនឹងពេល
ទីកុសឡើងព័ត៌មាន នៅពេលដែលទីស្សាត់ត្រូវដោ។

⁵⁷ តុល្យវេនេះ “ការស្វោតដ្ឋាន” ការនិយាយថា...គឺជាបេលដាននឹងយ៉ែលជាបេល
ហេរ...“យើនៅក្នុងទីបិសុទ្ធប់” សូមកត់សម្ងាត់ លោកបានមានប្រសាសន៍
ថា “កាលណាមួករាល់ត្រាយើព្រាការស្វោតប៉ុកដែលធ្វើឡើងនឹងនានបែងនូវការយកដើរី
ទីស្វាត់។” យើពួរទេ “សេចក្តីសុប់ខ្ញុំខិច” ការស្វោតប៉ុកខិច មិនស្វាត់។ “ដែល
ធ្វើឡើងនឹងនាន” ជាប់ស្រួលគឺដើម្បី “ធ្វើទៅត្រាយជាមួយ” គឺដើម្បី “បំផ្តាញ។”
“កាលណាមួករាល់ត្រាយើព្រាការសេចក្តីសុប់ខ្ញុំខិចដែលធ្វើឡើងនឹងនាននៅក្នុង

ទីសក្តារ់៖ “បានសម្របតាមបទគម្ពីរ នៅពេលដែលទីគុសទ្វាកមព័ត៌មានយុសា ខ្លួយ យក...”

58 នៅដើមដំពូកនេះ ជាកន្លែងដែលគេទូលស្អាតឡើងថា “តើពេលដែលបញ្ចប់ នឹងដល់ពេលណា? ហើយអើដែលនឹងជាសញ្ញានៃការមកដល់នេះ...នៅព្រះគ្រឿស្ស?” ហើយគេទូលឡើងអំពីព្រះវិហារថា តើវាមានសភាពយ៉ាងណា ដែលវាគ្រោះបានគេ គុបទៅដោយចូលជា និងរបស់យ៉ាងណាលូយ៉ាងណារ។

59 ត្រឡប់មានបន្ទូលថា “នឹងមានពេលមកដល់ដែលនឹងមិនមានសុម្រោះគេចូលយើ នៅគុបលើចូលយើឡើត វានឹងគ្រឿស្សុប៊ីជី” ត្រឡប់ដើមផ្តល់ទីសំគាល់ និងការ អស្សាយក្នុងបញ្ហាគោះ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវានព្រះបន្ទូលតុល្យវាន់៖ សំរាប់ ឯកសារ ឯកសារ និងជានីយ៍លាចើម្បីសម្រាប់ ដោយហេតុដែលទាំងនាយកទាំងអស់គ្រឿស្សមួយបញ្ហាគ្នា ទៅវិញទៅមក។ បទគម្ពីរទាំងមួយមិនត្រូវបានបំបែកនៅទីនេះដោយទេ។

60 ព្រះយេស៊ូវានព្រះបន្ទូលថា “បទគម្ពីរមិនអាចបំបែកបានទេ។” អាម៉ែន។ ហើយនៅទីនោះ...តើខ្ញុះទៅហេតុស្តីទេ? ប្រាកដហើយ! បទគម្ពីរមិនអាចបំបែក បានទេ។ ចំពោះអ្នកដែលមិនធ្វើឱ្យឈឺទីសំគាល់ និងអតូគេតុ និងការអស្សាយ តើអ្នកអាចគេចប់បញ្ចប់ពីបទគម្ពីរនោះដោយរៀបណា? ព្រះគម្ពីរមិនអាចបំបែក បានទេ មិនបើសពីព្រះគ្រឿស្សឡើយ (នៅខាងលើ) អាចគ្រោះបានលុបបាលារ។ ដូចជារូបកាយដើម្បីអស្សាយរបស់ព្រះនៅខាងលើ ហើយកាលប័ណ្ណនានៃរូបកាយរបស់ ត្រឡប់បញ្ចប់ពីចំណាត់មកបើដែលដើរោះ វាគ្រឿកមាន។ បន្ទាប់មកប្រសិនបើ ព្រះគ្រឿស្ស...ប្រសិនបើ...ការព្យាបាលដើរោះ អំណាចនៃព្រះគ្រោះបានដកចេញ ពីក្រោមជំនួយ បូព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណនៅទីនោះនៅលើដែលដើរោះ បន្ទាប់មកវាគ្រោះបាន យកចេញពីព្រះគ្រឿស្ស។ ត្រឡប់នឹងមិន...

61 បុង្គ អូ រូបការពីនៃទំព័របាយជូតិតានៅទីនោះ ហើយយើងជាកំឡុងនៅក្នុងវិនិ នោះ។ យើញទេ? ដូចដើមទំព័របាយជូតិតាស់ទី ម៉ែកកំឆ្លាស់ទីដើរោះ តើវាគ្រោះ ទេ? រូបកាយដើមហិមាបស់ព្រះ ស្រស់ស្អាតយ៉ាងណា ឬ ព្រះហស្តីដែលបស់ព្រះ ដែលបារូយាម និងស្រកទីកំឡុក និងចំណោះដែលបារូយាមបស់ព្រះ ហើយ ស្រកស្អាមបស់ព្រះពីរណីដែលដើរោះ ជូននៅចាន់ចាន់រាយព្រះ (ព្រះវិហារ) និងមនុស្ស នៃដែលដើរោះ ការអង្គ និងកីស្រុម្ភារព្រះពីរណីដែលដើរោះ ជូននៅចាន់ចាន់រាយព្រះ (ព្រះវិហារ) និងមនុស្ស ដែលនា និងអំណាច វាគ្រោះបានប្រទានដល់ក្រោមជំនួយ ចំណាត់មកវាគ្រោះបាន

⁶² ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹងធ្វើការដោយដែលសំខ្លះតាមរឿងនេះ” ហើយ រូបកាយពិតបស់ទ្រង់ធ្វើចលនា។ “ទៅទីនេះហើយរួចរាល់ដំណើងណូ” អ្នកនឹង យើងចាតាប្រុមជាំនោះដើរទៅក្រោង។ ដោយសារតែ ស្រុះមានបស់ខ្ញុំត្រូវដាក់សំខិត ដោយដែលសំខ្លះ។ អាម៉ែន។ អូ ខ្ញុំដើរ ពេលខ្ញុំគិតដីលំភី! នៅទីនោះ រូបកាយទ្រង់មានចលនា “ចូលអ្នករាល់ត្រូចរាល់ទៅក្នុងពិភពលោក ទាំងមូល ហើយបង្ហាញពីអំណោច។” មិនចាតាយើងដំណើការណ៍បន្ថែមទេ! និងការ បង្ក្រោនរបស់យើង ហើយអីដូចដែនទេ? យើងហកដីយ៉ាងដូរចត់។ បើនូវតម្លៃនេះ ព្រះបាស្តុបស់ព្រះកំពុងធ្វើចលនា ទីសំគាល់ និងការអស្ឋាណាពាណិជ្ជកម្ម ហេតុ អី ខ្ញុំដើរ!

⁶³ ព្រះយេស៊ូវិកទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅទីនោះ នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងដោញ អារក្ស... មិនបានចេញពីសំណុះវនេះ តម្លៃនេះ គ្រាន់តែចាំមួយក្នុងគ្រាន់ បុំនុំ ព្រះយេស៊ូវិកទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងដោញអារក្ស ទ្រង់មាន បន្ទូលថា “តើកុនបស់អ្នកដោញពីការដោយនាមអ្នក? បើខ្ញុំដោញអារក្សដោយ ម្រាមដែលបស់ព្រះ តើកុនបស់អ្នកដោញវាតែដោយអ្នកណា? ប្រសិនបើអ្នកមាន គោលការណ៍ប្រសើរជាងនេះ សូមបង្ហាញពីការយើងដឹងដឹង។” យើងចេះ? “ប្រសិនបើ ខ្ញុំមានម្រាមដែលបស់ព្រះ...” អាម៉ែន។ គ្រាន់តែគិត ថា “ម្រាមដែន” នៃព្រះ។ មានព្រះ នៅពីលើព្រះគីសុ ព្រះគីសុនៅពីលើក្រុមជាំនៅ មានព្រះជាប្រជាធិបតេយ្យ ទ្រង់មាន បន្ទូលអំពីអ្នកដែលជាកំលាក់ បន្ទាប់មកព្រះ ជាប្រព័ន្ធបុគ្រា លើកព្រះបាស្តុបស់ ទ្រង់ ហើយស្រុះមានដើរតាមរាយ។ “បើខ្ញុំដោញអារក្សដោយម្រាមដែលបស់ព្រះ តើកុន បស់អ្នកដោញវាតែដោយអ្នកណា?”

⁶⁴ មើល ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកំសម្រាប់។ អូ មិនចាតាជីដំប៉ូណ្ឌ ប្រឡកដែនប៉ូណ្ឌ ដែលអារក្សរាជជាកំលើអ្នកបាន វាក្រាន់តែយកម្រាមដែលបស់ទ្រង់ដើរីធ្វើការ។ អូ ខ្ញុំដើរ! ខ្ញុំដើរយើល ស្មា និងដែន និងសាប់ជីជុំបញ្ចូកគោ។ គ្រាន់តែ ម្រាមដែលបស់ទ្រង់ធ្វើចលនាគ្រប់ជីងហើយដោញអារក្សចេញ។ ហើយអីដែល ជាផីផុកចតាបនោះ! ទ្រង់គ្រាន់តែយកម្រាមដែលបស់ទ្រង់ ហើយចង្វុលរាជៈ ប្រសិនបើខ្ញុំដោយម្រាមដែលបស់ព្រះ...”

⁶⁵ តម្លៃនេះ ខ្ញុំសូមបង្ហាញអ្នកពីលើចក្ខុវិស្សាងរបស់ព្រះខោះ។ បើនូវពេលចៀំម បានចាត់ ទ្រង់មិនបានបើម្រាមដែលបស់ទ្រង់ទេ ទ្រង់បានជាកំរាលើស្មានទ្រង់ ហើយ

ទ្រង់យកអង្គត្រង់ទាំងមូល ដី ថ្វីមនៅជួរឱ្យស្ថាបសត្រង់។ ផ្ទុកដែលខ្សោះបំជុក និងខ្សោះបំជុកបស់មនុស្សគឺនៅលើស្តា និងខ្សោះបស់គាត់។ អ្នកដឹងទេ។ សម្រាប់សាច់ដីដឹងសាច់ដីទាំងអស់របស់ទ្រង់ធ្វើការ ហើយទ្រង់បានលើកថ្វីម ទាំងមូល ជាក់វានៅលើស្ថាបសត្រង់ ហើយទ្រង់បានមកទីនេះ មិនមែនដោយប្រើប្រាមដៃរបស់ទ្រង់ ដើម្បីដៃព្រឹងកាត់ទីរហោសាន ដោយលើថ្វីមដែលបាត់នៅលើស្ថាបសត្រង់។ អី ខ្ញុំដឹង! “បើខ្ញុំដៃព្រឹងកាត់រហោសាន ដោយប្រើប្រាមដៃរបស់ព្រះ តើកូនបស់អ្នកដោរ វាបានជីវិត?!” ហាលើលូយ៉ា! ខ្ញុំដឹង!

⁶⁶ មិនអីទេ ត្រូវប់ទៅប្រជានបទវិញ:

បើនូវាកាលណាយើញ...ណល់ទៅឡាយមពុកក្រុងយេរុកាចិវិម នៅ៖
ត្រូវឲ្យដឹងថា ...

គ្រានោះ ត្រូវឲ្យអ្នកនៅសុកយើដា តែទៅឱ្យក្នុង ហើយពួកអ្នកនៅកណ្ឌាលទីក្រុង ត្រូវរក់ចេញទូរធម៌ កំកំ...ទូរធម៌អ្នកដែលនៅក្រុងកំសុចូលទៅ...ក្នុងទីក្រុងទូរឲ្យយា

ដីភីគ្រានោះជាគ្រាសង—សីក ដើម្បីនឹងសំបែកគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលបានចែងទុកមក។

ឯកសារឱ្យ ដែលមានផ្ទាល់ពេលពេល ហើយពួកដែលបំបាត់ក្នុង នៅគ្រានោះ នឹងមែននាយកសារសំខាន់ខាងក្រោម! ដីភីនឹងមានសេចក្តីជំនាញដែលនៅក្នុងស្រុក ហើយនឹងសេចក្តីក្រាតដិលបណ្តាណនេះ។

តើនឹងផ្ទាល់នៅក្រាមមុខជាតុវា ហើយនឹងត្រូវដឹកនាំទៅជាតាលើយើយ ដល់អស់ទាំងគាំទេរោះ...

⁶⁷ សូមកត់សម្ងាត់ពីរបៀបដឹងស្របស់ស្អាតនៅទីនេះ: ព្រះគម្ពីគីដើម្បីធ្វើឱ្យរាជាណាចក្រិនបែងប្រឈម ដីដោយប្រាយក្រប់បេកប្រាមាពុរិ។ យើងដឹង? បុំនុំ នេះគឺជាផាយមុខជាតុវា ហើយជួយជាតិយុជានឹងក្រោនទៅជាលើយើយទៅគ្រប់ជាតិសាសនា។ វានឹងមិនមានបែបនោះទៀតទេ ពួកគេនឹងក្រោនបានប្រមូលបង្កើតនៅបានឡើងស្រីនជាលើកបុងរកាយ។ យើងដឹង? នេះសំដែរបែងច្រៀង

ដែលបានកន្លងទៅ ហើយភាពិតជាយោងទៅតាមប្រវត្តិសាស្ត្រ មកតាមវិធីនោះ។

⁶⁸ ឯកគោគ្រូបាននាំទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍។ គ្រប់ជាតិសាសន៍នៅក្រោមមេយុទ្ធនេះ អ្នករកយើង្ហាតជាតិយុជាតា។ អូ គ្រប់ជាតិសាសន៍! អ្នកទៅប្រទេសចិន ហើយអ្នកយើង្ហាតជាតិយុជាតា។ អ្នកទៅប្រទេសសុស្សី អ្នកយើង្ហាតជាតិយុជាតា ទៅកោះតួចចេង អ្នកយើង្ហាតជាតិយុជាតា ខ្ញុំខ្សោយនៅគ្រប់ជាតិសាសន៍! តើវា តីជាស្តី? ការព្យាករណ៍របស់ព្រះ។ ព្រះមានបំណង។ ហើយពួកយុជាតា ទំនៃនោះជាអ្នកចំងាយឆ្លាយណាស់ បងបុរាណ នៅពេលអ្នកយើង្ហាតពួកគោ...

⁶⁹ ខ្ញុំដឹងថាពួកគោខ្សោករហើយនាំទៅឆ្លាយ ហើយគ្រូបានបញ្ជាផនិងអ្នក គ្រប់យ៉ាង បីនែន ឯកគោគ្រូបានបញ្ជាផជាយោប្បះ ដើម្បីអាយអ្នក និងខ្ញុំបានយើង្ហាត។ គ្រូហើយ។ បីនែនខ្ញុំនឹងនិយាយនេះក្នុងស្ថាតីនៃទំនាក់យ តាមព្រះគម្ពី ចារ៉ាងរបស់ជនជាតិយុជាតាដើម្បីគ្រប់ទៅដី: តីជិតមកដល់ហើយ។ បាន មែនហើយ។ ត្រឡប់បានធ្វើឱ្យរបៀបដឹងរបស់បីក្នុងរឿងរូស បណ្តុះបញ្ជីពួកគោបេញ្ញី ប្រទេសអាមេរិកដែល។ បែងជួយរបស់ មួសូលីនិវិរឿង្សុស បណ្តុះបញ្ជីពួកគោបេញ្ញីប្រទេសសុស្សី។ ត្រឡប់បានបណ្តុះបញ្ជីពួកគោបេញ្ញីកន្លែង ដូចត្រឡប់បានធ្វើនៅថ្ងៃដែលត្រឡប់នាំពួកគោបេញ្ញី។ ហើយពេលបណ្តុះបញ្ជីពួកគោបេញ្ញីក្នុងទីរាជក្រឹង ហើយគ្រូបានបញ្ជាផនិងនិយាយមួនឡើកដើម្បីអ្នកបានបុរាណ នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មខ្លួន ផ្តល់ត្រឡប់នឹងនិយាយមួនឡើកដើម្បីអ្នកបានបុរាណ នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មខ្លួន និងការអស្តារទំនៃនោះមួនឡើក។

⁷⁰ សូមក្រឡោកមិលសាក្សីពីនោះការនៅក្នុង និរណ៍: ១១ “យើងនឹងផ្តល់អំណាចជួលសាក្សីរបស់យើង ហើយពួកគោនឹងបិទស្ថានសុគ័រនៅថ្ងៃនៃការព្យាករណ៍របស់ពួកគោ បូបញ្ញនុយគ្រោះការមករៀបចំជាមួយពួកគោប៉ីចិត្ត។” អ្នកតីជាសាក្សីពីនោះក្នុងថ្ងៃចិត្តរក្សាយ។

⁷¹ ខ្ញុំដឹងថាការបង្រៀនចំនួលបីកើនហើយ នោះជាគម្ពីសប្រាញាស់ និងគម្ពីសប្រាញី។ ឧសហើយ! ឧសហើយ!

⁷² រមិនមែនជាសាក្សីពីនោះទេ នោះតីជាការគ្រប់មកវិញរបស់មួនសែនិងអេលិយ៉ា។ ហើយអ្នកគកតែសម្រាប់យើង្ហាតទៅដីនោះ ទាំងមិនមាននរណាម្នាក់

គួរដំណោមពួកគេ...លោកម៉ែស់ តាត់បានស្ថាប់ បុំន្ទូនគឺតាត់ទៅណា? តាត់ត្រូវក្រាកកទីផ្សាមុងទៀត។ ហើយអេលីយ៉ាក្រុវបានលើកទីផ្សាមុង ទោះជាមិនស្ថាប់កំដោយ។ តាត់នឹងត្រូវស្ថាប់ ព្រោះមនុស្សគឺបុរាណតែស្ថាប់ ដូច្នេះតាត់នឹងត្រូវត្រឡប់មកវិញ្ញុងទៀត។ ហើយមានសាក្សីពីនោក។

⁷³ ឥឡូវនេះមើល៖

គឺនឹងដូល...នៅក្រោមមុខជាក់...(ខែ៨)...នៃជាតិ ហើយនឹងត្រូវដីកនាំទៅជាតិរួមឱ្យដល់អស់ទាំងនានា៖ ក្រុងយុស៊ីកិច្ចនឹងត្រូវសាសន៍ដែលជាតិស្ថាប់ ដែលបង្ហែះ...(ភាពិនិត្យ!) គ្រាបស់សាសន៍ដែលបានសំរាប់

⁷⁴ នូវតំណាងស់ មែនទេ ដែលដឹងថាយើងមានពេលកំណត់? ព្រះបានបន្ទូលដូច្នេះ! គ្រាកាន់កាប់ពួកគ្រាបស់សាសន៍ដែលត្រូវបាននាំចូលជាមួយនឹងសេដ្ឋកែវ ឬត្រូវសារ។ អូ ត្រូវកត់សម្ងាត់យ៉ាងណារ! តើខ្ញុំអាចចំណាយពេលបុំន្ទានសម្រាប់ជើងនេះ តែបុំន្ទាននាទីបុំណោរាយ! បុំន្ទូនសូមកត់សម្ងាត់ អ្នកគ្រប់គ្នាច់បានសំណ្ងាត់ ពីពួកគេ។ បុំន្ទូនខណោះពេលដែលដឹងកំពុងស្ថាតានាន់បាននៅបញ្ហានេះ ចូរយើងគឺតិកពីរ ព្រោះវាអានសារ៖ សំខាន់ខ្សោះណាស់នៅពេលនេះ។

⁷⁵ ម៉ឺន! ព្រះបានដីកនាំប្រជាធិបតេយ្យជាតិ ពួកគេមិនដែលមានជាតិសាសន៍ទេ ពួកគេគ្រាន់តែជាប្រជាធិបតេយ្យ។ ហើយពួកគេមិនដែលជាក្រុមជំនួយ ដែលរួមចំណែកគេទេ ពួកគេគ្រាន់តែជាក្រុមជំនួយដែលគេហេត្តក្រោមបុំណោរាយ។ មិនដែលមានអង្គភាពរបាយក្រុងចំណោមពួកយុជាទេ ពួកគេតែងតែត្រូវបានដីកនាំដោយព្រះ។

⁷⁶ ពេលនោះពេលខាងនៅយោបាយ ប្រជាធិបតេយ្យ គេចែងក្នុងបានសេច។ ហើយព្រះបានប្រទានឱ្យពួកគេទូរសេចមួយ ហើយវាមិនដែលបានជំណើរការទេ។ ព្រះជាសេចបែស់ពួកគេ។ ព្រះជាសេចបែស់យើង នោះជាការត្រូមត្រូវ ហើយព្រះជាសេចនៃក្រុមជំនួយ។

⁷⁷ ឥឡូវនេះ៖ សូមកត់សម្ងាត់ពេលពួកគេត្រូវបានគេចាប់យកទៅក្រុងបានខ្លួនដោយសារពួកគេពុរាយមច្ចុលបន្លំជាមួយប្រជាធិបតេយ្យក្នុងលោក។ ថ្វីនេះជាប្រភាពដីស្របស់ស្អាតនៃព្រះវិហារដែលពុរាយមច្ចុលបន្លំជាមួយលោកឱ្យឱ្យនោះ៖ ហើយទៅឆ្លាយ យកទៅជាមួយពួកគេ—ការស់នៅរបស់ពួកគេ។ ក្រុមជំនួយស់នៅ

ដូចនឹងពួកលោកិយដៃនៅ បន្ទាត់ដូចគ្នា និងអើរឃើងទៀត ហើយអរាងចាតិក្រែមជំន៉ែនព្រះ។ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្នកដែលបានទេ។ អត់ទៅ បានទេ ជីវិតបស់អ្នកបញ្ជាក់ថាអ្នកជាអី។

⁷⁸ តើអ្នកជាអី...ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅដើមដំបូង អីដែលអ្នកនៅកំនែងលាតា គឺជាអីដែលអ្នកផ្តល់បញ្ចាំងនៅទីនេះ។ តើអ្នកជាអី ជាបុរាណសេឡូស្ថាល បុឡូដីសេបស់អ្នកនៅខាងលើ អីដែលបុរាណសេឡូស្ថាលបស់អ្នកនៅកំនែង ឃើងទៀតគឺជាអីដែលអ្នកកំពុងទៅផ្តល់បញ្ចាំងនៅទីនេះ។ នៅក្នុងទីកដីនៃវិញ្ញាណាអីដែលអ្នកមាន គឺជាអីដែលអ្នកនៅទីនេះ។ បើអ្នកនៅតែមានតំនិតដោ ហើយ នៅក្នុងទីកដីនៃវិញ្ញាណាដោយអ្នកមានចិត្តអាមេរិកកំពុងនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកនៅតែទទួលរងនូវគំនិត ការប្រជែងនៅ និងការឈ្មោះប្រព័ន្ធផ្លូវការ នៅ:អ្នកនៅក្នុងទីកដីនៃវិញ្ញាណាដោយ វាពីនេះ: វាបានសម្រាប់បានបញ្ចប់ដុំពុកបស់អ្នកបាន ស្ថាតបិសុទ្ធបើយនោះ: វាបានបញ្ចប់បានបុរាណមួយនៅខាងក្រោម (ដែល) ដែលក្រុរបានសម្រាត និងស្ថាត ហើយរាមានប្រពិកម្មនៅក្នុងសាច់ឈាម។ យើង អត់? សូមមើល នៅទីនេះ។ “ប្រសិនបើឈាងខាងសម្រាប់លើដើរដីនៃក្រុរបាន វិញ្ញាណាដោយ នៅ:យើងមានកំន្លែងមួយកំពុងដែលបានបើយ។” យើងទេ?

⁷⁹ តើខ្សោះ: នៅក្នុងពេលដែលនេះ: ជាបោប់ដែលចុងក្រាយ របៀបដែលការប្រព័ប់រៀបចាយសាច់ឈាមនេះ: ការក្រែងបន្លំជាក្រឹតស្ថាននិងបញ្ហាលក្តាត់ ត្រូវទីក្រុងបាបីទូទៅដែលមួយ ដូចវាបានកើតឡើងនៅទីនោះដែរ។ តូចតែក្រុរគត់នៅទៅក្រុងបាបីទូទៅ។ តើវាក្រុរទេ? ហើយព្រះកម្មបាននិយាយថា “ទៅតាមបស់ព្រះអម្ចាស់បានហៅមកថា ‘បុរាណឆ្វោតីស្រុកបាបីទូទៅ រាល់អ្នក’!”

⁸⁰ កំន្លែងបំបាត់! នេះគឺ “ខ្ញុំជាតាមីស្ថា ខ្ញុំជាយក្ខុខិស្ថា ខ្ញុំជា ប្របសិដ្ឋិជីវ៉ែន” ទាំងអស់នោះគ្រាន់តែជាការកំន្លែងបំបាត់។ មិនមានសេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងវាទាល់តែសោះ។

⁸¹ តើខ្សោះ: កុនិយាយថាខ្ញុំកំពុងប្រាប់ថាពុកបានទីសុមិនទាន់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ពុកមេគ្រឿនិស្ថាគិត្តិធម៌។ ខ្ញុំមិននិយាយអំពីពីរដីនៃវិញ្ញាណាដោយ អំពីក្រុមជំនុំ និងអំណាចនយោបាយបស់វា វាបានយោបាយ។ ហើយការនិយាយ ខាងនៃយោបាយ ព្រះអ្នកជាមេគ្រឿនិស្ថាបុចានិស្ថា បុប្របសិដ្ឋិជីវ៉ែន បុការុលិក មិនមានអីដែលក្រុរដ្ឋីជាមេយការទេ។ ព្រះមិនបានទទួលស្ថាល់វាទេ ហើយនៅ

ក្រោងបានបីទូទៅសព្វថ្ងៃនេះ។ ហើយព្រះបានគ្រាស់ហោក្រោមដំនុំមួយចេញពីពួកគេ ទាំងអស់ ដោយទាញរាយកច្ចូបិសុទ្ធបេញ ហដ្ឋិតក្រោមដំនុំរបស់ទូទៅ។ ស្រស់ ស្អាតមេះណា!

៨២ ហើយសូមកត់សម្ងាត់ ខ្ញុំអាចនិយាយអីមួយនៅទីនេះដែលនឹងធ្វើឱ្យ ភ្នាក់ធ្វើឱល ប៉ុន្តែប្រសិនបើ—ប្រសិនបើវាតីជាមួយស្ថាប់ តម្លៃនេះ។ មីលរៀបចំបែស់បានបីទូទៅ... អីដែលបានកើតឡើងនៅ... នៅក្នុង—នៅបានបីទូទៅ ពេលដែល កម្ពស់ដោត្រូវបាននាំមកបើអ្នកច្បាប់ដីពីទាំងចុងចាយ ចុងចាយ មានតំបន់ក្នុងប៊ូច សារាក់ មេសាក់ និងអប់ខនេះកៅ និងជានីយេះល នៃ—នៃអ្នកគារព្រៃណិកបំពីនេះ ដីតិកដែលបានចុះទៅក្នុងការចាប់ខ្លួនជាលើយេះ នៅពេលដែលព្រះជាម្នាស់ហោក្រោមគេ—ដើម្បីបង្ហាញចុះពាណិជ្ជកម្ម ចាតិះពួកគេជាមីនា។ ពួកគេត្រូវបានបង់ខ្លួន ឱ្យច្បាប់ដីរូបព្រះ។ តើវាតីណា? គាររៀបចំបានបង់ខ្លួន ហើយពួកគេត្រូវបាននាំឱ្យច្បាប់ដីរូបព្រះ។ ហើយបើតែមិនធ្វើទេ គោត្រូវគេយ៉ែតែយ៉ែនៅ។

៨៣ អូ អីទៅជាអូរបាត់ដែលអ្នកអាចទាញរាយចេញពីជានីយេះល និងណា: ចងក្រាប់អ្នក ទាំងនោះ: ហើយបង្ហាញដោយបទចម្លើ ចាប្រុមដំនុំកំពងចូលមកក្នុងប្រឡេងដូចត្រូវ នៅការយ៉ែតែយ៉ែន មនុសានានួរព្រះបានហោក្រោម។ នោះហើយជាអូរបែងដែល ក្រោមដំនុំរបស់សាសន៍នៅទូទៅបាននាំមក នោះជាដីដែលក្រោមដំនុំរបស់សាសន៍ ដៃទែនីងគ្រោដកចេញ។ ពេលនាងចូលមក នាងក៏នឹងទៅ។

៨៤ ហើយមិលពីរៀបចំដែលគាត់បានយើត្រូរបាត់។ ហើយតម្លៃនេះ: ចងចាំ ពីរបាត់... តម្លៃនេះ: នេះគឺជាងួន: តម្លៃនេះ។ មីលចេះ: ខ្ញុំធ្វើឱ្យបីដែលសេចនេចូល ក្នុសាជីវិតីជាអូរបែងជានីយេះល ជាមនុស្សិសុទ្ធបុរាណ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្ងាត់ សេចនេចូលក្នុសានានួរដោរជានីយេះលរួចហើយ ហើយបានហោកាត់ចាំ “មីលគេ សាសាសា” (ដែលជាអូរបែងម្នាក់ព្រះរបស់គាត់) ហើយគាត់បានធ្វើ—បានបង់គុប្ញាកាត មួយ ហើយគាននៃណាម្នាក់ក្រោមពីជានីយេះលក្រោមបានគេបានបង់គុណក្នុងផ្ទៃសត្វ សិង្វេនេះទេ និងអីជាដីដើម ហើយគាត់បាននិយាយចាំ “តានអ្នកណាក្នុងរឿងព្រះ ដៃទែនីតែទីយេះល ក្នុកពីព្រះរបស់ជានីយេះល។” ប្រព័លជាអូរបែងសុទ្ធបុរាណ របស់ណាកដីអស្សាយ ហើយអ្នករាល់ត្រូវបារាបច្បាប់ដីរូបព្រះ។

៨៥ ប៉ុន្តែក្រោមដំនុំ សារាក់ និងមេសាក់ និងអប់ខនេះកៅ... ជានីយេះលជាអ្នកដីកនាំ ដូចជាប្រះគ្រឿស្សជាអ្នកដីកនាំក្រោមដំនុំ។

⁸⁶ គោគ្រោកបនោមុខប្រទេស៖ ហើយច្បាយបង្គរបនោ៖ សូមកត់សម្ងាត់! ហើយអ្នកកត់សម្ងាត់ចា នៅគ្រាល់ដាន៖ ដានីឃើញនៅស្វ័ំម៉ា អាណ៉ែន! អូ ហើយខ្ញុំសង្កែមថាអ្នកយល់វាតាន៖ ដានីឃើញនៅស្វ័ំម៉ា អនឡាតខិត្តការគោកគោក គ្រួសធ្វើការរឿនិសិសដោយខ្ពស់នឹង។

⁸⁷ នៅក្នុងថ្ងៃ...នៅក្នុងការចេញពីគ្រាកាន់កាប់ព្រោតគ្រាបស់សាសន៍ដៃទេ និងមានរូបសំណាកម្មយ ហើយអ្នកកាល់ត្រាក្រុងការបនោមុខប្រទេស៖ ហើយច្បាយបង្គ់៖ ទោះបីជាការបិសុទ្ធកំដោយ កំអ្នកមិនគ្រួចច្បាយបង្គរបនោ៖ (ការច្បាយបង្គរប) ដោរ។

⁸⁸ ឥឡូវនេះ៖ សូមកត់សម្ងាត់៖ អូ ខ្ញុំអើយ! នៅថ្ងៃនេះបញ្ចប់ ដានីឃើញកំដើរចូលមួយទៀតា តើអស្សារុណាសំបុរិ! នៅយប់នោះមុនពីជិបុណ្យដីជំបស់ពួកស្វែនដានីឃើម មានដែសរោសនៅលើជញ្ជាំង “មេន មេន ទេកិល អូជាសុំនេះ” ផ្លូវកាត់ជញ្ជាំង។ ហើយការបកស្រាយនោះ ត្រាននរណាម្នាក់អាចដួលលើមីន្តិតានទៅ រាជ្យបានសរសរជាកាសាដែលមិនស្ថាត់៖ ត្រាននរណាម្នាក់អាចបកស្រាយបានទេ។

⁸⁹ ពួកគេបានទៅ និងយកពួកអ្នកប្រាស់ដីពួកគេបស់ពួកគោ៖ ពួកគោ “យើងមិនដឹងទេ”

⁹⁰ ពួកគេបានទៅយកគ្រុបោក និងអ្នកទាយផុតគោចា៖ “យើងមិនដឹងទេ យើងមិនដឹងអ្នីទាំងអស់អំពីវាទេ” យើងមិនដឹងយើងកាសាបែបនេះ៖ មិនដឹងបែបនេះ៖ ក្នុងជីវិតរបស់យើង។

⁹¹ បើនូនមានបុរសម្ងាត់! ព្រះមានមនុស្សបស់ទេដៃ ដានីឃើញនៅទីនោះ៖ បាននិយាយថា “ទៅយកគោតែមក” បាននិយាយថា “ជីវិតព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគឺនៅក្នុងគោតោ”

⁹² ជីវិត៖ ដានីឃើញបានទៀរឱ្យមកទីនោះ ចាប់ជីមាន និងបកស្រាយកាសានោះនៅក្នុងជញ្ជាំង ហើយគាត់កើតិច... តើមានការបកស្រាយប៉ាងណាចំដែរ? មិនមេន “បពិត្យព្រះអង្គភ័ជប្រើន សូមព្រះអង្គមានព្រះធម្មតាដែលជាបុរាណបោក” បើនូនដោយការ បដិសិទ យ៉ាងចាស់ដែលសំគាល់បាននិយាយថា “ទៀរឱ្យបានគ្រួសឱ្យនៅជ្រើន យើងចាន់ខ្លះខាតោ”

៩៣ សូមមើល នោះជាបីដីផ្ទួចគ្នា។ ផ្ទួចអញ្ញតបេក្ខទាំងកកុងនគរសាសន៍ដែល
ផ្តួច អញ្ញតបេក្ខកំពងដកយកឃើងនេះចេញពីសាសន៍ដែល។ នគរក្រោះបាន
នាំមកដោយអញ្ញតបេក្ខ វាបេញចេញដោយអញ្ញតបេក្ខ។ កំពងក្រុងយុសាថ្មី
មនឹង ត្រូវជាន់ឈ្មោះ...រានីងអក្រើន... “សាសន៍ដែលនឹងកាន់កាប់រា រហូតដល់គ្រាប់
កាន់កាប់ត្រូវគ្រាបស់សាសន៍ដែលត្រូវបានបញ្ចប់។” បន្ទាប់មក ព្រះបែងទៅរក
ធនជាតិយុជ្ជា អាម៉ែន! អូ ខ្ញុំធើយ!

៩៤ អូ មិត្តភក់តិ ខ្ញុំចង់អាជីវិះដោយយើងអាចមានពេលបន្ទូលចេះក្រាម។ មែនអត់?
ចំណាយពេលប្រែហេលមួយសង្កាត់បើប្រាន់បទមួយនោះ យើងបាន ដូចខ្លះយើង
រាប់ឈ្មោងរករាយឱ្យបានប្រើបាយការណ៍បច្ចុប្បន្ន។

៩៥ នោះ មើល សូមស្អាប់—សូមស្អាប់នូវអីដែលបន្ទូលកំឡូនេះ។ “ក្រុង
យុសាថ្មីនឹងត្រូវសាសន៍ដែលជាន់ឈ្មោះរហូតដល់សាសន៍ដែលត្រូវ
បានបញ្ចប់។” ការឡើមពីទូបេស—ពីឯធមុន វ្វមកកុង នៅក្រុងយុសាថ្មីមេ។
បន្ទូលចេះមានបន្ទូលចោ កំឡូនេះ—កំឡូនេះ អ្នកបានពុម្ពពីសេចក្តីស្អាប់ខ្លឹមដែល
ធ្វើឡើវិនាសអន្តរាយប្រឈម។

“បាន។”

“នោះហើយជាបេលដែលសាសន៍ដែលចូលមក។”

“បាន យើងយល់ហើយ” ពួកសិស្សបាននិយាយថា។

“កំឡូនេះ សាសន៍ដែលមានដ្ឋាកិចាលបេសគេហើយ។”

“ប្រាកដមែន។”

៩៦ “ក្រុងយុសាថ្មីមេស្ថិតក្រាមដ្ឋាកិចាលសាសន៍ដែល?” បាន មែនហើយ!
ធនជាតិឱ្យមេ ពួកគោនអំពីមានដ្ឋាកិចាលនៅក្នុង—នៅក្រុងយុសាថ្មីមេ ហើយ
វាបានចាប់ធ្វើមកត្រូវបែក្រាយដោយអំពីគ្មោះស្អាប់ខ្លឹម ដែលធ្វើឡើវិនាសអន្តរាយ
ដែលជាន់ឈ្មោះបាននិយាយ។

៩៧ កំឡូនេះ បន្ទូលចោ គ្រាល់នោះជិតមកដល់ហើយ ព្រះពួកគេនឹង
រាយកម្មប្រព័ន្ធដីបីរិសុទ្ធនេះ ហើយជាកំពុកមួយស្តីមបេសអូម៉ា និងឈរនៅលើ
កំន្លែងកំមួយនោះទីនេះ មួយបានសាសន៍ដែល។ ហើយកនឹងឈរនៅទីនោះ។

⁹⁸ សាសនីដែលមាននីយចា “អ្នកមិនធ្វើ” នោះមិនមែនជាប្រមធជំនួយ តទេវីរនេះ។ នោះគឺជាសាសន៍ដៃទៅ យើងទៅ អ្នកមិនធ្វើ តទេវីរនេះ ហើយវានឹង ឈរហូតដល់គ្រាកាន់ការបំព្លឹងគ្រាប់សំសាន់សាសន៍ដែលនឹងប្រើបានបញ្ហាប់។ ពេលដែលការការងារការបំរបស់សាសន៍ដែលប្រើបានបញ្ហាប់ ព្រះអង្គម្មាស់ដែលស្ថាប្រើគីតិលី សម្រាប់ប្រជាធិបតេយ្យ (គើនរណាជាព្យារៈគ្រឿស) នៅចុងបញ្ហាប់។

⁹⁹ “ត្រង់បានមកដោយអង្គុង” នោះជានឹងយ៉ែល “សក់របស់អ្នកណាសដូច រាយធ្វើម” ដូចដោយជានឹងយើងទៅក្នុងវិវាទៗ១ “ទៅសម្រេចបុរាណណា ហើយសាលាប្រមិនធ្វើបានកំណត់ ហើយស្រែវការប្រើបានបើកា ស្រែវកា” (ពហុចន់៖) “ប្រើបានបើកចំហេ ហើយមនុស្សគ្រប់ប្រើបាននិងថ្មីយេច្ចាតីស្រែវកា ដូច្នេះប្រើបានសរសេរនៅក្នុងនោះ។” ម៉ែល ស្រែវការប្រើបានបើក “ត្រង់បានយើងទ្រង់ យាងមក ហើយមួយមីនដង មួយមីននាក់បញ្ជីត្រង់។” ពួកបិសុទ្ទមកជាមួយ ត្រង់។ តើនោះពីត្រូវទេ នៅក្នុងជានឹងយ៉ែល? “ហើយស្រែវការប្រើបានបើក” នោះគឺជាស្រែវការដើរពីរបស់អ្នក “ហើយបុរសគ្រប់បុរ—ហើយមនុស្សគ្រប់បុរប្រើបាន និងថ្មីយេច្ចាតីនេះ មនុស្សមានបាបបាននិងថ្មីយុទ្ធជោះ។ ហើយស្រែវការមួយយោទ្រូតប្រើបានបើក” ដែលជាស្រែវការដើរពីកា “ហើយមនុស្សគ្រប់គ្នាប្រើបាននិងថ្មីយា”

¹⁰⁰ តទេវីរនេះសូមកត់សម្ងាត់ ចេចចាំជានិច្ច អនុវត្តតានៅក្នុងបី។ មិនធ្វើអ្នកប៉ី ទេ អ្នកប្រាកដជាប្រើបាយទំនាក់។ មានមនុស្សឱ្យប្រមិនុយដែលកើតឡើលើដែនដី។ មានបីចូក់នៅដើមដំបូង វានឹងមានបីចូក់នៅចុងបញ្ហាប់។ ដូច្នេះ...

¹⁰¹ ព្រះយើងយាងត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងមួយមីនដង កប់មីននាក់ បម្រើ ត្រង់។ អ្នកចាំភាគតិនិយាយចា “តើវាមិនមែនជាបីដឹងកូចកាចទេដែលអ្នកយក... បុ ធនឹងថ្មីកក្នុងការយករឿងរបស់អ្នក និងបញ្ហាប់អ្នកទៅកាន់បញ្ហាប់ តើមិនដែនទេ បុអ៊ិចាថ្មីណាមួយបុកបិសុទ្ទនឹងនិងថ្មីយេច្ចាតីដែនដី!” ពួកបិសុទ្ទនិងថ្មីយេច្ចាតីដែនដី! ហាលេណូយ៉ា! ខ្ញុំគឺដល់បីដែរ ខ្ញុំនឹយ! ដើម្បីយើងទ្រង់នឹងយាងមក នៅទីនោះ ជាមួយនឹងការរាយការណ៍យាម បន្ទាប់ពីសហស្សន៍ ការប្រាស់ប្រាស់និងការណ៍ គ្រប់យ៉ា ដែលឈរនៅក្នុងគ្នាមានរបស់ត្រង់។ កុងប្រមុំលាងដោយយាម!

¹⁰² មិនមែនត្រូវទៅមនុស្សប៉ុណ្ណោះទេ ពួកគេប្រាកដជាទកខានដល់ការ ក្រោាសឡាយស់ឡើងវិញដំបូង។ ព្រះគឺបានចែងចា “ហើយអ្នកស្ថាប់ជាអ៊ូតុ រស់នៅមិនបានរហូតដល់មួយពាន់ផ្លូវប្រើបានបញ្ហាប់។” តើវាប្រើទេ? នោះគឺជាអ្នក

ដែលមានឈ្មោះរបស់ពួកគេបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅរៀបចំសំណុំជាប្រចាំថ្ងៃ ហើយនៅបានបដិសេដធិតិធម្មជាមុជទីកន្លែងព្រៃនីត្រូវបានបន្ថែម។

¹⁰³ ត្រាន់តែអ្នកដើរតាំងទៅក្នុងពេលនោះ។ ត្រាន់តែអ្នកដើរតាំង—នេះ—ក្នុង គ្រាសហស្សីត្រូវ។ អូ អរើន បងប្រឈម តើយើងត្រូវជាមួយសុប្រទេទណា? ខ្ញុំចង់ សៀវភៅក្នុងសហសុត្រ! ចូរយើងទុកចាលាបាប់ទម្លៃនេះ និងកាំពីបាបដែលដាយមក រំខានយើង។ ប្រសិនបើមិត្តិយាយអីខ្លួន ប្រើដើរតាមរបៀបនេះ សូមអធិស្ឋានទី គាត់ ហើយបន្ទាយមួយថ្ងៃ។ អនុញ្ញាតឱ្យជម្រើសមួយរបស់អ្នកត្រូវបានកាំណត់ ផ្លូវ: ទៅក្រោម។ បើត្រូវអ្នកណាបានដើរ អ្នកដើរ! ជីវិតនឹងមានអ្នកដើរតាំងដែល និងសៀវភៅតាមរយៈសហស្សីត្រូវ ហើយនឹងចូលទៅក្រោជាមួយរោច: ត្រីស្សអស់ មួយពាន់ឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេនឹងទ្វីដោយក្នុងសិល្បៈជាមួយយុទ្ធសង្គម ហើយ ត្រឡប់មកវិញ។ នៅពេលដែលការប្រាសមនុយារក់បានសៀវភៅវិញ នោះ សហស្សីត្រូវនឹងកាំណត់...បន្ទាប់ពីសហស្សីត្រូវបានបញ្ចប់ បន្ទាប់មក ព្រះត្រីស្ស នឹងយាងទេដឹងជាមួយនឹងក្រុមដំនុំ ហើយនៅចង់បញ្ចប់នៃមួយពាន់ឆ្នាំ ទ្រង់នឹង យាងមកជាមួយនឹងក្រុមដំនុំ។

¹⁰⁴ ព្រះត្រីស្សយាងមកបើចង់។ ជាបើកដំបូង ទ្រង់បានយាងមកដើម្បីរោចស ឈរាងក្រុមដំនុំរបស់ទ្រង់។ តើវាគ្រូវទេ? ជាបើកទីពី ទ្រង់យាងមកទូលាបក្រុមដំនុំ របស់ទ្រង់។ លើកទីបី ទ្រង់យាងមកជាមួយនឹងក្រុមដំនុំរបស់ទ្រង់។ យើង ទេ? ទ្រង់មកដើម្បីឈរាងនាង ទ្រង់បានមកដើម្បីរោចនាងទេដឹង ហើយក្រុំ បាប់យកទៅ នៅក្នុងពេលដែលនៅគ្រាប់ការ និងអីរាយដោយទៀត ត្រលប់មកវិញ សម្រាប់សហស្សីត្រូវរបស់នៅតាមរយៈសហស្សីត្រូវ។

¹⁰⁵ ហើយបន្ទាប់មកព្រះមហាក្សត្រនិងមហាក្សត្រីយាងចុះមកសម្រាប់ការ ដំនុំជីវេះ។ ការដំនុំជីវេះបណ្តុះសង្ឃរោបានកាំណត់ ហើយសៀវភៅក្រោបានបើក។ ហើយនៅទីនោះគឺជាប្រៃនីត្រូវបានបន្ថែមទៀត។ ហើយសៀវភៅក្រោបានបើក។ ព្រះជនុស់ ឲ្យនោះទីនោះក្នុងភាពស្រស់ស្អាតរបស់នាងដើម្បីដំនុំជីវេះ។ “សៀវភៅក្រោបានបើក ការដំនុំជីវេះក្រោបានកាំណត់ ហើយមុនុយក្រុបប្បប្បក្រោបានដំនុំជីវេះ ជូនដេះ” នោះគឺជាមួយសុមាណាបាប។ “ហើយសៀវភៅក្រោមួយទៅក្រោបានបើក មិនមែនសម្រាប់ក្នុងព្រះវិញបានបើសុទ្ធទេ នាងនឹងមិនទទួលភាពទៀត ព្រះ នាងនៅក្នុងភាពបើកទៀដឹង។

¹⁰⁶ ប្រសិនបើអ្នកពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនៅព្រឹកនេះ ហើយ ព្រះចែតុរបស់ព្រះកំពងធ្វើការនៅត្រូវបានរៀបចំសារសំខាន់សំខាន់ តើវានឹងណូសម្រាប់ អ្នកយ៉ាងណាតដើម្បីឈរនៅក្នុងការដំឡើងខ្លះ? អ្នកព្រះបានដំឡើងរួចហើយ ហើយ ព្រះបានទទួល និងបំពេញ ហើយ—បានលើកទេដីនៅស្ថានសូគ់ជាមួយ ព្រះគ្រឹះស្ថាយសុវត្ថិភាពហើយ។ មិនមែនអ្នកនឹងធោះ អ្នកទោះតម្លៃរួន៖ តម្លៃរួន៖បាន លើកទេដីនៅ!

¹⁰⁷ “អស់អ្នកដែលទ្រង់បានត្រាស់ហេរ ទ្រង់បានរប់ជាសុចិតា អស់អ្នក ដែលទ្រង់បានរប់ជាសុចិតា ទ្រង់បានលើកតម្លៃដី” ហើយកាលមនុស្សដែល បានប្រាសិទ្ធភាពនៅក្នុងពិភពលោកនៅព្រឹកនេះ តីនៅក្រោមព្រះលោកពិភពលោក នៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស៊ូ ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ មានជីវិតអស់កណ្តុ ជានិច្ច ហើយមិនអាចឱនាសបានទេដីយ ហើយបានគង់នៅស្ថានសូគ់ជាមួយនឹង ព្រះគ្រឿស៊ូយេស៊ូវគ្រឿស៊ូ ហើយ ហើយនឹងមិនមានការកាត់ទោសទេដីយ។ បានលោក វិចហើយ! អស្សារូមែនអត់? យើងបេឡទេ? បានប្រាសិទ្ធភាពហើយ អង្គយនៅ ស្ថានសូគ់តម្លៃរួន៖ជាមួយព្រះគ្រឿស៊ូ ហើយក្នុងសិរីអូងូងីំ... លើកតម្លៃដីដូចបានហើយ!

¹⁰⁸ អ្នកនិយាយថា “បងប្រុសបីល តើបទតីវ៉ាចំដោយ៉ាងនោះទេ?”

¹⁰⁹ ព្រះយេស៊ូរមានបន្ទូលជូនូ: បុបទតីវ៉ាចំដោយ៉ាង បុអ្នកសិលោយ៉ា លោក បុលបាននិយាយថា “អស់អ្នកដែលទ្រង់បានរប់ជាសុចិតា ទ្រង់បានលើកតម្លៃដី ហើយ។ អស់អ្នកដែលទ្រង់បានកំណត់ទុកជាមួន ទ្រង់បានកំណត់ទុកជាមួន អស់អ្នកដែលទ្រង់បានកំណត់ទុកជាមួន ទ្រង់បានរប់ជាសុចិតា អស់អ្នកដែល ទ្រង់បានរប់ជាសុចិតា ទ្រង់បានលើកតម្លៃដីដូចបានហើយ។” តើវាតីជាមី? អី ខ្លះ អី? (សុំទោស។) លើកតម្លៃដីដីយ! បន្ទាប់មក ប្រសិនបើយើងពោរពេញ ដោយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ នោះសរុបនឹងជីវិតបស់យើងត្រូវបានក្រោចក្នុងព្រះ រូបហើយ មានរូបកាយដឹងដឹងកំពុងដែល ហើយអ្នកព្រះតែទៅវាក្រោម។ នៅពេល ដែលរូបដឹងនេះចប់។ អ្នកដែលទ្រង់បានរប់ជាសុចិតា ទ្រង់បានលើកតម្លៃដីហើយ!

¹¹⁰ អ្នកដែលខ្សោនិយាយកាលពីមុន តីអីដូចមាននឹងវិជ្ជមាន។ ខ្សោនិយាយពីមុនពាណិជ្ជមានការបែក្រោះក្នុងការដំឡើងដើម្បីការបែក្រោះ ហើយធ្វើឱ្យរាយលំបាន និង ចូលសំណាត់សម្រាប់អ្នក បុន្ថែខ្សោនិយាយការបែក្រោះទេ។ ខ្សោនិយាយបុន្ថែខ្សោនិយាយបែក្រោះការបែក្រោះរបៀបដែលខ្សោនិយាយ បុន្ថែខ្សោនិយាយបែក្រោះការបែក្រោះរបៀបដែលខ្សោនិយាយ។

¹¹¹ [កំន្លែងទេនៅលើការសែត—អដី។]...សម្បគ្របាម និងអ្នីទាំងអស់នេះ ដែលពួកគេបានជាក់។ សម្ងាត់គីឡូន៍ទោះ ធនធានគិតប្រាកដ បន្ទាប់មករបស់ដែលនឹងបំពុលជំរុស់ពួកគេអ្នីការណ៍ឡើត។ បាន! ពួកគេនឹងចុះមក ភ្នាម ពីទីក្រុងនានាថុកឯកពាណាក។ សូវីនិងចុះមក និយាយថា “យើងគ្រាន់តែត្រូវ មានជើងនោះ។ នោះជាសារធាតុអូយរាត្រូម ហើយអ្នីគ្រប់យ៉ាងនោះទេ។ យើងត្រូវ ទៅយកវាទោ។” ហើយនោះពេលដែលពួកគេចុះឡើ នោះនឹងជាសម្រេចដឹងថាដានធ្វើនៅក្នុងដ្ឋានដីនៃខ្លួន ក្នុងដ្ឋានដីនៃខ្លួន។ នោះនឹងជាពេលដែលប្រាប់នឹងជុំច្រេងដោយធ្លាក់បានធ្វើនៅក្នុងដ្ឋានដីនៃខ្លួន។ ហើយច្បាប់អ្នីសាងសែ ហើយច្បាប់អ្នីការណ៍ឡើត។ ប៉ុន្តែ វានឹងកើតឡើងហូតដល់គ្រាកាន់កាប់ត្រូវគ្រាបស់សាសន៍ដែននឹងត្រូវបានបញ្ចប់។ ហើយពេលនោះចប់ នាង កំត្រូវកាត់ចេញ។

¹¹² [កំន្លែងទេនៅលើការសែត—អដី។] ឥឡូវនេះចំពោះគិតផ្តើមបាបបេស់ខ្ញុំ អ្នកដែលស្មោះសំណុរាលិនោះនោះទេនេះចំពោះគិតផ្តើមបាបបេស់ខ្ញុំអំពីជើងនេះ៖

10. តើយកូចាំងនោះជានរណាថុកឯកសម្រាយនោះ?

¹¹³ ឥឡូវនេះ យើងសិបកិស នោះទេនោះ...ពិភណាស់ ខ្ញុំដឹងថា ក្រុមជំនួយបេស់យើង អ្នកកំដួលខ្ញុំដី។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាសិស្សថ្នាក់ទីប្រាំពី ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនខ្ចល់ពីការអប់រំ និងអ្នីនោះទេ។ ខ្ញុំគិតថា វាបាទបសត្ថិតិចំណុចដែលជំណើងលូមិនឆ្លាប់មាន។ ប៉ុន្តែ ពេលខ្លះខ្ញុំយកស្រែរការឲ្យយកទៅពីរក្រុម។ ឥឡូវនេះ ទំនាក់ទំនងបេស់ខ្ញុំ ជាមួយមនុស្សដូចខ្លួនខ្ញុំ យើងគ្រាន់តែនៅលើបន្ទាត់តែមួយ យើងគ្រាន់តែជាមនុស្សសាមញ្ញប៉ុណ្ណោះ។ ហើយខ្ញុំពិភាក្សាផីគិតជានឹងគ្រាន់តែមួយ យើងគ្រាន់តែជាមនុស្សសាមញ្ញប៉ុណ្ណោះ។ តុកអគិនកាលនោះមានវណ្ណោះ មួយឡើត តែមនុស្សសាមញ្ញ...គ្រាន់តែជាករត់ធ្វើបាបស់មនុស្សដូចយើង មនុស្សដែលប្រជាសង្គមព្រៃៗ ហើយមិនស្មោះមានធ្វើកនៅលើកិយនេះ មានកូននិង ត្រូសារ យើងប្រជាសង្គមព្រៃៗ ហើយចូលចិត្តទៅព្រៃៗវិបារ ផ្តល់—សម្បៀកបំពាក់ ចេញពីរូបកាយរបស់យើងសម្រាប់ព្រៃៗរាជាណាចក្របាលសំឡែង អ្នីដូចខ្លាំងនេះ។ យើងប្រជាសង្គមព្រៃៗ យើងនឹងធ្វើអ្នីកំបាន នោះគឺជាមនុស្សសាមញ្ញដែលបាន ស្ថាប់ទេ។ ហើយនោះតែជូនសញ្ញាប៉ែនេះ មនុស្សសាមញ្ញបានស្ថាប់ទេដឹងដោយ វិភាគយ។

¹¹⁴ តើឡើងនេះ សេដ្ឋិមានដីប្រើនិភ័យកក្នុងការគិត យើងទ្វាខោ ហើយ—ហើយអ្នកដែលមិនអាចធ្វើវីដានជាមួយគាំតែ នៅលើផ្លូវបន្ទាត់ច្បាប់ គាត់គ្រាន់តែនឹងមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវាទោ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមនុស្សសាមញ្ញបានស្ថាប់ទ្រង់ដោយវិកាយ។

¹¹⁵ ហើយតើឡើងនេះនៅក្នុងយឺស៊ិបកិស ដែលជាការសេរសេរបស់គាំតែ គាត់បាននិយាយថា... តើឡើងនេះ នេះគឺជាការបកស្រាយបស់គាត់អំពីរឿងទាំងនេះ “ក្នុងប្រុសបស់ព្រះ” ដែលបានយកក្នុងក្រុងប្រុសមនុស្ស។ គាត់បាននិយាយថា វិញ្ញាបណ្ឌដែលធ្លាក់មកលើដែនដី...

¹¹⁶ តើឡើងនេះអ្នកដឹងថា...នៅក្នុងវិញ្ញាបណ្ឌ: ជំពូកទី១១ ប្រីទី១ អត់ទេ សូមទោស... ជំពូកទី១២ នៃវិញ្ញាបណ្ឌ: ក្រុងឯន្តក្នុងព្រះអាចិក។ “នាក់ក្រហមជាក់ក្នុងយុធមិញ្ញ ធ្លាយពីភាគខ្លួន ហើយទាញពីការដែនដី” យើងដឹងថាគារសារាំង តាំងពីដើមដំបូងមក តាំងនគរមួយនៅក្នុងឯកតាមខាងដើមទ្វាត់ជាងនគរ—ជាងវីរិះដលមិកកំលែមនាន ហើយមានមួយ...បន្ទាប់មកវាបានប្រកាសសង្គមនៅស្ថានសុគ័រ។ ហើយវាបានទាញពីភាគបីនៃទេរាជការជាមួយរាយ។ តើវាគ្រៀរទេ?

¹¹⁷ នោះហើយជាមួលហេតុដែលយើងគ្រាន់តែជាជនជាតិភាគតិច។ ខ្លួននៃយុទ្ធផល—នេះ—ជាតំបោះង...ផ្ទៀកក្នុងមួយនៃប្រជាធិបតេយ្យ នៅក្នុងវិញ្ញាបណ្ឌ ព្រះវិញ្ញាបណ្ឌហិសុទ្ធបានបង្កើតមនុស្ស ពីព្រះពុកគោនៅក្នុង—នេះ—ផ្ទៀកក្នុងនេះ។ ត្រូវហើយ។

¹¹⁸ ហើយប្រសិនបើអ្នកមើលវិញ្ញាបណ្ឌដែលចេញពីលោកហូត្តិ ហើយចាប់ផ្តើមកើនឡើង មើលការច្បាយបង្កើតព្រះវិហារ បុរាណដីពិត្យប្រាកដនោះ។ សូមក្រឡេកមើលវានៅអតិថិជនប្រាកាហើន សូមមើលវានៅថ្ងៃនេះ។ ចូលទៅត្រួចបុះរោមហើយបន្ទុងចុះទៅក្នុងរូបរាងនិងសាច់សុខ។ ហើយមាននិកាយពីគីត្តុកជាឪិស្ស៖ និងសាច់សុខ។ យើងទ្វាខោ ឆ្លាស់ទៅខាងមួយ ហើយមើលវានៅថ្ងៃនេះនៅក្នុងសាសនាកាតូលិក និងការឆ្លាស់បុះដីអស្សារូរូចនោះ កន្លែងដីស្របស់ស្ថាតដីអស្សារូរូច។

¹¹⁹ សូមក្រឡេកមើលអបិលជាមួយក្នុងថ្ងៃមក្ខច យើងទ្វាខោ គ្រាន់តែជារឿងដម្ភគារ យើងទ្វាខោ វានៅក្នុងថ្ងៃនេះព្រះយិស្សវា។ សូមក្រឡេកមើលវាទាំងអស់ចុះរោមគាររយៈបទមួយនៃពេលអ្នកបន្ទាត់ឡើងដោយមើលយើងទ្វាខោរបៀបដែលវាតិជាឪិស្ស។ យើងកំពុងតោស់នៅក្នុងថ្ងៃនេះដែលព្រះបានហេកក្រមដំនុំបស់ទ្រង់

ហរកដល់ចុះក្រាម។ ខ្សោចចនោះ ខ្សោក្រហមគូចនោះ ដែលចុះអកជាតល់តាមព្រះគម្ពីរដឹងទាំងអស់នៅមនុស្សណាងដោយឈាម។ សូមកត់សម្ងាត់!

120 ឥឡូវនេះ ទាំងនេះគឺ “ក្បានបស់ព្រះ” តាមគំនិតរបស់ខ្ញុំ មិនមែន ប្រាកដជាមិនយល់ស្រប បុញ្ញាយាមធ្វើសកម្មភាពឆ្លាត់ ប្រុនិយាយចាំ យុំសែបកិស មិនដឹងថា គាត់កំពុងនិយាយអំពីអ្នី បើផ្តល់គាត់ជាមនុស្សដូចខ្ញុំ មិនចាត់ជាតាត់ជាអ្នកចេះដឹង បីនាន់ទេ គាត់គ្រាន់កំជាមនុស្សដូចមាតា ហើយឱ្យដឹងកំមួយគត់ លោកបាន ស្រាវជ្រាវគម្ពីចាត់សៀវភៅនោះ និងតុបុរាណជាដាឡើម និងដើរដឹងឡើត បើផ្តល់គាត់មិនមានអ្នីបែបតិចអ្នីដែលយើងមានសុវត្ថិភាពនេះទេ គឺព្រះវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ គាត់គ្រាន់តែទៅដោយគំនិតធម្មជាតិ។

121 បើផ្តល់យកវាដោយចិត្តខាងវិញ្ញាបាល។ ទាំងនោះគឺ “ក្បានបស់ព្រះ” នៅពេលដែលពួកគេភ្លាយជាទៅតាតា ខ្ញុំដើរចុកគេមាន។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំដើរ...

122 ឥឡូវនេះ យុំសែបបាននិយាយដូចត្រូវ បើផ្តល់គាត់បាននិយាយចាំ ពួកគេបង្កើតឱ្យនេង ហើយជាក់ខ្លួននឹងចុរូចុលក្នុងសាច់លាយមនស្ស ហើយបានយកក្នុងប្រុស...ហើយ—ហើយបានយកក្នុងស្រីបស់មនុស្ស។” ឥឡូវនេះ យើងជាប្រុងមនុស្សដូចឃុំ យើងខុសគ្នានៅព្រៀកនេះ បុស ស្រី និងក្រោងស្រី និងក្រោងប្រុស ហើយខ្ញុំនិយាយនេះ ដូច្នេះមនុស្សពេញឱ្យប្រាកដជាមួលប៉ារ៉ាបស់ស្រី បុសក៏នៅជាមួយស្រី ទោះជាយ៉ាងណាត់ ចាត់ពួកគេបានបង្កើតឱ្យនេះក្នុងសាច់លាយមនស្ស។ ដូច្នេះ... ហើយពួកគេបានយកក្នុងស្រីបស់មនុស្ស។”

123 អញ្ញើដឹង ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដើរនោះទេ។ ខ្ញុំដើរចុកគេកើតឡើងស្រុកគាត់រាល់ ហើយពួកគេបានកើតឡើងពី—ក្រោមការអ្នីនេះដែលព្រៀរបញ្ជីឡើងគ្មាន។ ហើយគាត់មានសញ្ញាសម្ងាត់ចាត់គ្នានអ្នកណាសម្ងាត់គាត់ទេ ដោយសារស្ថានភាពយកម្នតាត់ ដែលបានសម្ងាត់ប៉ុន្មោះប្រុសគាត់។ បើផ្តល់ប្រសិនបើអ្នកគត់សម្ងាត់ សូមើតែដឹងជាតិអ្នីស្រាតែលកំបានរកយើងបានដឹងទោះខ្លះដែរ ពេលពួកគេឡើងគោះ។ ពួកគេជាការសំបើយគាត់និយាយចាំ យើងមែនប៉ុន្មោះជាកណ្តុំ នៅខាងលើ។” តើវាគ្រោះទេ? ការប៉ែយឆ្នាំក្រាយមក មានមនុស្សដំ ជាត់ មានអ្នកដំ។ ហើយពេលខ្លះពួកគេជីកដឹង—សាកសពពួកគេ ហើយពួកគេបានរកយើងចាត់ពួកគេជាមនុស្សមាមជំ។

¹²⁴ តម្លៃវេនេះខ្ញុំគិតថាបារមកពីណាយា តម្លៃវេនេះ នោះជាគោលលទ្ធផ្លាមៗខ្លួនរបស់ខ្ញុំបន្ទីចោះ វាគ្រាន់តែជាមនុស្សលទ្ធសី យើងព្យាខោះ ខ្ញុំគិតថា ការអីនេដាក់ក្នុងរបស់សាកាំង។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនយល់ប្រសបនឹងការនោះ ព្រមដឹងអ្នកបស់ខ្ញុំជាប់ជើរ។ ប៉ុន្មោះនោះនៅទៅ... ហើយជួលប្រព័ន្ធដឹកធានស្ថាតា ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងដើរដូចត្រូវ យើងព្យាខោះ នោះជាក្នុងរបស់សាកាំង។ ដោយសារខ្ញុំមិនអាចជាកំពើព្យាយាយស្មោះប៉ះនោះ ទៅក្នុងព្រះបានទេ។ អត់ទេ បានទៅ តាត់ត្រូវតែគាមបាត់របស់គាត់ ហើយបាត់របស់គាត់តីនេះ... នោះទេ នោះពេលអារក្សសាកាំងសណ្ឌិតាលើសត្វតែស់។

¹²⁵ ហើយពេលសំមិនមែនជាសត្វល្អុនទេ បណ្តាសាបានធ្វើឱ្យគាត់ភ្លាយជាសត្វល្អុន។ គាត់ដឹងគ្រែដោយស្មើ គាត់ដឹងគ្រែដោយស្មើ ហើយគាត់បាននោះជាមួយស្រីនេះនៅទីនោះ នាងបានប្រព្រឹត្តអំពើនិតក្បាត់នេះ ហើយបង្កើតបានក្នុងប្រុសដំបូងរបស់នាងដែលជាការអីនេះ ដែលជាលក្ខណៈរបស់ខ្លួនគាត់។ ហើយខ្ញុំដឹងថាសត្វដឹងដើរដូចមនុស្ស ហើយវាបានគ្រែដោយស្មើ ហើយនោះជាកំនើនដែលយកដឹងអស្សារម៉ែននេះបានមក។ បាន នោះជាការពិត។ តម្លៃវេនេះជាតាំងតិតបស់ខ្ញុំជាប់ជើរ។ ហើយខ្ញុំជាប់ជើរ។ នោះជាតាំងកំណត់សម្រាប់ខ្ញុំយើងព្យាខោះ ប៉ុន្មោះពីរក្នុងបានមុខអំជាម និងអង់គ្លេសបន្ទូលថា “ខ្ញុំបានបង្កើតអ្នកបេញពីផ្លូវបីដី អ្នកនឹងត្រូវប់ជាគិវិញ។ ខ្ញុំ”

¹²⁷ “ហើយដោយសារពីអ្នកបាននៅយក... អ្នកបានស្ថាប់... សត្វដឹងសិរីនីរបស់អ្នក ដែលអ្នកបានយកដឹងពីបេញពីពិភពលោក អ្នកនឹងនាំរាយក្នុងពិភពលោកវិញ។ ខ្ញុំ”

¹²⁸ ហើយទេដែលបន្ទូលថា “ឯងពេលដឹង ឯងនឹងគ្នានៅដឹង យើងព្យាខោះ ឯងនឹងមិនដឹងឡើងបានទៀតទេ។ ហើយឯងនឹងមិនភ្លាយជាសត្វទេ ឯងនឹងភ្លាយជាសត្វល្អុនតម្លៃវេនេះ។ ហើយដឹងនោះលើពេលនោះ ហើយសិរីដីជាអាហាររបស់ឯង។”

¹²⁹ មានកំន្លែងដែលខ្ញុំគិតថា... ការអីនេបន្ទាប់ពីធ្វើជាតិនេះសត្វពីរដែលរស់នោះជាមួយ... ដួចជាសត្វមួយ ដែលរស់នោះជាមួយនាកីម្នាក់នេះ ដែលបង្កើតបានក្នុងនេះ ដែលពាក់កណ្តាលបីសាបាយ និងអូចមនុស្ស ជាអ្នករួមដំណើរដឹងមានមានជី។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានបេញពីនោះ ហើយក្នុងរបស់គាត់ចាប់ដើមបេញពីគាត់។ ហើយសត្វតិវ្រាសន មានកណ្តាលដឹងខ្លួនដើម សត្វមានតណ្ឌានោះក

យើងជាក្រុងនេះ និងជួរទៅក្នុង ហើយបានយកក្នុងស្រីរបស់មនុស្សមកទ្វាត់។
ត្រូវហើយ។

¹³⁰ ແກ້ໄຂແມ່ນບານຄົ່ນທີ່ມະກເບີ້ມືຕຸ້ອນໃໝ່ເນື້ອ: ເພັກຜິດກາສ່ ກຳຊະໜກຄາມ
ຖືຜົນຫຼຸງເຄີຍມູຍ ເພີ້ມີບານແມ່ນບານຄົ່ນທີ່ມະກເບີ້ມືລຸ່ມງາ ສູມຕຳຫາ ວິຫຼາມ
ຜູ້ບັດຄູ້ເພີ້ມີບານຮ່ວ່ມເກື້ອງເນື້ອ: ສຽງເຫຼື່ອເນື້ອ: ...ຮ່ວ່ມເກື້ອງເນື້ອ: ບຸກ

¹³³ ບອດເຜົ່າແນບສ່ວຍັນທຳນັກສ່ວນຕື່ນີ້ຍາຍຸ່ມຕື່ຖິ່ນ ບຸກາພູມເຄຣະນິຝຕະດູາ ນິຝຜູ້ປັບເທົາ: ກັດເພີຍສາກົດກາງກຽດນາກຄ່ອນກຳນົດກຳນົດ ເຖິງເຫັນເວັບເກີຍ ຊຸ້ວໂຮສູນເບຸດຢູ່ຜົດໄຟເມື່ອ ນິຝຊູ້ໂຮສູນ ນິຝເຫຼື່ອທຳນັກສ່ວນຕື່ຖິ່ນຜົນລົງເວັບເກີຍ ອາສຫາກາສ ນິຝກົດເປົ້າສ່ວນຕື່ຖິ່ນ ສີ່ເຫຼື່ອກຳນົດຜູ້ຕາສ່ວນຕື່ຖິ່ນເຈົ້າຕາ ຜູ້ເຕັມບໍ່ເພີ້ມຕື່ຜົນເກີຍໃນບັນດານເຜົາ: ດັ່ງກ່າວກົບກຳນົດກຳນົດທີ່ບຸກາພູມເຄຣະນິຝຕະດູາ ເຖິງເຫັນເວັບເກີຍ ອາສຫາກາສ ນິຝກົດເປົ້າສ່ວນຕື່ຖິ່ນ ສີ່ເຫຼື່ອກຳນົດຜູ້ຕາສ່ວນຕື່ຖິ່ນເຈົ້າຕາ ຜູ້ເຕັມບໍ່ເພີ້ມຕື່ຜົນເກີຍໃນບັນດານເຜົາ: ເມື່ອຜູ້ປັບເທົາ: ກັດເພີຍສາກົດກາງກຽດນາກຄ່ອນກຳນົດກຳນົດ ເຖິງເຫັນເວັບເກີຍ

¹³⁵ ယုဒ္ဓနတ္ထယာမံစွဲနကပြဋ္ဌာန်မေးလမာနတ္ထု၏ အေးငါးလီလမ်း တာဝန် ဖြစ်ရှိခဲ့၏ အေးငါး ဘာမ်းများ၏ ပြုပေးဆုံးမှု ဖြစ်သည်။

មួយមិនយើងឯង ហើយនោះជាការពិត ដែលបុសម្នាក់គ្រាន់តែក្បាលនាងខីមាន សណ្តាប់ចូប់ និងធ្វើដំបេនោះ ហើយមានភាពសមរម្យខ្លះអំពីនាង។

¹³⁶ អូកប្រែហេលជាតិតចាប់រាយក្នុត បីន៉ូ បងប្រុសអើយ អូកមើលវាហើយរកខីរីយើញ ហើយមើលថាអើកមិនមែនជាការពិតទេប្ដុ។ វាដាកាមាម៉ាស់ម្បយ! មែនហើយ។

ពួកគេគឺជាក្នុងរបស់ព្រះដែលនៅ... តម្លៃនេះ ខ្ញុំអាចពន្លេល់ ខ្ញុំបាន... ពេល —នៅពេលដែលខ្ញុំដឹងថាប្រសិនបើ...

¹³⁷ ថ្វីនេះខ្ញុំមានសំណុរម្បយទៀត គេនិយាយថា “ហេតុអូជានជាបងប្រុស បី ល ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា អាក់បាននិយាយថា ‘ខ្ញុំមានកុនប្រុសម្នាក់មកពី ព្រះអម្ចាស់។’” ត្រូវណាស់។ វាគ្រោះតែមកពីព្រះអម្ចាស់។ ជាមួកបង្កើតកំពុងយកតែគឺ ព្រះអម្ចាស់នៅទីនោះ។ ទ្រង់... ព្រះបានបង្កើតអារក្ស។ តើវាយោងមិចដីរោះ? ព្រះបាន បង្កើតអារក្ស។ ព្រះបានបង្កើតទេគ្នាគារដែលធ្លាក់នៅទីនោះ។ តើវាគ្រោះទេ? ហេតុអូ ប្រាកដមែន។ នោះគឺជាដីមីសិលស់ពួកគេ មិនមែនទ្រង់ទេ។ ទ្រង់បានបង្កើត អូក តើអូកកំពុងធ្វើអីអំពីខ្លួនអូក? អូកនឹងត្រូវបានដំស្តីជំរឿដូចត្រូវនឹងពួកគេដីរោះ ហើងហើយ។ ប្រាកដណាស់!

¹³⁸ អូកទាំងនេះជាក្នុងរបស់ព្រះ បីន៉ូពួកគេបានឆ្លាក់ចេញពីព្រះគុណ ហើយបាន ចូលមកកុងភាពជាសត្ថសាបោទាំងនេះ៖ ហើយតែចេញដោយចំណាយដែលត្រូវបាន ពេលយើញមនុស្សស្រី គេក់ចាប់ពួកនាង។ ហេតុអូ គឺពួកគេនៅទីនោះទេ។ អំពី អស់លប់ចំរបស់អាមេរិកពីពេញទៅដោយ... បុសម្នាក់ដែលត្រូវព្រះត្រូវណាំនេះ ព្រះ នឹងបានទាក់ទងចេញពីដែលម្នាក់ហើយធ្វើឱ្យនាងវិនិច្ឆ័យដីបំផុល។ បើត្រូវព្រះ តាត មិនមែន—តាតតែគឺមិនលើសជាងសត្ថសាបារទេ។ វានៅតែមានភាពជាសត្ថភីច្បាប់ នោះ ជាចម្បូជាតិមិនបិសុទ្ធម៌។ ហើយបុសម្នាក់... ពួកគេនិយាយថាសាសនានាំអូក និយាយចាមនុស្សនេះនូវបើសាសនា។ សាសនាដាមីងតែម្នាក់ដែលអាចទ្រូវ មនុស្សមានចិត្តត្រីមិនត្រីមិន។ នោះគឺជាដីរោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្តី។

¹³⁹ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់តាមរយៈព្រះគម្ពីរ អូកមិនមានគំនិតត្រីមិនត្រីមិនរហូតដែលអូក បានរកយើងឯងព្រះគម្ពីរ។ ត្រូវហើយ។ វាបានខ្លះដោរស់ បីន៉ូខ្ញុំការបញ្ជាក់បាន តាមរយៈបទគម្ពីរ។ ត្រូវហើយ។ អូកភាយទៅដូចជាសត្ថសាបារ៖ លោកលីន និង វីរិគ្រប់យើង រហូតដែលអូកបានរកយើងព្រះគម្ពីរយេស៊ូវ។ ទ្រង់ជាប្រះដ៏គ្មាន ស្រឡាត្រូវ។

¹⁴⁰ តើទូរវិថីនឹងទទួលស្ថាត់បាមនុស្សសិក្សាប្រើនពេកហើយព្យាយាមទៅធ្លាយពេក ហើយព្យាយាមគិតខ្លាំងពេក ហើយពេលខ្លះមានការខុចចិត្តនឹងរឿងខ្លះដោយសារតែការសិក្សាអំពីព្រះអម្ចាស់។ អ្នកត្រូវតាមពារៈបង់រាជាណ! អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើជូនប្រែង ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺតិន្នន័យស្ថាប់ប្រចាំថ្ងៃ។ ហើយតែម្មយកតែដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺតិន្នន័យស្ថាប់ប្រចាំថ្ងៃ។ តាមព្យាយាមរូបរាងប្រចាំថ្ងៃ ត្រូវតែទៅស្រួលបង់ខ្លួនឯង តាំងចិត្តខ្លួនឯងហើយដើរមុខ សប្តាយ ប្រចាំថ្ងៃ ព្រមទាំង នោះជាផ្លូវការ។

¹⁴¹ ព្រះតីមិត្តាបាននៅថ្ងៃចា “អ្នកចាំងអស់កើតឡើងសប្តាប់ការណូចំពោះអ្នកដែលស្រួលប្រចាំថ្ងៃ” ធ្វើចូលបានដោយប្រាកដចាញ់អ្នកស្រួលប្រចាំថ្ងៃ នោះជាទីន្មោះតែម្មយកតែដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។ អាម៉ែន! ត្រូវតែស្រួលប្រចាំថ្ងៃ ហើយដើរមុខ! និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ធើយ៉ា ទូលបង្គំស្រួលប្រចាំថ្ងៃ ទេដីនឹងចានទូលបង្គំស្រួលប្រចាំថ្ងៃ”

“អ្នកស្រួលប្រចាំអរ្យើដោទ?”

“អត់ទេ បាន។ ខ្ញុំស្រួលប្រចាំថ្ងៃ ព្រះអម្ចាស់ធើយ៉ា” យើងទេ?

¹⁴² និយាយថា “អរ្យើនៅតីអ្នកមិនចង់ភ្លាយជា...តីអ្នកមិនចង់ភ្លាយជាគ្រឹះអិប្បាយធើអស្ឋារោប់ប្រើ? តីអ្នកមិនចង់ភ្លាយជាប់បន់នេះទេប្រើ?”

¹⁴³ “តើទូរវិនេះ: ព្រះជាអម្ចាស់ធើយ៉ា...ប្រសិនបើប្រចង់ចង់ឱ្យខ្ញុំភ្លាយជាអរ្យើដោយប្រសិនបើប្រចង់មិនចង់ទេ អាម៉ែន។ ខ្ញុំនឹងនោះទៅនោះ នោះបានកំណលព្រំនោះព្រះវិបារនេះ។”

¹⁴⁴ “តើទូរវិនេះ ខ្ញុំធើថា ប្រសិនបើអ្នកធ្វើអ្នកមើលយើបង្គនេះមនុស្សនឹងគិតព្រើនអំពីក្រោមដំនីរបស់អ្នក។”

¹⁴⁵ “ខ្ញុំមិនខូលបាមនុស្សគិតយ៉ាដណ្តាត់ ខ្ញុំចង់ដីនឹងចានប្រចាំថ្ងៃគិតយ៉ាដណ្តាត់ព្រះអម្ចាស់ធើយ៉ា ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងនោះជាម្មយកប្រចាំថ្ងៃ អ្នកដែលប្រចង់ប្រាប់ខ្ញុំឱ្យធើ។ ខ្ញុំស្រួលប្រចាំថ្ងៃគេចាំងអស់ប្រាកដមែន។”

“តើទូរវិនេះអ្នកស្ថាត់បងប្រើម្នាក់នេះ:-និង-ម្នាក់នេះហើយចាញ់អ្នកមិនស្រួលប្រចាំថ្ងៃនោះទេ។”

“បាន ទូលបង់ស្រុកត្រូវនាង ព្រះអម្ចាស់ដើរយា បាន ទូលបង់ប្រាកដជាស្រុកត្រូវនាងមែន។ ទូលបង់ស្រុកត្រូវនាង។”

“ហេតុអី?”

¹⁴⁶ “ដោយគណកត្រូវដំស្រុកត្រូវនាង ហើយប្រើដំនោកឯងខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំត្រូវតែស្រុកត្រូវនាង ព្រះវាតាមទេនៅក្នុងខ្ញុំដែលស្រុកត្រូវនាងចេញពីខ្ញុំ។” វារ៍! នោះនឹងទទួលបានវា។

¹⁴⁷ បើនែនខ្ញុំគិតថា នោះគឺជាសត្វដែលឆ្លាក់ចុះនៅទីនោះ នោះជាសត្វដែលចង់ទៀដីដីខ្ពស់ហើយឆ្លាក់ចុះ យើងព្យីទេ។

11. តើ “ក្បានប្រុសរបស់ព្រះ” មាននីមួយចាន់រាបូវិញ្ញាណមកពីស្ថានសុគ្រិប្បៃ?

¹⁴⁸ នោះជាសំណួររបស់មនុស្សអ្នក។ មិនអីទេ។ ខ្ញុំធ្វើចាត់ពុកគេមិនមែនជាទេរាជទេ។ យើងព្យីទេ ពុកគេគឺជាមនុស្ស “ក្បានរបស់ព្រះ” ដូចជាបទមួយរំចែង។ មិនមែនទេរាជទេ ពុកគេជាក្បានរបស់ព្រះ។ ហើយពុកគេមកពីស្ថានសុគ្រិប្បៃមកដែនដី ហើយក្បានចូលរៀបចំក្នុងសាច់យាម មិនមែន “សង្គត់ខ្លួនឱងចូលទៅក្នុងសាច់យាម” ខ្ញុំធ្វើចាត់បារុប់សាច់យាមសុទ្ធតែកកើតមកតាមផ្លូវកែវក្បែរព្រះយេស៊ូវត្រីស្ស។ ខ្ញុំធ្វើចាត់បារុប់មកពីព្រហ្មបារីកិច្ចុយគត់ដែលមិនឆ្លាប់មាន តីព្រះយេស៊ូវត្រីស្ស។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនយល់ប្រសិប្បាយយើងសែបកិសបើធ្វើនោះទេ លើប្រភេទីទីអស្សាយនោះ។ បើនែនខ្ញុំធ្វើជាក់ចាត់ពុករាជាណរួចហេតុដែលចុះមកចាប់យកវិញ្ញាណមនុស្ស។ ហើយខ្ញុំធ្វើចាត់ពុកគេនៅទីនោះនៅថ្ងៃនេះ ហើយនៅថ្ងៃដើរីក្រុងវិញ្ញាណនៅថ្ងៃនេះ ជាសត្វគឺជានៅ មានតណ្ហា ជាធិញ្ញាណមាត្រាក់ សែនោះដោយក្នុងមនុស្ស។ ឥឡូវនេះ ថ្ងៃណាមួយបុសទាំងនេះនឹងក្រែស្សប់ ហើយប្រសិនបើមានជំនាន់ធ្វើនៅថ្ងៃនេះ នោះពុកគេនឹងចុះមកលើពុកគេ។

¹⁴⁹ សូមចំចា ព្រះយកមនុស្សរបស់ទ្រង់ បើនែនមិនដែលយកព្រះវិញ្ញាណមកបស់ត្រូវដែ នោះគឺជាប្រះវិញ្ញាណមបិសុទ្ធផុច្ចាប់ដែលពុកគេបានទទួលនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។

¹⁵⁰ រាជាណក្បុងចំចា (ក្នុងទម្រង់សាសនា) ដែលបានរៀបចំនៅព្រះត្រីស្ស គឺជាអារក្សដែលដែលនៅក្នុងព្រះវិបារសព្វថ្ងៃនេះ ដោយចាក់អារីនៅ។ ហើយពុកគេមិនចាំបាច់ចាក់..ខ្ញុំមិនមែនមាននីយចាករវនៅលើការយករបស់ពុកគេទេ ខ្ញុំ

មាននីយចារាណវេលាបែកបែកបស់អ្នក។ យើងទៅ “ហេតុវិ គីឡូនអញ្ញតហេតុ បានកន្លែងអញ្ញតទៅហេតុយិនមានដឹងបែលនេះទេ។” អ្នកនិយាយអំពីតួកជាតិសី សម្រេចទំនើប់! ពិតប្រាកដហេតុយ។

¹⁵¹ “ការមាន...” ព្រះគម្ពីរដែងថា “តួកគេនឹងមានទម្រង់នៃការគោរពព្រះ ប៉ុន្តែ នឹងបងិសជាចំណាចបស់ទ្រង់។ ពីការងារការច្បាស់បាយពីរ។ សូមនៅទ្វាយក្រោមខ្លួនទ្វាយពីរ។” នៅនេះនៅពេលជាក្នុងបស់ព្រះ ប៉ុន្តែតួកគេស្ថិតក្នុងស្ថានភាព ឆ្លាក់ចុះ។ យើងគីឡូនដែលខ្ញុំមាននីយទេ? អ្នកខ្លះជាអ្នកបម្រិព្រះ នូវជាមីនុស ជួចជាអ្នកគោរពតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន! ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរ...

¹⁵² តុល្យវិនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើយសំណុរាណដែលបងបុនបានស្ថូខ្ញុំកាលពីមុន។ នរណាម្នាក់បានស្មោចាំ:

12. បងបុសប្រាកាហាំ ខ្ញុំចង់ដឹងពីកន្លែងដែលខ្ញុំអាចចងបានហើយនិយាយ “បុរសនេះមានព្រះវិញ្ញាណាបីសុទ្ធដោយសារគាត់បានធ្វើការ ‘នេះ’” បុ “ស្ថី នេះមានព្រះវិញ្ញាណាបីសុទ្ធដោយសារនៅបានធ្វើការ ‘នោះ’”

¹⁵³ នៅលើលោកនេះមិនមានផ្លូវសម្រាប់អ្នកដើរឲ្យដឹងដឹងដឹងនោះទេ។ ត្រូវហើយ។ នៅលើលោកនេះមិនមានផ្លូវសម្រាប់អ្នកដើរឲ្យដឹងដឹងដឹងនោះទេ។ ព្រះជាថោរក្រម យើងមិនត្រូវនិច្ឆ័យទេ។ យើងទេ។ គ្រាន់តែជ្រាយដំណឹងណូ ស់នៅ...

¹⁵⁴ អ្នកម្នាក់មករកខ្ញុំនៅមីនេះមួយរយៈមន ខ្ញុំកំពងអធិប្បាយអំពីវីដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញ្ញ។ គាត់ឡើងមកដូចខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “បងបុសប្រាកាហាំ បងបុសខ្ញុំចង់បាន—ខ្ញុំចង់បាន—ខ្ញុំចង់ភ្លាយជា... ខ្ញុំចង់ក្នាត់អំពីបានបស់ខ្ញុំចេញ។ ខ្ញុំចង់ភ្លាយជាក្រិស្សន។” គាត់បានអង្គុយនៅលើកនហាលបស់ខ្ញុំ។

¹⁵⁵ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានត្រូវអំពីបុរសដីអស្សារម្នាក់ជាបុរសដែលមានឈ្មោះលីជាអន្តដាកិដោយឈ្មោះ បីលី ប្រាតុហាំ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានទៅក្នុងកិច្ចប្រជុំបស់គាត់ហើយ—និង—ហើយគាត់បាននិយាយថា វីទិន៍អស់ដែលអ្នកចង់បានគឺភ្លាយជាក្រិស្សនាធិត ហើកដែឡើងហើយទូលយកព្រះគ្រឿស្សជាប្រះអង្គសក្រោះឆ្លាប់ខ្លួន។ ដូច្នេះខ្ញុំលើកដែឡើង។ គាត់បាននិយាយថា ‘តុល្យវិនេះ យុវទាំងអស់ត្រា យើងនឹងមានការអធិស្សន។’ ដូច្នេះ ខ្ញុំបាននៅតែ

អធិស្ឋាន...” (អត់ទោសឱ្យខ្លួន) “ស្មោះត្រង់តាមដែលខ្លឹមការធ្វើបាន។” តាត់បាននិយាយថា “ហើយ ប៉ុន្តែនោះមិនបានធ្វើអីអីណុដល់ខ្លឹមទេ។”

¹⁵⁶ តាត់បាននិយាយថា “បន្ទាប់មកខ្លឹមបានចុះទៅ—ទៅកិច្ចប្រជុំបស់ អូរលូបីគ្នា។” តាត់បាននិយាយថា “ខ្លឹមបានស្ថាប់ពីគាត់ ហើយខ្លឹមបានពួចពួកគេទាំងអស់គ្នាអាមានសេចក្តីការយ៉ាងដូច្នេះ។” បាននិយាយថា “ខ្លឹមចុះទៅដែល អូរលូបីគ្នា ហើយខ្លឹមបានស្ថាប់គាត់ទាំងនេះ...” ខ្លឹមបានប្រាប់គាត់ថា ខ្លឹមបានលើកដែលបស់ខ្លឹមកិច្ចប្រជុំបីនេះ ប្រាប់ការប្រាប់គាត់ថា ខ្លឹមបានស្ថាប់បន្ទាប់កេបុងអង្គភាពនោះហើយដល់អ្នកស្ថាយចិត្តខ្លួនរបស់ហើយក្នុងការប្រាប់គាត់ថា ខ្លឹមបាន។” តាត់បាននិយាយថា “ខ្លឹមចុះទៅនៅទីនោះ ហើយខ្លឹមអធិស្ឋានហើយដល់ខ្លឹមបាននិយាយការសាជទៅបាន។” បានបន្ទាប់ថា “ខ្លឹមប្រាប់គាត់ថា ខ្លឹមបានទទួលអីណុលេសោះ។”

¹⁵⁷ តាត់បាននិយាយថា “ហើយបន្ទាប់មកខ្លឹមបានទៅការប្រជុំមួយឡើត ហើយពួកគេបានប្រាប់ខ្លឹម ខ្លឹមទាន់បានពេញជាបិសុទ្ធនៅទៀវីយេទ បាននិយាយថា ខ្លឹមត្រូវតែពេញជាបិសុទ្ធ ហើយស្ថាយចិត្ត ហើយពុសការឡើង ទទួលបានសេចក្តីអំណោរគ្រប់គ្រាន់។ ដូច្នេះ ខ្លឹមអធិស្ឋាន ហើយអធិស្ឋានហើយដល់ខ្លឹម—ខ្លឹមបានស្រប។” តាត់បាននិយាយថា “នៅនៅទៀវីយេទ...”

¹⁵⁸ ខ្លឹមបាននិយាយថា “បង្កួន រាល់ការទាំងនោះគឺមិនអីទេ គ្រប់ទាំងអស់គឺណូ។ លើកដែឡើង និយាយការសាជទៅ ពុសក ខ្លឹមជាក់លើកគ្រប់បែបយ៉ាងបុន្ណែនៅតែមិនមែនជាបីឃើញដែលខ្លឹមចុះទៅបាន។ យើងបានរាល់ទទួលយកបុគ្គលព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។” យើងបានរាល់រាល់ រាល់មិនមែន...”

¹⁵⁹ បីឃើញទាំងនេះគឺជាលក្ខណៈ។ ពុសក និយាយការសាជទៅ វត់ ពុសក យំអធិស្ឋាន អីក៏ដោយ នោះគ្រាន់តែគាត់គុណលក្ខណៈដែលមកតាមព្រាយ។ បីឃើញដែបុងគឺត្រូវទទួលយកបុគ្គលនោះ គឺព្រះគ្រឿស្សយេស៊ូវ។ យើងបានរាល់បីឃើញទទួលយកបុគ្គលនៅទៀវីយេទ? ដូច្នេះគ្មាន—មិនមានកសុគាងដែលយើងអាចនិយាយបានទេ។ ដោយសារតែបុសម្ងាក់គាត់យំ? ផ្លាប់ពេលយើងបាននិយាយបានទេ? ទីកន្លែងក្រោមពុសក ហើយគាត់នៅទៀវីយេទដែលគារិយាល័យនិងបានបង្កួន។

¹⁶⁰ សូមស្ថាប់ ព្រះយេស៊ូវបានប្រជុំបីឃើញទៀវីយេទ? អ្នកត្រូវបានស្ថាប់យើងបានប្រជុំបស់គាត់។ អ្នកណាល្អោះនៅទៀវីយេទនេះផ្លាប់ពុសកពីពេល? បង្កួន អ្នកធ្វើ

ជាមួកគង់ប្រសិរីជាង ហើយដឹងពីភាពខុសត្រូវ ពេទនីនយំផ្ទចចៀងឱ្យមួយ។ អូ-បុរាណ ទុកធាយកុនព័ត បីលី គួចមួយបានចែកនៅខេះនៅក្នុងណាមួយ និងចៀងឱ្យមួយនៅម្នាង “បាតា” ហើយបន្ទាប់មក “បាតា” គ្រាន់តែផ្ទចចាប់បើនេះ។

¹⁶¹ ហើយខ្ញុំបានព្យាកគេចុចុះនៅអាសន់គ្រាន់តែយំ ហើយវិសកចា “អូព្រះអង អើយ!” ស្រក់ទីកំហុកបែបនេះ “ព្រះអើយ!” និងពេព័ន្ធស្រកគ្រប់ពេលដែល។ ត្រូវហើយ។ វាដីសក? អរីន ខ្ញុំអើយ បានយើង្វុកវាត្រូវការបញ្ចឺដែលបុកវា បាន... ហើយព្យាកគេគោរកដែលកំណត់ហើយហាតចុះព្រាម ហើយវិសក។

¹⁶² ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាការហំ អ្នកមិនធ្វើលើការយំទេបុ!”

¹⁶³ កុំយុល់ថាគ្នុងខុស។ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំធ្វើលើការវិសក។ បុន្ថែនខ្ញុំនិយាយ ថានោះមិនមែនជាកសុគាងទេ យើង្វុទេ ព្រះព្យាកគេទាំងពីរវិសកដូចត្រូវ។ ខ្ញុំបានយើង្វុកគេវិសកខ្លះដែលគោរចិត្តស្រកបាន។ បាន មែនហើយ។ ហើយគ្រាន់តែបន្ទាន់នៅបែបនោះ ហើយមានផ្ទុកនឹងឆ្លាយ អ្នកដឹងពីអ្នកដែលខ្ញុំ កំពុងនិយាយទេ ខ្ញុំត្រូវបែបគិតិយាយភាសាដែល ចេញទៅក់នៅបែបណា ធ្វើអ្នក កំពុង។ នោះមិនមែនជាសញ្ញានេះ។

បុន្ថែនអ្នកនិយាយថា “អ្នកប្រជែងនឹងវាបាន”

¹⁶⁴ អត់ទេ មិនមែនខ្ញុំប្រជែងនេះ ខ្ញុំធ្វើលើការនិយាយភាសាដែល វាតាមរបៀប របស់ព្រះគុងក្រុងដីនូវា ស្រសិនហើយការបែកចាយ ខ្ញុំនឹងយកដូចកម្មួយនៃព្រះចេញ។ ស្រសិនហើយការបែកចាយ—ភាសារបស់ខ្ញុំចេញពីរាយភាសាបែស់ខ្ញុំនៅខ្លួនៗ ខ្ញុំនឹងមិន មានរាយភាសាបែកចាយទេ។ រូបការយើងព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស មានភាសានៅក្នុងវាបាន រូបការយើងព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្សនៅខ្លួនៗមានភាសា ហើយអ្នកយកវាបែកចាយ តីអ្នក យកដូចកម្មួយនៃព្រះគ្រឿស្សនៅខ្លួនៗ ហុង្វុកនៅតែមិនអាចនិយាយថានោះជារូបការយើងទេ យើង្វុទេ? យើង្វុទេ?

¹⁶⁵ បុន្ថែនវាតាការទទួលយកបុគ្គល ព្រះគ្រឿស្សយេស៊ូវ និងរបស់ដៃដីទៀតមក ហើយវាសមនឹងត្រូវ។ សូមអាយសាទាជីកគ្រប់បុរាណត្រូវដូចរូបការនេះ ព្រឹកនេះ សូមអាយក្រុមមនុស្សគ្រប់នេះ ស្រសិនហើយដែលអាចទាញរារីននបុរាណនៅតាមផ្ទុក ម្នាង។ ហើយអ្នករាល់ត្រូវនៅខ្លួនៗទទួលយកព្រះគ្រឿស្សយេស៊ូវ និងមិនមានការ ឈ្មោះប្រកកត្រា បុមិនដែលមានការឈ្មោះប្រកកត្រានឹង។ វានឹងមានសេចក្តី

ស្របឆ្លាត់ដែលត្រូវណា បើនេនូរកនៅតែធ្វើសំបន់៖ និងធ្វើអាមេរោះ បើនេនូរក នឹងពេញពេញដោយគីស្របឆ្លាត់ដែលអ្នកចង់បាន... យើងទេ? នោះហើយ។ តម្លៃវិនេះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា “ដោយជុលផ្លូវបស់គេ អ្នកនឹងស្ថាប់គោ។” ហើយជុលផ្លូវនេះព្រះវិញ្ញាណតីសេចក្តីស្របឆ្លាត់ សេចក្តីអំណារ មេត្តិភាព សុភាព សហ្ថស ស្អោះគ្រាប់ ស្អួចបុគ្គជីងខ្លាត។

¹⁶⁶ តម្លៃវិនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើ... ខ្ញុំនឹងធ្វើលីឱអ្នកនូវការបានៗស្ថានបស់ខ្ញុំដែល ខ្ញុំគិតថាគាត់ជីងដែលនៅជិតបំជុំតម្រូវនឹងកស្សាតាង ថាបុរសម្ងាត់ជាក្រីស្ថាន ពិត ជាផាងអ្នកដែលខ្ញុំដឹង។ តើអ្នកដឹងថាបារាជាអ្នក? វាគារដំណើនេះព្រលីង។ មនុស្សម្ងាត់ដែលបានកំស្រកប្រាណនឹងកស្រកប្រាណចំពោះព្រះ។ ពួកគេគ្រាន់តែ សម្រាយ... ចាប់យប់ទៅដៅ—ពួកគេគ្រាន់តែមិនអាចច្រៅបាន។ ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេគ្រាន់តែ ពួកគេគ្រាន់តីអ្នកមួយសម្រាប់ព្រះ។ ពួកគេ—ពួកគេពេញដោយសេចក្តីស្របឆ្លាត់ ហើយពួកគេគ្រាន់តែ... ដំណើរបស់ព្រលីង គ្រាន់តែធ្វើដំណើរកប់ពេលវេលា។ ព្រះតម្លៃបានចែងថា “អ្នកណាបានដែលចេញទៅសាប្ត្រសដោយទីកន្លែក អ្នកនោះ នឹងប្រើប្រាស់គីស្របឆ្លាត់ អំណារកតសង្ឃ័យ យកចំពួកជីមានគម្លៃមកជាម្នាយ។” តើវា ត្រូវទេ? របស់ចាប់អស់នោះ។

¹⁶⁷ តម្លៃវិនេះ មើល ប្រសិនបើនោះទីនោះ... ប្រសិនបើព្រះវិបារនេះ... បើខ្ញុំនិយាយ ព្រឹកនេះ ថានោះជាប្រមូលនុស្សហើយខ្ញុំ... ហើយព្រះមានបន្ទូលថា “តម្លៃវិនេះ មើល លោក វីរុំម ប្រាកដហំ ខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកធ្វើយសម្រាប់ក្រុមមនុស្សនោះថាគើតអ្នកបាប់ពួកគេពីអ្នក។ តើអ្នកចង់ឱ្យពួកគេទាំងអស់គ្នាដោយព្រះវិញ្ញាណទេ?”

“ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកគេពីស្រក។”

“តើអ្នកចង់ឱ្យពួកគេម្ងាត់ទាំងអស់គ្នានិយាយភាសាដែលទេ?”

“ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកគេម្ងាត់ទាំងអស់គ្នាកំណុងព្រះវិញ្ញាណប្រួច។”

“ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកគេម្ងាត់ទាំងអស់គ្នាកំណុងព្រះវិញ្ញាណប្រួច។”

¹⁶⁸ “មិនអីទេ វាលូណាស់ បុំនូនពីអ្នកចង់ឱ្យពួកគេធ្វើអ្នកដាង? ” អូ-ហូ។

¹⁶⁹ “ខ្ញុំចង់បានក្រុមដំសង្ឃ័យដែលមានបន្ទូកបែបនេះនៅលើចិត្តបស់ពួកគេ សម្រាប់ការអធិស្តាន ដែលពួកគេត្រូវកំពង់នៅអាសន់នេះ ហើយនឹងនៅទីនេះ:

ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ និងអ្វីរដៃដែលទៀត ហើយនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ តែដែលអធិស្សន ហើយបន្ទាបខ្លួន ហើយព្យាយាមទាក់ទាញមនុស្សខ្លួយករកព្រះ ហើយហោទ្វាសំណុរាលិន ទៅមនឹកទៅទៅ និងសូសុខទុក្ខអ្នកជំងឺ ហើយព្យាយាមនាំមនុស្សមកព្រះវិហារ ហើយធ្វើអ្វីដែលប្រព្រះ។ ខ្ញុចង់បានវាតាងរបស់ដៃដែលទៀតជាក់បញ្ហាលក្ខាតា មីត្តិត្តិតែ ម្នាចេក្រៅត្រីមក្រៅកែដោយ វាតាកម្ពុសិទ្ធិនៅក្នុងព្រះវិហារ។

170 ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុប្រព្រះមានវា ខ្ញុជាក់វាតាមនុស្សនា ព្រះបើអ្នកទទួលវាបាន នោះ របស់ដៃដែលនឹងកើតឡើង។ អូ-ហូ យើប្បាខេ? ប្រសិនបើអ្នកបានទទួល វា ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែប្រសកប្រាណបំពេះព្រះ នោះការពែសកនឹងកើតឡើង។ ប្រសិនបើអ្នកប្រសកប្រាណបំពេះព្រះខ្លាំង ការនិយាយភាសាដែលនឹងកើតឡើង។ ប្រសិនបើអ្នកប្រសកប្រាណបំពេះព្រះ ហើយអ្នកនៅតែប្រសកប្រាណ សូមករកវា។ ទៅ មិនខ្លួនឯងព្រោដីយកនឹងយ ប្រព័ន្ធគេងចំ មិនទៅ មានវិញ្ញាបណ្ឌម្មួយឡើតកំពុង ព្យាយាមធ្វើវារោដាយខ្លួនឯងនៅទីនោះ។ ចូរនៅខាងមុខព្រះ ដោយបន្ទាបខ្លួន ដោយមានជំណើវិនព្រាស់។ គ្រាន់តែ...មានភាពពាស់ទាំង...

171 ខ្ញុអាចបញ្ជាក់ដោយព្រះគម្ពីម៉ា ជាបើកជំហូងដែលទៅវារាបស់ព្រះបាន ផ្តល់ការតែដែនដីដើម្បីរួចរាល់នឹងព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធ ត្រៀង់បានបោះគ្រាជជល់ អស់អ្នកដែលយំសោកចំពេះការគ្រូស្ថាប់ខ្លឹមដែលបានប្រព័ន្ធនៅក្នុងមីក្រុង នរោសគាល ជំពុកទី។ តើវាប្រព័ន្ធរួចរាល់ ចូរដោចំណាំនៅលើថ្វាសេបស់អ្នកដែល ដិកជជីមិជិ ហើយយំបំពេះការគ្រូស្ថាប់ខ្លឹមដែលបានប្រព័ន្ធនៅក្នុងមីក្រុង។

172 តុល្យវនេះ ខ្ញុចង់សូមអ្នកម្មយសំណុរាលិន ខ្ញុនឹងសូមអ្នកនូវសំណុរាលិន៖។ (តុល្យវនេះ យើងនឹងបិទទ្វាប់ការដែលខ្ញុអាចធ្វើបាន។) តើនឹងមានអ្នកកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធបានផ្តល់ការតែដែរីសានរិល ព្រះអីយ សូមបញ្ញាន ការរស់ឡើងវិញ ខ្ញុប្រសកប្រាណណាសេចង់បានការប្រជុំ។ បពិត្យព្រះអង្គជីយ សូម មិនអំពើបាយបស់មីក្រុង។ អូ វាគិនគ្មានឱ្យខ្សាថទេប្រព័ន្ធអីយ? អូ ព្រះអង្គ តើ ទ្រង់មិនមែត្តាបញ្ញានការប្រជុំទេ? បញ្ញានគ្រួមដិប្បាយណូ បញ្ញាននរណាម្នាក់។ ឯ ព្រះអង្គស់អីយ សូមឱ្យព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធ...” តើត្រៀង់នឹងបានគ្រាន់នៅណា? គិតមិនប៉ះ។

173 តុល្យវនេះ “បងប្រុស ប្រាការហំ តើអ្នកជំមាននៅយីអី?”

¹⁷⁴ ខ្ញុមាននំយចាប់បន់៖ ហើយខ្ញុនិយាយថែបន់តុល្យវនេះដោយគីគារ ដោយដើរលើខ្លួនស្តូយ។ ខ្ញុដើរថាជិតចប់ហើយ ពួកគេដែលចូល។ យើងទេ? យើងទេ? ទ្វាបិទជិត អ្នកមិនមានបន្ទូកនោះទៀតទេ។

¹⁷⁵ បីនឹង ប្រព័បាហ៍ មានការប្រជុំទុកចាំងប្រទេស និងអូណែល វូបីតនិងពួកយើង ចាំងអស់គ្មាន។ យើងបានយំ ហើយអធិស្តាន និងអធិស្តាន ហើយអូងឃ្លោងទៀត។ បីនឹងអ្នកយើងទេ ទ្វាកំពុងបិទ។ “អកិខិតាកំដែលខ្លួរ” ខ្ញុកំពុងដកស្រដែល គតីឱ្យ “នៅថែកខ្លួរប៉ុណ្ណោះ។” ចូចូងអ្នកនោះដែលសុចិតនៅថែកសុចិត។ គាត់ដែលបិសុទ្ធនេះថែកបិសុទ្ធនោះ។ ហើយខ្ញុដើរថាទ្វាបែបស់សាសន៍ដើម្បីបិទជាមួយគ្មាន។ យើងទេ? ដល់ថ្វីដូរកាលជិតដល់ហើយ សល់តែបូឆ្លានទៀតទេចូលមក។ ហេតុជុលដែលអ្នកមិនអាចមានការប្រជុំបែបនេះ៖ បើគ្មានដំណើរៀនព្រលិះងទេ។ អ្នកមិន—អ្នកមិនទទួលបន្ទូកនោះទេ។

¹⁷⁶ ខ្ញុចាំបាច់មុន។ អ្នកកំពង់ពេញពួកគេនិយាយអំពីផ្លូវកាត់ស្រី និងរបស់របា នៅក្នុងឈាមខោសច។ វាមិនបានធ្វើកើតឡើតទេ គ្មានបន្ទិចសោះ។ បីនឹងបន្ទាប់មកវាស្រស់ ព្រោះកំពុងហេកក្រោមដីនូវបស់ច្បងៗ។ ខ្ញុបានយើងពួកគេយំសោក ហើយដើរលើរាសន៍ពេញមួយយ៉ា។ ខ្ញុបានទៅធ្វើដោះគេ ហើយអ្នកអាចពួកគេពេលអ្នកទៀតនៅក្នុងបន្ទូប់គេងរបស់ពួកគេ ឬសែនិងត្រួតពីសករក “ព្រះអើយ!”

¹⁷⁷ ត្រែងនិងយើងពួកគេដើរកាត់ព្រះវិហារ ហើយខ្ញុនិងយើងពួកគេជាប់ផ្ទិមលេង ព្រះយេស៊ូវក្រុងខ្ញុំនៅជិតយើង ហើយទីកន្លែកដែលហ្មាច់នៅថីនោះ អ្នកដើរទេ។ “ស្រកំតក់ តក់ តក់ តក់” ដើរថ្មូលទៅក្នុងព្រះវិហារនេះ បន្ទាប់មកដើរចុះទៅព្រះវិហារមួយយ៉ែត ហើយស្មាប់ពួកគេនៅថីនោះ មានប្រភពទីកន្លែក មានភ័ម្ធមួយ។ “ឯព្រះជាមាត្រាសំអើយ សូមសរុប្រាក់កុនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ជួយសរុប្រាក់កុនស្រីខ្ញុំ គាត់បានដងដោរព្រះអម្ចាស់អើយ។ សូមមេត្តាត់!”

¹⁷⁸ អ្នករកមិនយើងឲ្យដើរនោះទៀតទេ។ តើមានរឿងអូងឃ្លោងទៀតឡើង? ព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះគ្រូបានដកចេញ។ ព្រះយេស៊ូវក្រុងថែមបន្ទូច ទាយសេចក្តីនេះថា សេចក្តីស្រួលចៀងៗ...ដោយសារតែសេចក្តីស្រួលចៀងៗបស់មនុស្សជាប្រើន់...សេចក្តីស្រួលចៀងៗបស់ពួកគេនិងបាត់បង់។ “ដោយសារអំពីទូច្បែរិតកើនមានប្រើន់ សេចក្តីស្រួលចៀងៗបស់មនុស្សជាប្រើន់និងបាត់បង់។” យើងទេ? យើងទេ? ហើយអន់ចយ

សោរតែទៅ សេចក្តីស្របតាមព្រៃនស្ថាប់ទៅ ហើយតើអីដែលពួកគេបានចូលទៅ
តួនាទី? តើជាទម្រង់មួយ វាយព្យាកណ្តីឡើងចុះ ខ្សោយ ហើយស្រកចា “ថាយសិរិទ្ធិ
ដល់ព្រះ! ហាលេលូយ៉ា! អាម៉ែន! សរសើរភេអីនព្រះជាម្មាស់!” យើងទេ ឬដែលបែប
នោះ វាគ្រាន់តែជាទម្រង់មួយ។ កំបងព្យាកទួននឹង យើងទេ គ្រាន់តែបន្តែងនឹង។
យើងទេ ស្ថាប់ បងបុន ទាល់តែ.. ខ្ញុំទៅជាប់នេះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយ...

¹⁷⁹ ខ្ញុំមិននិយាយអំពីពាណិជ្ជកម្មបែបស់យើងទេ ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីអីដែល
ខ្ញុំកែយើងទេដើម្បីសហគ្រែអាមេរិក។ វាបានន្សាយជាទម្រង់មួយ ជាប្រភេទនៃ
ការសំអួងដែលយើងឆ្លួប់មាន។ ហើយដើរីវន្ត្រាបីជេងនោះ វាគិតចប់ហើយ។
ឱបងបុនុយ (ព្រះអីយ៍ សូមអាណាពាណមេត្តាចល់យើងខ្ញុំធី) សូមព្រះមេត្តា
ព្រាសជីង!

¹⁸⁰ សូមក្រឡូកមីលការប្រជុំទាំងនេះ និងធ្វើដែលកំពុងនឹងពេទ្យខ្សោម និង
អន់ចំយោទៅ ហើយដំណឹងលួយព្រៃនបានដូច្បែរដូច្បែរ វាត្រូវបានបិទ ពួកគេសោរតែ។ អ្នកដីង
ថាអ៉ែចចេញ?

¹⁸¹ ខ្ញុំសូមនិយាយឲ្យដីងនោះ។ ខ្ញុំមិនដីងថាបានជានូវការបានបាន
ពីអ្នកនេះ។ បីនែន មិល ព្រះយេស៊ូវបានបន្ទូលថា “នតរស្សានសុទ្ធប្រឈមបងបាន
មនុស្សខ្លាក់ដែលយកអ្នកបានបានទៅក្នុងសម្រេច។” ហើយនៅពេលដែលគាត់បាន
លើកវាទីផ្លូវ គាត់បានបានសម្រេចដាច់ប្រើប្រាស់បានទៅក្នុងប្រភេទ។ គាត់បានអនុកែ
ហើយចាប់បានពស់ ហើយគាត់បានព្រៀក ព្រៀក ព្រៀក ព្រៀក ព្រៀក ព្រៀក ព្រៀក? ហើយ
ខ្ញុំធ្វើលើសំណាត់...

¹⁸² ឥឡូវ សូមមីល! នេះគឺជាអនុក ហើយនេះគឺជាព្រី។ អនុកនោះមិន
អាចយកពីអ្នកបានទេ ព្រោះវាគាត់អនុក វាគាត់អនុកកំងពីដើមមកហើយ។
ឯម្ធាតិរបស់វាគឺជាអនុក ហើយវាបានក្នុងសំណាត់។ (ឥឡូវថា ខ្ញុំ—ខ្ញុំ
បាននិយាយថានូវឲ្យដីងអនុស្សាន។) យើងទេ វាគឺជាអនុកកំងពីដើមមកហើយ វាគាត់
អនុកកំងពីឥឡូវនេះ។ ឱវាគាត់ពស់កំងពីដើមមក វាគាត់ពស់ឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបី
វាគាត់សត្វុនិត្តក្នុងទីកំងពីដើមមកហើយ...

¹⁸³ ហើយខ្ញុំធ្វើថាសំណាត់ព្រៃនបានគេបានហើយបានទៅព្រៀត ទាល់តែព្រីទាំងអស់
ព្រៃនបានចាប់បែងពីស្រែ។

¹⁸⁴ នោះហើយជាមួលហេកដែលពួកគេនិយាយថា “អរីន ខ្ញុំហើកដៃឡើង។ ច្បាយសិរីណូដល់ព្រះ! ខ្ញុំចង់បានសេចក្តីសក្សារះ។ សរសើរភាពឡើងព្រះជាម្លាស់!” ហើយពីថ្ងៃចូលក្រាយមក “អូ លីខា អូកដឹងថាមានដឹងមិនសមហេតុដួលវីទេ។” ខ្ញុំគិតថាការមិនអីទេ។ ហេកនី? ធម្មជាតិគឺនៅទីនេះគឺជាសត្វក្នុងទីកតាំដែលមានតាមរយៈដែលមានតាមរយៈដែលមានតាមរយៈ

¹⁸⁵ ត្រីនេះទីប៉ែកកៅកចេញពីបីងតុឡូវ។ សំណាក្តីនឹងព្រះស្តុត។ ហើយ ព្រះយេស៊ូវនឹងយាយមក ត្រូវដែលប៉ែកក្រុំបស់ទ្រង់នៅពេលនោះ។ យើងអ្នីដែលខ្ញុំមាននីយោទ? អូ បើសិនជាមានចំនួចមួយនៃដំនឹះនៅក្នុងអូក ប្រសិនបី មានចំនួចមួយនៃបំណាគប្រាថ្ឌាសម្រាប់អូកដើម្បីបានព្រះ។ សង្គតាការឱ្យកិង តាមដែលអូកអាចធ្វើបាននៅព្រះកនេះ ហើយស្រឡាត្រូវការដោយអស់ពីចិត្ត។

¹⁸⁶ “ក្នុងនៃព្រះបានយកក្នុងស្រីបស់មនុស្ស។” ប្រាកដណាស់ ពួកគេជាក្នុង របស់ព្រះ។ សព្វថ្ងៃទេះ ពួកគេនៅតែជាក្នុងរបស់ព្រះ បុន្ថែមពួកគេជាក្នុងព្រះដែល ផ្តាក់ចុះ។ ពួកគេខ្លះ តាមបទគម្ពីរ វារី! រៀបចំដែលពួកគេអាចបែងចែងបទគម្ពីរ។ ពួកគេ ជាក្នុងរបស់ព្រះ។ អូកដឹងទេ សាត់ជំងឺជាបុរសដៃស្តាំរបស់ព្រះ។ អូកដឹងទេ វាតិចំងក្មែងអំពីបទគម្ពីរប្រើនឹងជាង—ទៅវិទុនាមួយ—និងអូកទីស្តីក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃ ទាំងអស់។ និយាយអំពី...វាកំពុងបង្កើរច្បាក់សិក្សាសាធារណ៍ ជាតិសេសបានទីស្តីម្នាត់ កំនែនឹងនេះនិយាយបែងនោះថា “ព្រះយេស៊ូវត្រីសុបានប្រសុតពីជនជាតិក្នុងប្រទេស ប្រទាហរនអាមើម៉ែង។” ខ្ញុំមានស្រុះរាយក្រារ ខ្ញុំចង់បង្ហាញពួកគេដួលអូកខ្លះ ក្នុងថ្ងៃទេះ។ ព្រះហើយ។

¹⁸⁷ យ៉ាងនាប់ និក្នុមនំ...អូ យើងមិនដែលបានចូលក្នុងវាទេ លុះព្រាក់តែយើងជាក់ នៅខាងក្រាយ។ ខ្ញុំនឹងចូលក្នុងវាក្រាម។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងចំណាយពេលព្រើនរបស់ អូក។ អូកទាំងអស់គ្នាថ្មីជាមួយខ្ញុំតែប៉ុន្មាននាទីទៀតបានទេ? ក្រុមជំនួយឱ្យយោ ថា “អាកំម៉ែន”—និង។]

13. ពើដែលនៅមីនេនៅពាន់នាក់ ដែលបានដូរការបែនក្នុងវិវាទ៖ សាលន៍ យុជាដែលនៅសេសសល់ដែលយើង...នឹងជាដឹងក្នុងមួយនៃការលើកឡើងនៃ ក្រុមជំនួយ? (ហ្មសហើយ) មិនមែនជាអីស្រាវិល នៃការបារ៉ែនីមេទេ...ពួកគេ បានចាប់ផ្តើម...ខ្ញុំសំទោស)...ចូលទៅក្នុងសម័យ—សម័យនេះ...?

¹⁸⁸ ខ្ញុំសុំទោស ចាំបន្ទិចឡើតខ្ញុំសិរីប្រចាំថ្ងៃនេះ។ វា—វាគ្មោះបានផ្តល់កាត់ វាក្បែរបានរាយនៅលើក្រដាស។

...មកដល់ក្នុងអំឡុងពេលមួយពាណ់ឆ្នាំនេះ—ពីព្រះគ្រឿស្ស ជាដាងមនុស្ស នោះកាថែសៀបាន ធ្វើដែលអ្នកដើរសម្រេចយុទ្ធប់នឹងប្រាប់យើង? បាន មែនហើយ។

¹⁸⁹ ឥឡូវនេះ: ចាំបន្ទិច ដើម្បីឱ្យខ្ញុំពីបចំបានណាមួយ សំណុរាយ: ទី១សែនឡើងឡានៅក្នុងបាន ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... សូម មើល ទី១សែនឡើងឡានៅក្នុងបាន ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក...?

¹⁹⁰ ខ្ញុំចង់កែចាក្យរួចយើងលើដើរដើរនោះជាមនុស្ស ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... សូម មើល ទី១សែនឡើងឡានៅក្នុងបាន ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក...?

គី១សែនឡើងឡានៅក្នុងបាន ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... សំណាល់របស់សាសន៍យុជា ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក...?

¹⁹¹ ឥឡូវនេះ: ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំ... ខ្ញុំចង់យល់ឱ្យបានច្បាស់នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំមុនពេលខ្ញុំចាប់ធ្វើមាន។

គី១សែនឡើងឡានៅក្នុងបាន ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... សំណាល់សាសន៍យុជា ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... ដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក...?

¹⁹² ខ្ញុំចង់យល់វាបានមនុស្ស។ ទី១សែនឡើងឡានៅក្នុងគីតិថិកីជាសាសន៍យុជាដើល នៅសេសសល់ ឬឱ្យនូចនិងមែនជាប្រាកដចាត់អ្នក... ឬឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... ឬឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... សូមប្រាកដើម្បីឱ្យប្រាកដចាត់អ្នក... នៅក្នុងវិវាទ៖ ដំពូកទី៦ អ្នកនឹងយើរការ។

¹⁹³ បន្ទាប់មកយើងចូលទៅធ្វើកដើរដើរនៅម៉ាងឡើត—ធ្វើកម្នាងឡើត ហើយ ពួកគេមានសំណុរាយមួយឡើតនៅទីនោះ។ កត់សម្រាប់ដើរដើរនេះ។

¹⁹⁴ មិនអីទេ សូមមើលនៅទីនេះ: វិវាទ៖ ទី៦ ឥឡូវនេះ: នោះហើយជាកំន្លែងដើល អ្នកការើយឱ្យក្រោរ។ យើរការ? ឥឡូវនេះ: យើងនឹងចាប់ធ្វើម តាត់បានទៅមុខ ហើយ និយាយអំពីអ្នកជីសេះ: ហើយបន្ទាប់មុខឡើត។ “នៅពេលពួកគេបើក...” ចូរយើង ចូលទៅខាងទី ៦ នៃជុកទី ៦ នៃវិវាទ៖

ឯៈបកក្រាថី។

195 ខ្ញុ—ខ្ញុ—ខ្ញុខស ខ្ញុនៅជំពូកខស។ វាគាត់ជំពូកទី ៣៖

...រកាយនោះមក ខ្ញុយើញទៅភាគឱ្យប ឈរនៅក្នុងដែនដឹងដីទាំង៤ ...

196 អូ សំណុះដែលបន្ថីថ្មីតាមដឹងដី ហើយមានពេលបន្ថីថ្មីដែលទៅក្នុងវា ហើយអងគេត្រូវលិប្បាប់អ្នកដឹងដី។

...រកាយនោះមក ខ្ញុយើញទៅភាគឱ្យប ឈរនៅក្នុងដែនដឹងដីទាំង៤ ទាំងបៀបរបៀនវិធីទាំង៤ទីស មិនចូលរកកំការបើដែនដី បុសមួយចំបុះ បុះដឹងដីរួមទៀត។

របច្ឆុប្បើយើញទៅភាគឱ្យតាមដឹងដី ដែលរឡើងបកពីទីសវិញទៅ មានទាំងក្រាលសរស់ ...

197 អូ ត្រូវបារកដាតា នេះគឺជាសំណុះដែលអ្នកឃើញ។ យើងទេ? តុល្យវិនេះមិនបុរាណពាណិជ្ជកម្ម ឬបាននិយាយថា តុល្យវិនេះនៅទីនេះ... តាមដឹងដី តុល្យវិនេះ ដោយព្រះវិញ្ញុណា មិនបានយើងទេ គាត់បានយើងទៅភាគឱ្យបនាមុន ឬឈរនៅក្នុងទាំងបូននៃដែនដី ដោយទទួលប័ណ្ណលើបុន្មានដែនដី។

198 តុល្យវិនេះ “ខ្សែ” នៅក្នុងព្រះគម្ពីៗ... ខ្ញុមិនមានពេលដឹងដីបើកបទមីន្តិរូនអ្នកទេ។ ប៉ុន្តែយើងអាចឈាយជាប់ចំណុចនេះទេ យើងដឹងមិនបានព្រះត្រូវទេ ខ្ញុនឹងពន្លេនៅពេលដោយទៀត។ ទាំងបូន... ខ្សែនៅក្នុងព្រះគម្ពីៗរាលន់យ៉ា “សង្គ្រាមនិងដោល៖” ដូចកាលបស់យុបដែលអ្នកចាំថា ខ្សែបានធ្លាក់មកហើយ —ហើយបានចាប់យកក្នុងបុស។ ហើយអ្នកដឹងពីអ្នកដែលខ្ញុមានន់យ៉ះ—វាគាត់—វាគាត់បញ្ហា។ យើងទេ?

...ហើយខ្ញុបានយើងទៅភាគឱ្យបុន (ទៅភាគឱ្យបុន បុ “អ្នកនាំសាប្តូននាក់”) ឈរនៅក្នុងដែនដឹងដីទាំង៤ ... ទាំងបីប៉ែខ្សែនៅក្នុងដែនដឹងដីទីស ...

...ទៅភាគនោះកំបន្តិ៍សំឡេងទៅទៅភាគទាំង៤នោះ ដែលមានអំណាចនិងធ្វើ—ទឹកដែនដី ហើយនិងសមូទ្ធទាំង (តុល្យវិនេះ នោះគឺជាការយាយមករបស់ព្រះអម្ចាស់ តែប៉ុណ្ណោះនិយាយអំពីអ្នក។ សូមមិន?)

ថា កំពើធ្វើទឹកដែនដី បុសមួយចំបុះ បុះដឹងដីរួមទៀត។ ទាល់វិញ្ញុណាក្នុងព្រះត្រូវ នៅក្នុងព្រះត្រូវដែលបានរំពឹងបស់ព្រះនៃយើងសិន។ (អ្នកបមិនព្រះទេ)

¹⁹⁹ តុល្យវិនេះ សូមចាំថា ក្រុមដែនអ្នកបញ្ជីរបស់ត្រង់ទេ។ យើងជាកុនរបស់ត្រង់ មិនមែនជាអ្នកបញ្ជីរបស់ត្រង់ទេ។ និងជាតិយុជាដែងកែងជាអ្នកបញ្ជីរបស់ត្រង់។ ក្រុមដែនអ្នកបញ្ជីរបស់ត្រង់ទេ រាជាកុនចោរបស់ត្រង់។ យើងពីអ្នកបញ្ជី៖

ខ្សែកពុច្ចនៃពួកអ្នក...ដែលបានបានបានបាន

មានទៅសែនដេមីនដោយនៅក្នុង ដែលមកពីគ្រប់ទាំង ពួកអំបូរៈនិងជាតិភី អីស្រាវជ្រាវ។ (តម្លៃវិនិ: មើល ទាំងអស់ជាសាសន៍យុជា។)

²⁰⁰ តម្លៃវនេះមើល! “ក្នុងកូលសម្រេចយុជាប្រព័ន្ធបានបោះព្រាមយឱ្យដីពីរាជនៅទាំងទាំង” កូលសម្រេចយុជាប្រព័ន្ធមានដប់ពីនៅកំ។ កូលសម្រេចយុជាបានបោះព្រាមយឱ្យដីពីរាជនៅទាំងទាំង និង ឈរបចាចិម ដប់ពី និង—និងចុងក្រោម។ សីម្បាន ដប់ពីរាជ ឃើញដប់ពីរាជ និងសាប់យុទ្ធសាស្ត្រ ដប់ពីរាជ និងបែនយ៉ាមីន ដប់ពីរាជ” ហើយកូលសម្រេចយុជាប្រព័ន្ធផីក្រារអំណែងដប់ពីរាជ ដូច្នេះដប់ពីរាជគុណដប់ពីរាជ...ជាមួយ? ទៅសែនឡើងឡើងពាណាន់នៅកំ។ តម្លៃវនេះ ចុងក្រោមកូលសម្រេចយុជាប្រព័ន្ធទាំងអស់នៃកុងថែក្នុងក្រារអំណែង។ តម្លៃវនេះ មើល ពួកគេមាន “អ្នកបាប្រើ” នៃព្រះ។

201 តម្លៃវនេះខ្ញុំប្រហែលជាអាមេរិកកំឡើងសំហើយ។ តម្លៃវនេះមិន៖

ក្រាយនោះមក...ខ្លួចព្រៃនកទៅបើព្រមនុស្សទាំងយ៉ាងដែល
គ្មានអុកណាការចនិងរបៀបនាន់ឡើយ (តម្លៃនេះ នេះជាប្រមូលយោចេះតា
យើព្រមទេ) ហេងកពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ ...គ្រប់ទាំងពួរមនុស្ស ...គ្រប់
ទាំងគ្រួសារ ហើយគ្រប់ទាំងភាសា ក៏ដូននៅមុខបណ្តុះដែរក្នុងថ្មីមែន
ទាំងរាជការសំដី...ហើយ...ការតែងចាត់នៅក្នុងថ្មី

គេបន្ថីសំឡែង ថា ... (សូមស្វាប់ការក្រុងព្រះវិញ្ញាបាយរីសុទ្ធនេះ!)
... សេចក្តីសង្ឃឹមថាអ្នកបានយើងរាល់ត្រា ដែលគាត់លើបណ្ឌិ៍អី
ហើយរូបាសិដ្ឋាននៅពេលខ្លួន។

ឲ្យចាស់ទាំងទេរកា..ដែលយើនៅផ្លូវពីព្រៃ—បណ្តុះ ព្រមទាំងពួក
ចាស់ទាំងនីមួយានឹងក្រោមឯកទាំងនេះ...ក៏ទៅលាក់ខ្លួនក្រាបចុះនៅថ្ងៃបណ្តុះ
ថ្ងៃយប់ដែលរក្សា:

ទាំងទូលថា អាម៉ែន៖ សូមថ្វាយព្រះរាល់ សិរីឈុ ...ប្រាប្រាតា ...ពាក្យ
អាយក្រោះគុណា ...កិត្តិនាម... ព្រះចេស្តា... និងគ្និថ្និប្បិ ដល់ព្រះនៃយើង
រាល់ត្រា នៅអស់កណ្តាលនិច្ចរឿងរាបគទៅ។ អាម៉ែន។

នៅ៖ ពួកចាស់ទុំម្នាក់... (តទួរវិនេះ មើលតទួរវិនេះ នោះគឺជារឿងបាន
ស្ថិតនៅក្នុងការនិមិត្ត) ... ពួកចាស់ទុំម្នាក់... សូមកខុំថា សូមកខុំថា តើ
អស់អ្នក... (តទួរវិនេះ យុំហានជាសាសន់យុំជាតិ ហើយគាត់បានយើង
កូលសម្ព័ន្ធាមួយប៉ុណ្ណោះនឹងបាន គាត់ស្អាត់ពួកគេ) ... ថា តើ
អស់អ្នកដែលរាក់អារស៊ីនោះជាផួកណា? ហើយមកពីណា? តើពួកគេ
មកពីណា? តទួរវិនេះ អ្នកបានយើងជួនជាតិយុំជាតិ អ្នកស្អាត់ពួកគេ
គ្រប់ត្រា អ្នកបានរាប់ពួកគេក្នុងបណ្តាកូលសម្ព័ន្ធ ហើយប្រាប់ថាបីន្ទាន
ពាន់នាក់ត្រូវបានចាប់ព្រាត។ បីន្ទាន តើអ្នកទាំងនោះជានរណាក្នុងគ្រប់
ពួនសាសន៍ គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ជាតិសាសន៍? តើពួកគេមកពីណា?

ខ្ញុំកើតឱ្យឱ្យមេដី ឱ្យការម្នាស់អើយ ឱ្យការប្រាប់ហើយ។ (និយាយ
ពាក្យម្បាច់ឡើត យុំហាន “ខ្ញុំមិនដឹងថាទូរកគេមកពីណាទេ។ ខ្ញុំជា
ជួនជាតិយុំជាតិ ហើយខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំយើងសាសន់
របស់ខ្ញុំ—មនុស្សបស់ខ្ញុំ ហើយយើងពួកគេនៅទីនេះ។”) ... ឲ្យអ្នកនោះ
និយាយមកខុំថា អ្នកទាំងនោះជាផួកអ្នក ដែលបានចេញពីគ្រា
ធមទនាយ៉ាងដំមក... (យើងទេ?) ... គ្រាកធមទនាយ៉ាងដំ គេបានរាក់អារ
ហើយធ្វើឲ្យទេរឿងសក្ខុងឈរាយរបស់ក្នុងចេះម៉ោង (មិនមែនជាសមាជិកនៃ
ក្រោមដំនុំទេ) បីន្ទាន់នៅក្នុងឈរាយរបស់ក្នុងចេះម៉ោង។ (យើងទេ?)

រាយក្រឹងនោះបានជាគេតស្ថិតនៅចំពោះបណ្តុះដែរ៖ ព្រមទាំងបំពើទីផ្សារ
នៅក្នុងព្រះវិការ៖ ...

²⁰² តទួរវិនេះ តើឱ្យការស្រីប្រាកាប់ បង្រើខ្ញុំនៅឯណារោ? នៅក្នុងជ្រួចៗ។ នោះ
គឺជាក្នុងក្រម៉ោង ឱ្យការស្រីនៅឯណា នោះហើយជាកំនើងដែលនានស្អាត់នៅ នៅក្នុង
ជ្រួចៗបង្រើអ្នក។ នោះហើយជាកំនើងដែលក្នុងក្រម៉ោង មិនមែនអ្នកបង្រើទេ តី
ក្នុងក្រម៉ោង។

... ព្រមទាំងបំពើទីផ្សារ៖ នៅក្នុងព្រះវិការ៖ ហើយព្រះអង្គ ដែល...
គឺនៅលើបណ្តុះដែរ៖ ទេដឹងនឹងហើយជាក្រសាលបំពីឲ្យគោ។

គឺនឹងមិនយ្មាន បូស្ថុកទៀត ... (ពួកគេខកខានអាបារពីបីពេល
ហើយ មើលទៅ (មែនទេ?) នៅពេលពួកគេនៅទីនេះ) ... គឺនឹងមិន
យ្មាន បូស្ថុកទៀត... កំមិនក្រៃវិច្ឆិថាំមកលើគេ បុច្ចំបាយណាមេរោគ
ឡើយ។

ពីរបោះក្នុងមិនដែលនៅក្នុងរបៀបបញ្ជីដែលបានបង្ហាញជាដំឡើង
ទៅដីលំបាត់ ហើយនាំគេ ទៅដីលំបាត់នូវទីក្រុង—នៅជីវិត... (ចាំបន្ទិច)... ទៅដីលំ
បាត់នូវទីក្រុងជីវិត: ហើយរបោះទេនឹងក្រៃវិច្ឆិថាំក្នុង... អស់ទាំងទីក្រុងក្នុងក្នុង (នោះជាក្រុម
ដែលយំនៅទីនោះ) ពីក្នុងគេចេញ។ (យើង?

203 ឥឡូវនេះ: ចុរកតែសម្ងាត់ថា ពួកគេស្រកយ្មាន ហើយយ៉ា ហើយចុងអង្វែង ពួកគេ
ចេញពីគ្រាន់ក្នុងផែន (បានដែងថា “ក្រឡេកមិនអ្នកដីសេះដីសុទ្ធនោះ អី គឺ
ធ្លីតបើយើ!”). អី ខ្ញុំដើរ! បាន។ យើង? បីនែនគេបូស្ថុកអង្វែង គេមិនប្របុគ្គ
ប្របាស់បញ្ញាកំបញ្ញាបាន។ ហើយគោរពត្រីមតិយំអង្វែង។ ហើយ សូមមិនលើ ហើយពួកគេ
ទាំងអស់សុទ្ធផែជាតុដសាសន៍ មានភាសា និងជាតិសាសន៍។

204 ឥឡូវនេះ: ទីសនេះមិនបានទាក់នោះ: គីជាជនជាតិយុជាតាំ អំប្បាបាំ
គីជាអ្នកបំផើបស់ព្រះ។ ជនជាតិយុជាតាំកែងកែងជាអ្នកបំផើបស់ព្រះ។ សាសន៍ដែល
មិនដែលជាអ្នកបំផើបស់បាន។

205 ឥឡូវនេះ: ក្រៃវិច្ឆិថាបែបបញ្ចប់បញ្ចប់គាត់រាជទីឡូវនេះ: របោះយើងមានពីរបី
ទៀត។ ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ចប់ចុះបានលើវិនាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើទៅបាន ហើយមិន
ពុរាយមើលឱ្យបានហេតុពេកនោះទេ។ បីនែនខ្ញុំនឹងត្រឡប់ប៉ុមកិច្ចភាព ហើយចុល
ទៅពួកគេមួយដែលធ្វើការនៅថ្ងៃអាជីវក្រាយ (ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សញ្ញព្រះហប្បីទៅ) ហើយចំណាយពេលបែន្ទូមទៀតលើពួកគោរព។

206 បីនែន មើលទីឡូវនេះ: គាត់បានយើងប្រជុំទាំងបូននៃដែនដី ហើយទៅតាមឈរ
នៅលើប្រជុំទាំងបូននៃដែនដី។ ឥឡូវនេះ: អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំគិតថាការមានរងមូល”
ដែលមិនមកពីជុំដែនទាំងបូន អ្នកយើងទេ។ មិនអីទេ។

207 ឥឡូវនេះ: “នៅលើប្រជុំទាំងបូននៃដែនដី ទប់ខ្សោំទាំងបូនទិស។”
ពាក្យរៀងទៀត ខ្សោំបក់មកទីនេះ: បក់បាកក្នុងសង្គម និងជម្លោះដែល
គិតមានពាសពេញពិភពលោក។ តើវាកើតឡើងនៅពេលណា? ហូតមកដល់

សង្គមណោកលើកទីមួយ។ “ទប់ខ្សោះ” ហើយពួកគេបានខិតខំ ចូលទៅការសកម្ម។

²⁰⁸ ហើយគឺទូរវនេះ មកមួយឡើតា តទួរវនេះ បើអ្នកមើល ហើយយោងទៅ ទៅភាពនោះ តាត់ជាទៅភាគដែលដែលបេញមកក្នុង នរសេតាល ៩ ពេលបុរស មកពីក្រាយខ្សោះទ្វារដាយអារុំ តាត់បានធ្វើដំណើរការតែក្រោងយេរុណានឹងម ដើម្បី សម្ងាប់ជនជាតិយុទ្ធតា ចាំទៅ? តាត់បាននិងយុទ្ធតា “ថាំសិន! ថាំសិន! យូបចាំ សិន រហូតដល់អ្នកផ្តល់ការតែក្រោង ហើយទោះក្រាល់ត្រូវធានាគារអស់ត្រា ដែល ដកដើម្បីមជំហើយយំប៉ែពេះអំពីគ្នាសូប់ខ្លឹមដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងទីក្រោង។” តើ វាក្រុវទេ?

²⁰⁹ បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីទ្រង់បានធ្វើដូចខ្លោះហើយ ទ្រង់កំអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេចូល ទៅសម្ងាប់បោល។ នោះគឺជាការរៀបចំនៅក្រោមទីតុស។ តទួរវនេះ អ្នក យើងហើយ តាត់ជាទៅភាគដែល បេញមកមួយឡើត ដោយមកពីបុរី (ហើយ ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវិនិមក) ហើយទ្រង់មានក្រាល់ព្រះដើន្នរស់។ ច្បាយសិរីណូដល់ព្រះ!

²¹⁰ តទួរវនេះ តើអ្នកក្រាល់ព្រះដើន្នរស់? អី ហើយមិនមែនជាជម្លោះ ដំក្នុងពិភពលោកសព្វឡើនេះ! អ្នកខ្លះនិយាយថាការពីការរក្សាទី ដើម្បី ហើយ អ្នកខ្លះនិយាយថាការសម្រាប់ធ្វើការនេះហើយការនោះ។ បីនៃព្រះគម្ពីបានចែងថា “ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនៃព្រះបានព្យាយព្រះហេច្ចិយ ដែលទ្រង់ដោចំណាំអ្នករាល់ត្រា ទុកសាំរាប់ដល់ចំណុចបានលាយៗនោះទីឱ្យយ។” យើងទេ? មិនអីទេ។ វាគារវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។

²¹¹ មានអីចុះមក? តទួរវិមីល! អី ពេលខ្ញុំគិតដល់ចំណុចនេះ បែងដឹងខ្ញុំណោត។ តទួរវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទប់ខ្សោះទាំងបូនទិសហូតដល់” (ក្នុងនៃយើងឡើត) “យើងបានក្រាមុកបរម្តីបស់ព្រះនេះយើងនៅលើថ្វាស។” អ្នកបាំនី គឺ “ជនជាតិយុទ្ធតា” (យុទ្ធបានបែរមក និយាយថា “ខ្ញុំបានយើងទីនៃខ្លួនខ្លាត់នាក់បានបានក្រាស។”) តទួរវនេះ ខ្សោះបានចាប់ធ្វើមកក្នុងហើយ ហើយពួកគេ នឹងគ្របដុកប់លើដែនដី ហើយសមគមិភាគម៉ាតែធ្វើនឹងកើតឡើងនៅក្នុង សង្គមណោកលើកទីមួយ បីនៃ...

²¹² តុល្យវិនេះ ខ្ញុំត្រូវចូលក្នុងបទគម្ពីម្បាយទៅតាមនៃទីនេះ ដើម្បីបង្ហាញអ្នក។
ព្រះយេស៊ូវរាងព្រះបន្ទូលអំពីមនុស្សនោះ... ច្រដែលមានបន្ទូលថា “អ្នកខ្លះចូលក្នុង
ម៉ោងមួយ និងអ្នកធ្វើឯងមកម៉ោងធ្វើឯងឡើត ហើយពួកគេជាមានសុខភាពម៉ោងដែលបែប
មួយ។ ជាប្រជាធិបតេយ្យម៉ោង។” តុល្យវិនេះ អ្នកដែលមានវិញ្ញាបានរាងនេះចេញនា
នៅថ្ងៃនេះបន្ទាត់ ពួកគេខ្ញុំត្រូវរាងគម្ពីនេះ ហើយប្រព្រឹប។ តុល្យវិនេះ មីល។
“ចូលមក ប្រជាធិបតេយ្យម៉ោង។” ហើយតុល្យវិនេះ... “អ្នកដំបូងចូលមកទទួល
មួយការកំ ហើយអ្នកបន្ទាប់ចូលមកទទួលមួយការកំ ហើយមនុស្សដំបូងម៉ោង
ទទួលបានមួយការកំដូចត្រូវដែលពួកគេបានធ្វើនៅពេលដំបូង។” តើវាគ្មោះទេ?
ដំបូងម៉ោង!

²¹³ តុល្យវនេះ មើល សាសនីយុជាតិជាប៉ាងមាយមន យើងកំពុងតាមគាត់
តុល្យវនេះ។ តុល្យវនេះ នៅពេលដែលស្រាមលោកលើកទីមួយមកដល់ វា
បានដើរឲ្យមយកជនជាតិយុជាទាំងអស់ ហើយពួកគេបានខ្ចាត់ខ្ចាយទៅក្រោប់
ជាតិសាសន៍។ ដូចជាបទគត្តិទីមួយដែលត្រូវបានស្អារនៅថ្ងៃនេះ របៀបដែលឡើង
នឹងកំចាត់កំចាយពួកគេ ក្នុងចំណោមប្រាផាតិទាំងអស់ ពួកគេទាំងអស់ត្រូវនៅ
ថ្ងៃនេះ។ ហើយនៅថ្ងៃនេះ ខ្សោយបកចូលមកក្នុងក្រុងយេវសាស្ត្រ ត្រូវប៉ីកវន្ថែង
ស្រាមលោក។

²¹⁴ ហើយធ្លាក់មានបន្ទូលថា “ចា! ចូរឃឹងក្រោតដល់យើងបានហោះត្រាមកបឡើ
សស់ព្រះនៃយើង។” ពាក្យដ្ឋានវិញ្ញី “យើងនាំពុកគេពីគ្រប់ជាតិសាសន៍ គ្រប់
ទីកន្លែង នាំពុកគេចូល ពីរូបាមយើងត្រូវនាំពុកគេនៅទីនេះ ដើម្បីបានព្រា
ទេសនុចមីនេរណ៍នាក់។ ចាំសិន!”

²¹⁵ ហើយស្រាមលោកលើកទីមួយបានឈប់នៅថ្ងៃទីដែលមួយនេះត្រា ថ្ងៃទីដែលមួយនេះក្នុងខែ ម៉ោងដែលមួយនូវថ្ងៃដែលមនុស្សដែលបានឈប់មួយម៉ោងអារម្មណូលមក។ ការអំពេរនៅថ្ងៃដែលមួយនេះត្រូវបានស្រាប់សាសន៍យុជា! ហើយគាត់នឹងទទួលពិធីបុណ្យប្រជម្ពឺកដូចត្រូវនៅព្រះវិហ្មាណហិសុទ្ធទ ចាតូកគេបានត្រឡប់មកជាកាលដើមវិញ នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ទទួលបុណ្យប្រជម្ពឺកតាមរបៀបដូចត្រូវ ហើយធ្វើទាំងអស់តី ដែលមួយម៉ោង ប្រជាធិបតេយ្យដែលចូលមក។

²¹⁶ ត្រូវបានបន្ទូលថា “ចំសិន កម្បរៀនេះ ហុតដល់យើងបានបោះព្រម”
“តើអ្នកនឹងចាំរាបានយូរបែណ្ឌ?”

²¹⁷ “ដែរបណ្តាបៀនបានបានក្រោមកប់ដីរបស់ព្រះបស់យើងឯច្ឆៈ។ ឥឡូវនេះយើង—យើងកំពុងបានក្រាសាសន៍ដឹងទៅ ពួកគេត្រូវបានបានក្រោហើយ រប់បានដែង រប់បានដែងតាមរយៈការរៀតរៀន និងទុក្ខលំបាកទាំងនេះ ពួកគេត្រូវបានដោចំណាំ។ បើនេះចាំបន្លឹង! ត្រូវតែមួយនាទី! កំបណ្តាយឱ្យ...កុខុយពេលនោះ មកដល់ចាំទាល់ដែរយើងបានក្រោមកប់មីនៅឯច្ឆៈ។” ហើយគាត់បានបានក្រាមួយ។ សែនឡើនដែលនោះ

²¹⁸ បន្ទាប់មកខ្សោយត្រូវបានបកកម្ពុងឡើត។ ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្ងាត់ ហើយបានកំដែងពីសង្គមលោកលើកទីមួយ មានការរៀតរៀនប្រចាំនាងនិងជនជាតិយុជ្ជាតិ តែតុលាយប់យុរាជ ហើយត្រូវដឹងមកសម្រាប់សង្គមលោកលើកទីពីរ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើអញ្ញាំង គាត់កំបាប់ធ្វើមួយធ្វើ...អ្នី? គាត់និងហេកាតិកពលលោកទាំងមួល។ តើវាក្រុងទេ? គាត់និងហេកាតា ហើយនោងឯង។ បានគាត់ធ្វើអញ្ញាំងមែន។

²¹⁹ អូត្រប់យ៉ាងត្រូវតែជាកម្ពុយនិស្ស។ ចាំកាលគេចាប់ខ្ញុំជាក់គុកនោះទៅ? ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយរឿងដែលនេះនៅឯសាលា ឬដែល នៅយ៉ាងនោះ។ បានមែនហើយ។ និយាយថា “វានិងមានបី។ ហើយពួកគេទាំងអស់និងប្រមុនដ្ឋាន នៅក្នុងលទ្ធផលឃើញយូរ ហើយលទ្ធផលនេះនឹងនាំមកនូវការរៀតរៀនដែលនិងបញ្ហាន ព្រះយេស៊ូគ្រឿស្សមកដែនដីមួលឡើត។” ហើយនោះពីតែជាង្មោះមែន។ ហើយនោះគឺជាលទ្ធផលឃើញមុយនិស្ស—និង ហើយត្រូវ និង—និងណាបេរីជាដី និងរៀបដែលហ្មាតីសិរិយមហស័ម្បុណ្ឌីនី និងហើយត្រូវ និងស្អាតីនី។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងការនៃការប៉ា។ ខ្ញុំមិនដឹងថាមួយណានឹងភ្លាយជាស្អាតី ខាងដី។” ប្រាកដណាស់ថាអ្នកចងចាំរឿងទាំងនោះ និងពីរីបដែលត្រូវបានបង្កើននោះទេ ហើយបងប្រុស ម៉ាហានី និងអ្នកទាំងអស់គ្នាដែលនៅក្រោយនោះបានដឹង។

²²⁰ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកអធិប្បាយរឿងនោះ...”

²²¹ ហើយនោះបើ គិន.អារ.ឌី រឿងគី ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះមិនមែនជាសញ្ញាបេស់សត្វទេ ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ។ វាគាត់ការធ្វើពហិកាសោសនា មិនមែនវាទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះគ្រាន់តែជាអ្នកនាំមួយដើម្បីរីបចំមនុស្ស ហើយដោយដឹងថាគារចាប់ផ្តើមនេះ ទីនេះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃទុក្ខូយ

ត្រង់នេះជាកំនែងដែលយើងចាប់ផ្តើម។ នៅទីនេះគឺជាពោលដែលពេលវេលាថាប់ផ្តើមបីទៅ។ ឥឡូវនេះសូមកត់ស្មាល់ នៅទីនោះនៅពេលនោះ។”

222 ឥឡូវនេះ ការប្រៀបប្រែងបានមកដល់ជនជាតិយុជា ពួកគេចាប់ផ្តើមយ៉ែតប្រើប្រាស់គេពីក្រប់ជាតិសាសន៍ ហើយបានបញ្ជាផ្ទៃក្រងយេរូសាណខ្លឹម។ តើវាគ្រោរទេ? ម្នាក់ទៅ ពួកគេត្រូវ...ហើយទ្រង់នឹងមាន១សែនដម្លៃ៨ពាន់នាក់។ រកមើលនៅទីនេះទៅមុខបន្ទិចនៅក្នុងវិវាទៗដែលយូរហាន...

223 លោកបុហាននុងចុះមកទីនេះនិយាយប្រាប់ខ្ញុំថា “ខ្ញុំមិនអាចអនុវត្តន៍ពីរណា៖ បាននបនុថា ‘មានកុនក្រមំយនោលើក្នុំស្តីឈាយ។’ បាននបនុថា ‘មានកុនក្រមំឡើងនៅស្ថានស្តីគោរ់។’ ហើយបានបនុថា ‘មានកុនក្រមំ និងទីក...នាគត្រូសទីកចេញពីមាត់របស់វា ដើម្បីធ្វើសង្គមជាមួយនាង។’ គាត់បាននិយាយថា...

224 ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោក បុហាននុង ឱ្យដឹងបីនឹងនឹង អ្នកយល់ខ្ពស់ ដែលហេរិងបីនឹងថា ‘កុនក្រមំ។’ ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘ជនជាតិយុជានឹងឈរនោលើក្នុំស្តីឈាយ ដែលមាន១សែនដម្លៃ៨ពាន់នាក់។ កុនក្រមំ ត្រូវនៅ ស្ថានស្តីជាមួយព្រះយេស៊ូ។’ ហើយនាគត់ដែលហេរិកចេញពីមាត់វានឹងធ្វើសង្គមជាមួយនាងស្តីដែលនោះសែសសល់។’ នោះគឺជាក្រោមនេះនៅទីនេះដែលត្រូវចុះ មិនមែននោះទេ យើងទេ? សំណាក់នៅពីក្នុំស្តី ‘ព្រះវិហារហិសុទ្ធ’ ដោយមិនបានទទួលប្រវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធ នោះគឺជាអ្នកដែលវារាបានធ្វើសង្គមជាមួយ។ យើងទេ?

225 នៅទីនេះពួកគេមានកូលសម្លៀកបី។ ចងចាំពួកគេទាំងបីក្នុងចិត្តជានិច្ច។ ហើយនៅទីនេះវាបានយើងទៅដីរឿងទៅសែនដម្លៃ៨ពាន់នាក់នៅដីរឿងក្រុងក្រមំ ដែលបានបង្ហាញជាមួយនឹងអ្នកជាមួយនោះ។ វាបានសំណាក់ដែលនៅសល់ នៅទីនោះ ពួកគេនៅទីនោះ មានជនជាតិយុជា នៅទីនោះ ហើយក្រោ ១សែនដម្លៃ៨ពាន់នាក់។ នេះជាអ្នកដែលបានបញ្ជាផ្ទៃក្រមំបានហិសុទ្ធ ដែលបង្ហាញជាមួយក្រុងក្រមំ ព្រះវិហារនឹងប្រៀបប្រែងប្រាស់ខ្លួនឯង...ពួក—ពួកដែលក្នុងនឹងប្រៀបប្រែងប្រាស់ខ្លួនឯង ក្នុំនឹងក្រុងក្រមំបានលើកគេធ្វើហើយនៅស្ថានស្តីគោរ់។ នៅទីនោះ ពួកគេត្រូវបានជាក់យ៉ាងពិត្រាការដែលរបៀបដែលព្រះគឺជាបានចែងចាប់ពួកគេនឹងភ្លាយជាយ៉ាងណាម។ យើងទេ?

²²⁶ ដូច្នេះ ទៅសងគមនៃការរាយការណ៍សាសន៍យុជា ជាមួកបម្រើបស់ព្រះ។ ហើយនៅពេលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានធ្វាយដំណឹងលូដល់ពួកគេ ហើយពួកគេទទួលពិធីបុណ្យរួមមុជទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ជូចពួកគេបានធ្វើកាលពីដើមឡើយ គ្រាកាន់កាប់ព្រៃតគ្រាប់សាសន៍ដែលត្រូវបានបញ្ចប់ ហ្មមជំនួយត្រូវបានដោចំណាំទុក ការបើកឡើងមកដល់។

²²⁷ ថ្លែរបស់សាសន៍ដែល ដំណឹងលូត្រូវបានធ្វាយនៅក្រោមទីកន្លែង ដោយពួកគុងចំណោមសាសន៍ដែល ទាញត្រីសម្រាប់ ព្រាយាមយកត្រីទាំងអស់ដែលមានកុងទីកច្ចូលមក។ ហើយក្រឡើកមិនបានដំណឹងជូត...?...សំណាត់នោះសុទ្ធដែលណើក និងពីរពាងទីក ជាថីម។ ដោយបណ្តាការប្រជុំបានចប់ ពួកវាត្រឡប់ទៅកិត្តិកតាមុខនៅក្នុងទីក្រុង ត្រីប្រឆ្លាក់ដិត្យចហើយ។ យើងអ្នកដែលខ្ចោះនៅក្នុងទីក្រុងទៅ?

²²⁸ ដំណឹងលូត្រូវបានធ្វាយ! លែងពួកហើយ លែងយំឡៀតហើយ លែងចូរលែងដឹកដើមជំឡៀតហើយ លែងយំសុពិធីរួមមុជទីកន្លែងវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ គេចូលឱចិត្តចូលមកណាស់ គេជាក់ដែលឈុសុរាយហើយ ហើយបន្ទាក់ដំឡៀតប្រហែលជា បុរីផ្សេងឡៀតងូចនោះ។ មិនអីទេ បើនឹងនោះគ្រាន់តែជាលក្ខណៈបុណ្ណោះ។

²²⁹ បុគ្គលដែលជាព្រះគ្រឿសូយោជាមួកបង្កើតរបស់ពីត ហើយរក្សាបុគ្គលនោះឱ្យមានសុវត្ថិភាពកុងព្រះគ្រឿសូរហូតដល់ទ្រឹងយោងមក។ ទ្រឹងនៅឯឈានៗ។ ហើយតែទូរវិនេះ ហើយនោះហើយជាមួលហេតុដែលមិនមានការយំឡៀតទេ ទ្វាតីគ្រាន់តែបិទ។ សំណាត់នោះទីប៉ែកបោះមក ប្រហែលជាបើកចុងពុកាយហើយគ្រាន់តែពីរីបីកដើម្បីទាញបែបនោះដើម្បីចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្របស់ព្រះ។ ទ្វាបិទហើយ!

²³⁰ អ្នកឱ្យតើមានអូបន្ទាប់? ដែលជាកិច្ចយុជាបាត្រទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ហើយទទួលបុណ្យរួមមុជទីកុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿស។ ពួកគេត្រូវបានគេយ៉ែតបៀនិងសេចចំអក ហើយនោះឯឈានៗ ដោយបណ្តាការវិញ្ញាណបិសុទ្ធត្រូវបានកំណាងឱ្យពួកគេ ពួកគេទទួលពិធីបុណ្យរួមមុជទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ ហ្មមជំនួយសាសន៍ដែលត្រូវបានលើកឡើង។ ហើយអ្នកដែលបង្កើស ហើយគ្រាន់តែដើរក្រាមការប៉ែកជាសុចិត នាត (អំណាចចុំចាំង) បង្កើរីកមាត់ដែលនឹងបូម្រត្តិ

ជាមួយកម្ពុយនិស្ស ហើយយកក្រមដាំឡើក្នុងការរៀតប្រែនបែបនោះ។ នៅទីនោះ ពួកគេត្រូវនោនូបភាពយ៉ាងពិតប្រាកដ។

²³¹ អូ បងបុន ពេលយើងយើងយើងយើង នោះហើយជាមួលហេតុដែលខ្ញុំអធិស្ឋាន នោះហើយជាមួលហេតុដែលខ្ញុំយ៉ាំឡើការសំព្រះថា “ព្រះអម្ចាស់នឹងយើង ខ្ញុំចង់ឡើ ដល់ជនជាតិយុជាថាំងនោះ។” អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចាប់ផ្តើមនៅទីនោះនៅទីឃីបារាំពីក ធ្វើការជាមួយពួកសាសន៍ដោទ និង ចុះហាំមេដានមួយចំនួន។ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យ ខ្ញុំទីនោះនៅក្នុងប្រទេសតុល្យា ហើយព្យាយាយាមជលិតនិងបង្ហាញជល់ពួកគេ នូវព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រិសុដ៏ពិតប្រាកដជាមួយនឹងអំណាចបែបសំឡែង អតូតហេតុ បសំឡែង ពិធីបុណ្យប្រមុជីករបស់ឡែង ឱ្យគ្រប់យ៉ាង និងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទ។ ពេលដែលពួកគេមកជល់ក្នុងយេរុសាខ្សែម...

²³² បងប្រុស យុំលាលី នេះជាដីដែលអ្នកកំពុងស្អាត់។ ពេលមកជល់ក្នុង យេរុសាខ្សែម ហើយយាយនៅទីនោះ ហើយនិយាយថា “តុល្យរនេះ ប្រសិនបី ព្រះយេស៊ូវជាប្រព័ន្ធបុគ្រាន់ព្រះដែលបានរស់ពីសុគត្តឡើងវិញ្ញានោះ ទ្រង់ប្រាប់នូវ អ្នីរដ្ឋចារម្ខងបានធ្វើនៅទីនោះកាលពីដើមដំបូង ទ្រង់អាមបង្កើតវិជ្ជាបង់ដល ទ្រង់បានធ្វើនៅទីនោះ។” ហើយប្រសិនបីឡើងដើរដើរ តើអ្នកនឹងទទួលយកទ្រង់ជាមួកសំដ្ឋានបស់អ្នកទេ? ” ហើយបន្ទាប់មកបង្ហាញថា ព្រះជាយករដ្ឋាភិបាល ដែលនឹងអំណាចដែលបានរស់ឡើងវិញ្ញាបសំឡែង ទ្រង់គឺជាគារ ជាមួយយើង។

²³³ ពេលគេធ្វើដូចខ្លះ ចូរសិរីយាយថា “តុល្យរនេះ អ្នករាល់ត្រូវដែលបានទទួលទ្រង់ជាមួកសំដ្ឋានបស់អ្នក...” ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងមានពួកគេបំពាន់នាក់។ និយាយថា “ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទដូចត្រូវដែលបានចុះមកនៅថ្ងៃបុណ្យវិធ័ំ គីនោះ ទីនោះសម្រាប់អ្នក។”

²³⁴ បន្ទាប់មក ដំណឹងល្អត្រឡប់ឡើការសំដើមជាតិយុជាថាំងនៅពេលនោះ។ បន្ទាប់មកនឹងមានការរស់ឡើងវិញ្ញាក្នុងចំណោមពួកយុជាថាំងនោះនៅទីនោះ ដែលនឹងមានមនុស្សរាប់ពាន់រប់មីន់នាក់... ទៅសែនឡើងឡើងពាន់នាក់ចូលឡើក្នុង ព្រះរាជាណាចក្របស់ព្រះនឹងព្រះបានដោចំណាំជាយករដ្ឋាភិបាលនៅទីនោះ។

²³⁵ ខ្ញុំធ្វើបានទ្រង់មកពីបុព្ទា។ នោះហើយជារៀបដែលទ្រង់មកជួយយើងតុល្យរនេះ ជាមួយនឹងត្រានៅក្នុងដែរបស់ឡែង។ បន្ទាប់មក អូ ខ្ញុំចង់ប្រមូលជ្ញុំនៅទីនោះ។ “ខ្ញុំ

បានបញ្ចូនការរៀតរៀនមកទីនេះ និងការរៀតរៀននៅទីនោះ ហើយខ្ញុំបានឱ្យ ពួកគឺដាក់ឈ្មោះវា ហើយដោឡូណូកគេតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ហើយពួកគេ បានបើកទូនត្រឡប់មកវិញ។ ឯណាតាកិយុជាតាក្រឹមនៃសហរដ្ឋអាមេរិក (ដែល ពួកគេនឹងមិនគេចចេញ) បានទទួលព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធរបស់ហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមាន ចំនួន១សែនឱម្ធិនៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម នៅព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធអូ។”

²³⁶ ហើយនៅទីនោះ:

ដែរបណ្តាខេរតាបាន៖ត្រានោះថាប៉ាធីមេដោះត្រាតំសែនឱម្ធិនៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ទៅ ក្រោមដំនឹងរបស់សាសន៍ដែលត្រូវបានបិទ ហើយពួកគេសាសន៍យុជាយកព្រះវិញ្ញាបាល ហិសុទ្ធទៅកាន់ពួកយុជាតា។ ហើយពួកគេនឹងមានការប្រជុំដែលនឹងវាយលុក ពិភពលោកទាំងមូល។ ហាលេណូយ៉ា! ហើយអំណែងចេះព្រះនឹងត្រូវបានបង្ហាញ ក្នុងចំណោមសាសន៍យុជាតា។ អូ អស្សារុណាស់! វីរ! អូ ខ្ញុំអើយ!

²³⁷ ឲ្យខ្ញុំយើងត្រាម ថា “អសាយ។” យើងបានចូលក្នុងរឿងនោះ “កុនប្រុសរបស់ ព្រះ។” តុល្យវិរយើងមើល៖

គីអីស្រាវអូ...?

²³⁸ មើលថាគីអីអាចអារានវាបានទេ បងប្រុស។ ខ្ញុំ...វាតាករវត់ជាមួយត្រា តាត់ បានធ្វើការចេញពីបីដង។ ហើយខ្ញុំនឹងស្វែងរកមួយរៀងទៀត។ ប្រសិនបើអូក អាចសូមអាន។ [បងប្រុសនៃវិលអានសំណួរ—អីដោយ?]

14. [តីមិនមែនជាអគ្គនឹងយបស់អសាយទេ “ការរៀយដោយជាថ្វូលទៅក្នុង កន្លែងក្នុងរបស់” បានកើតឡើងក្នុងរៀងកាលមួយពាន់ឆ្នាំបស់ព្រះត្រីសុ ជាតាង អូយដែលមានសូមយកចាបនាំយកមក ដូចដែលអូកកាន់សាសនាសម័យទាំងនេះ ជាព្រឹមបានប្រាប់យើង?]

²³⁹ មិនថាអូកជានរណាទេ បងប្រុនប្រុសប្រើជាទីស្រឡាត្រូវបស់ខ្ញុំ មិនថាគីដូចជាតាករសកសាងជាយដែលបស់បុស ប៉ុន្តែ ទៅអូកជានរណាទាកំដោយ អូកពិតជាផ្រឹមត្រូវ! នោះហើយជាពេលដែលក្នុងរឿងត្រូវរាយ បុ ពេលដែល ជានឹងត្រូវរាយទៅជានដែល។ ដែលនឹងនាំមកនូវដែលអូកកាលសហស្សន៍គ្នា។ ហើយ សាសនាទាំងនេះបានរៀបនិយមទាំងអស់នោះដែលកំពុងព្យាយាមអប់រំនុស្សូរចូលទៅ

ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា... នៅទីនេះជាថែលដែលព្រះជាម្នាស់ទ្រង់នឹងយោង មកក្នុងភាពអស្សាយ និងនៅក្នុងអំណោចដីអស្សាយ ដល់មនុស្សដែលមានជំនួយ ហើយនឹងទទួលបាននូវអំណោចដីអស្សាយម្ខាយ ដែលនឹងបណ្តុះក្នុងរបស់ព្រះ។ ហាលេណូយ៉ា! វានឹងមិនមានការអវត់ ការសេរសោះ និងនឹងទ្រង់បាន ដោយអំណោចនៃការសេវាដីផ្លូវក្រោមរបស់ព្រះរោគស្តី ពេលនោះពិភពលោក នឹងលែងសិក្សាតីសង្គមទ្រង់បានហើយ។

²⁴⁰ គ្រប់ជាតិសាសន៍សញ្ញាប៉ូ គ្រប់អំណោច គ្រប់នគរោងគ្រប់គ្រងដោយរាក្យ។ ព្រះគម្ពីរដែងដូឡេដ្ឋោះ។ ហើយនៅថ្ងៃណាមួយ នគរោនដែនដីនេះនឹងភ្លាយជានគន់នៅ ព្រះអម្ពាស់របស់យើង និងរបស់ព្រះគ្រឹសុ ហើយទ្រង់នឹងគ្រប់គ្រង និងសោរយាង្យ ម្ខាយពាន់ឆ្នាំនៅលើដែនដី។ និងលើកតាមីនុក្រមជំនុំ។ ពិភពជាត្រីមត្រូវណាស់ អ្នកអាជារិកគោរព។

²⁴¹ ទៅសែនធនឹងបាននៅក្នុងរាជរាជការ ចំនួនដីព្រឹងដែលត្រួតនូវរាយការណ៍ ការបង់ប្រាក់ ការបង់ប្រាក់ស្តីដែលមានការបំបាត់បាន តីជាសាសន៍ដីទេ។

²⁴² បន្ទិចទ្រង់នេះ ឬដឹងកូចម្ខាយទ្រង់នោះទីនោះ។ ខ្ញុំមិនអាច។ ខ្ញុំនឹងមានការ អធិស្ឋានជាប្រាកំន័យទៅពេលបុន្ទាននៅទីទៅ។ មើលនៅទីនេះ ខ្ញុំគិតថា វាសំខាន់ ជាងទីទ្រង់នេះ។ ខ្ញុំចង់អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ប៉ុន្តែយើងនឹងប្រញាប់ទៅផ្លូវ ដំនួនសួគាអាមានការយល់ដឹង យើងគ្រាន់តែទៅបន្ទាន់។ ខ្ញុំចង់ស្វែងរកពីអ្នកយ៉ា នេះតីសុម្រិតមួយរដ្ឋុងទ្រង់បាន ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវយករាយការ ហើយចូលរោគក្នុងរាជរាជការ ថ្មី។

²⁴³ មើលបុះ មិត្តា នៅលើនេះស្មាតបុណ្យណា! មើល! ចង់ឱ្យអ្នកមើលតីទ្រង់នេះ ឱ្យ ជិត អ្នកដែលបានស្ថាសំណួរនេះ។ ទៅសែនធនឹងបាននៅក្នុងរបស់ពីរ គិតថា ជាម្នាក់ប្រើ គេនឹងបាន។ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្ងាត់ ទីកំណែនៅក្នុងបទគម្ពីរចាស់...

²⁴⁴ សម្បិតិមើលស្រែមោលជានិច្ចប្រសិនបើអ្នកចង់យើងត្រូវដឹងមាន។ ត្រីមត្រូវ ហើយ។ ក្រឡេកមើលទៅទីនោះវិញ បានកើតជាមីនុំ។ តីទ្រង់នេះ វាជួយមកវិញ ចាប់កាំងពីយើងតាម ហើយការមើលបីរីដែលយើងមាន ប្រសិនបើអ្នកចង់យើងត្រូវ ដែលជាស្រែមោល។ ត្រឡប់ទៅក្រាយ ការបានដឹងទៅយើងដល់យើងតាម យើងត្រូវ មើលទៅ (ខាងក្រាយនៅទីនោះ) ដឹងមីរីយើងស្រែមោល។ ដឹងមីរីមើលបីរីដែល យើងតាម នឹងភ្លាងនឹងភ្លាយជាយ៉ាងណា តីទ្រង់នេះ អ្នកត្រូវមើលពីយើងតាម ដឹងមីរីមើលទៅ

ព្រកាយ ហើយយើងបានស្រាវជ្រាវនៅជាតី។ យើងទេ? សូមក្រឡោកមីលអីដែល
ព្រះគឺសូមនានៅត្បូងដៃដែលទ្រង់គារបែកដែនដី តើទ្រង់ជាតីដែលនៅពេល
នោះទ្រង់គឺជាកញ្ចប់នេះ។ នេះគឺជាស្រាវជ្រាវបស់ទ្រង់។ យើងអីដែលខ្ញុំមាននៅ
ទេ? អ្នកដីងទេ នៅដីមជូន ពេលខ្ញុំទន្លេល្អវា នោះជាតី។ ឥឡូវនេះ: ប្រសិនបើខ្ញុំ
មិនអាចឈានព្រកាយ ខ្ញុំត្រូវមិនបានគឺស្រាវជ្រាវនៅជាតីដើម្បីវិភាគឱ្យយើងបានគឺនេះ:
នឹងជាតី លើជាងគឺជាតី។

²⁴⁵ ឥឡូវនេះ: ថ្វីមួយមានអំពើបាបនៅអីស្រាវជ្រាវ ហើយមានបុរសម្រាត់...ដោយ
កុលសម្ព័ន្ធនោះលើវា គេទាញជារចនាទៅដៃដែលជាដីមួយមួយ ហើយបំផាតានី
ខែដែលជាអំពើបាប។ តើវាត្រូវទេ? ព្រះទទួលបានបំផុតព្រកាម ហើយមានព្រះបន្ទូលថា
“ដោយសាមុកបានធ្វើដូចខ្លះ: ហើយលើសម្រាប់ខ្ញុំ អ្នក...អ្នកធ្វើទៅតុចាប់អស់
នេះនឹងបារើម្នក។ ហើយអ្នករាល់ត្រាចូលទៅក្នុងព្រះវិហារធ្វើជាសង្រារ” តើវាត្រូវទេ?
“អ្នកត្រូវនៅក្នុងព្រះវិហារហើយសុទ្ធប៻ត ហើយពួកគេដែលនៅសំណើនៅក្នុងព្រះវិហារ
ហើយនឹងយកមួយភាគដែលបំបាត់មកចិត្តីម្នក។” តើវាត្រូវទេ?

²⁴⁶ ហាបេលូយ៉ា! បើអ្នកអាចយើងបានគឺព្រះវិហារនោះជាតី នោះគឺពួកគេ
វិជាកុនក្រោម។ ឥឡូវនេះ: ពេលអំពើបាបគឺនេះយើងនៅត្រូវប់ប្រួល ពួកគេវិកំពុង
ទាញជារា ក្នុងក្រោមដែលគឺតិចព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធកំពុងយោ ដោយនិយាយ
ថា “ព្រះយេស៊ូវគីស្តន៍នៅក្នុងភាពធ្វើមាន គឺព្រះយេស៊ូវគីស្តន៍នៅក្នុងអិជ្ជមាន គឺ
ធ្វើចត្តាតា អំពើបាបនេះគេជាអំពើបាប ធ្វើយើងទាំងនេះគឺខស!” បីនឹងហើយ ពួកគេ
ឈរនោះទៅនោះដោយកាន់ជារា។

²⁴⁷ ព្រះមានបន្ទូលថា “សូមអរគើរព្រមកត្រូវនេះ: នេះជាតិដែលព្រះបិតា
បស់ខ្ញុំ។” នោះគឺជាកុនក្រោម។

²⁴⁸ មានអ្នកបារើមី ហើយមិនទៅការកំន្លែងដែលអ្នកបារើមីតានៅបានជារា។ ដែលពី
នៅខាងនេះ... ខ្ញុំមាននៅខាងនេះ បុននៅខាងនោះ បុននៅខាងនោះ និងបុននៅខាងនោះ។ កុលសម្ព័ន្ធដែលពីរោគ កុលសម្ព័ន្ធគាំងដែលពីរោគ: គាត់បានយើង
ទីតាំងនៅខាងនោះ។ សូមក្រឡោកមីលក្នុងគីវិវឌ្ឍណ៍: គាត់បានយើង
ទីតាំងនៅខាងនោះ។ ហើយនៅធ្វើវិញ្ញាណនោះមានលើមួយមានលើមួយសាក់មួយ ហើយ
មានទ្វាល់ដែលពីរោគ: ហើយនៅធ្វើវិញ្ញាណនោះមានកុលសម្ព័ន្ធគាំងដែលពីរោគ (ហាបេលូយ៉ា!)
អង្គយជីវិញ្ញាណ។

²⁴⁹ ហើយនៅទីនោះមានព្រោះប្រាសលោះ។ ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុះ ស លើផែង ត្រាត ហើយអ្វីទាំងអស់ដែលបានដោយបាយមនឹងភាពអ្នកបញ្ជីបស់ទ្រង់ ត្រង់ មានបន្ទូលមា ពួកគេនឹងនៅជាមួយទ្រង់។ ពួកគេនឹង...ព្រោះអាជិត្យនឹងមិនរៀបក លើពួកគេទៅតទេ ពួកគេនឹងមិនឆ្លាន បុរសករឡើតទេ ហើយតាមរយៈយុគដំបែង ដែលមិនឈប់ឈប់ ពួកគេនឹងរស់នៅ ហើយសាយកាដុំជាមួយព្រោះគីសុជាងុង ហ្មត់ ព្រោះអង្គ ព្រោះមហាក្សត្រ ហើយពួកគេ មហាក្សត្រី។ ត្រប់ត្រងនឹងសោយកាដុំ ជាងុងរហូត!

²⁵⁰ ព្រោះអម្ចាស់ប្រទានពអ្នក។ អាម៉ែន។ ខ្ញុះនឹងរក្សាទុកសំណួរទាំងនេះ៖ សីវ្រោះស្មោះបាបទីយេ ខ្ញុះនឹងត្រូវបៀបមកវិញ្ញាតាមួយពួករាមួយឡើត ប្រព័លបានយ៉ាង ហើយធ្វើយុគគេនៅឱយប់នេះ៖ បុរាណលាក់បានដែរបងបុន...យើងនឹងដែកត្រា លេង។ ព្រោះអម្ចាស់ប្រទានពអ្នក។ តើអ្នកស្រឡាត្រង់ទ្រង់អស់ពីចិត្តទេ?

អូ ខ្ញុះចង់យើងប្រង់ ចង់មើលក៍ក្រោង
នៅទីនោះដើម្បីសំនោះជាងុងរហូតដោយព្រោះគុណសរ្អោះ
បស់ទ្រង់

នៅតាមដីនៃសិរីលូអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុះបន្ទីសំលេងបស់ខ្ញុះ
នៅពេលបានដែលការឡូលំខាយទាំងអស់ក្នុងផុកទៅ មីបងុក
ម៉ោងវិញ្ញា តែងតែវិកាយ។ (អូ ខ្ញុះធើយុ!)
ពេលខ្ញុះធ្វើដំណើរកាត់ទីកដីនេះ ព្រៃះដូចខ្ញុះម៉ោង
ចងុលុរព្រលើងម៉ោកាល់វីរី ដល់លំហូរពណ៌ក្របាម (មិនមែន
—មិនម៉ោក្របាមវិបាយ តីម៉ោកាល់វីរី។)

²⁵¹ នោះហើយជាកំន្លងដែលយើងកំពុងចងុលុបង្ហាញ មិនអារ៉ាយលើទ្រីស្តី ខ្លះទេ ប៉ុន្តែដល់លំហូរពណ៌ក្របាមទៅព្រោះយសិរីគីសុ។ “ជីវិតគឺនៅក្នុងឈាម” ហើយទ្រង់គឺជាប្រោះណាបិតបស់ព្រោះ ដែលជាចិត្តបស់យើង ដែលរស់នៅក្នុង យើងគឺទូទៅនេះ។ ជាតាមដីយកុងចំណងដែលចង់!

²⁵² ពេលដែលយើងនឹងមិនអធិស្ឋានសប្តាហ័រអ្នកជី ខ្ញុះចង់ប្រែងប្រែង—ពីបែប គត្ថូនេះ។ ខ្ញុះចង់ឱ្យបងស្រីបញ្ជីជិនឯងក្នុងស្រីបស់គាត់ មកទីនេះ។ ហើយនោះជាបច្ចាស់ច្បាប់ដើម ចង់នោរយបងបុនប្រែងឃាយខ្ញុះ គ្រាន់តែរីករាយ។ ខ្ញុះចាន់ថា កំពុងតែដើរក្នុងទ្វានោះ ហើយបនេះបានដើរតាមខ្ញុះត្រប់ប្រទេស។ ហើយខ្ញុះ

—ខ្ញុចង់ឱ្យពុកគេប្រែង នាងជាអ្នកដំបូងដែលបានលើក ជាលើកដំបូងដែលខ្ញុបានរាយ។ មិត្តភកគីរបស់ខ្ញុម្នាក់បានសរសរាល់ ឬឯណា វាគៅដើម្បី ហើយមនពេល យើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដែល ខ្ញុចង់ឱ្យពុកគេប្រែងបទនេះ ខណៈពាណិជ្ជបរស់ ព្រះមកបើមនុស្សសម្រាប់អ្នកយើះ។

²⁵³ យើងបានចំណាយពេលប្រើប្រាស់ សំទោសបងប្រុស និវិល។ ព្រះប្រទានពរ អ្នក។ តើអ្នកចូលចិត្តការស្មោះសំណុរទេ? ខ្ញុចូលចិត្ត។ អូ ហើយពុករាតីជាសំណុរ លូតិតម៉ែន ពុករាតីលូណាគាស់។ ហើយមានមួយបាត់ទៅឡើតហើយ។ ហើយកាមពិត ទៅ ពុករាមយប់នូនមិនទាន់បានផ្តល់ការតិចបញ្ជាផ្លូវបានបញ្ចប់នៅឡើយ។ អូ មាន ប្រើនណាល់ដែលប្រព្រល់ផ្តល់ការតិចបញ្ជាផ្លូវបានបញ្ចប់នៅឡើយ។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរ។

²⁵⁴ អ្នកទាំងអស់គ្មានក្នុងគ្រឿនិតបរស់អ្នកទៅលើព្រះគ្រឿនិតម្នរោន៖ ហើយយើងឱ្យ ពីសំណុរភ្លើងប៉ះទៅការព្យាលាលពីព្រវិញ។ តើមានមនុស្សប៉ះន្នានៅការនៅឡើនេះ ចង់បានការអធិស្ឋាន? តោះមើលដែលអ្នកចង់អធិស្ឋាន។ មិនអីទេ យើងនឹងនាំ ពុកគេចេញមក ហើយអធិស្ឋានឱ្យពុកគេបន្ទិចឡើត បុន្ថែមើលយើងប្រែងបទនេះ ភ្លាម។ ខណៈពេលដែលពុកគេកំពុងរួបចំ ការដែងចាំនៅពីលើអ្នក តម្លៃរាន់គីជាតារសន្យា នេះគីជាតារ៖គីរបស់ប្រចង់។

បងប្រើប្រាស់និងកុនស្រីរបស់គោត់ប្រែងបទគ្រាន់តែដើម—អីដោយ
គ្រាន់តែដើម គ្រាន់...

²⁵⁵ តម្លៃរាន់៖ អ្នកដែលមានដែង ចូរឡើងទៅជីវិញអាសន់តម្លៃរាន់ បើអ្នកចង់។
គ្រប់យ៉ាងសម្រេចបាន គ្រាន់តែដើម
គ្រាន់តែដើម គ្រាន់តែដើម
ជីវិញអាចទៅឲ្យច គ្រាន់តែដើម។

²⁵⁶ តម្លៃរាន់៖ ព្រះវិហីតានេះស្ថិត យើងមានអំណាក់ណុំយ៉ាងខ្សោយនៅថ្ងៃនេះ៖ សម្រាប់បទគីរបស់ និងសម្រាប់បទប្រមូងនេះ៖ “គ្រាន់តែដើម” យើងអាច ប្រើបង់មានបន្ទូលមួយការការតិចបញ្ជាផ្លូវបានក្នុងនោះក៏តើជំនួយព្រុកថា “គ្រាន់តែដើមទេ ព្រះជីវិញអាចទៅឲ្យច”

²⁵⁷ តម្លៃរាន់៖ យើងអធិស្ឋានដល់ព្រះ ខណៈដែលមនុស្សទាំងនេះកំពុងមកដល់ អាសន់ដើម្បីអធិស្ឋាន យើងចាញាយើងនៅឡើនេះ៖ អវិជ្ជមាន គ្រាន់តែមានកាត

អីដូចមាន។ ភាពវិជ្ជមានតីគ្រាន់តែនៅដីវិញ្ញូយើង ព្រវិញ្ញាបាយអមពេជែលសណ្តិត លើយើង នឹងមិនស្មាប់ទីក្រុងនាមជាអូកបំផើបស់ព្រះអង្គដែលបានចាក់ប្រែង តម្លៃវិនេះ យើងខ្ញុំចេញទៅក្នុងនាមជាអូកបំផើបស់ព្រះអង្គដែលបានចាក់ប្រែង តាំង ដើម្បីធ្វើឱ្យអូកជាតិបស់យើងទ្វាងទូលាចំនួយ ដីតិចឡើសទៅមួយប័ណ្ណោះ ព្រះបិតា តីថាទូកគេនឹងលើកកម្មីងព្រះអង្គ។ ហើយតម្លៃវិនេះ សូមឱ្យូកាត់ទៅយើង នៅអាសន់នៅព្រឹកនេះ អូកយើងទូក តម្លៃវិនេះ សូមព្រះវិញ្ញាបាយឱ្យសុទ្ធប្រទាន ការព្យាបាលដល់ពួកគេម្នាក់ទៅ។

²⁵⁸ ហើយយើងជាមនុស្សគ្រប់ទាបបស់ព្រះ—ប្រាក់គ្រប់ដែលបងបុន្តែន្រីប៉ុំពេញ កំខាន់អី ហួុងគ្រប់ដីយ៉ា ទូលាបង្គីដីដីហើយ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្យាប់ហប្បទីយ៉ា បស់ព្រះអង្គក្នុងការប្រគល់រាជាណាចក្រដល់អូកទាំងនេះ។ ហើយយើងដីងចា ទ្រដៃតែងតែនៅដីតិច ដីតិចទៅមានបន្ទូលបាន “កំនើងណារាជែលមានពី បុប្ផ័ន្តកំ ជួបជុំគ្រប់នាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងនៅកណ្តាលពួកគេ។ ហើយអូកដែលគេសុំ ខ្ញុំនឹងទ្វាង។”

²⁵⁹ តម្លៃវិនេះ យោងទៅកាមព្រះបន្ទូលបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលមិនអាចបារា ដិយបាន ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះជាម្ចាស់ សូមព្រោសមនុស្សទាំងអស់រាយជាធ្រះអម្ចាស់។ ហើយរួចគេកំពុងយកនៅទីនេះដោយចាំបាច់ ពេលយើងទៅចាក់ប្រែង ហើយជាក់ដែល ហើយដើម្បីសុំទ្វាងចូល សូមទ្វាងគេម្នាក់ទៅកំនើងអង្គយ៉ា បស់ខ្លួន ត្រឡប់ទៅដូចជាបស់ពួកគេវិញ្ញូយើង សារសៀវភៅដែលមួយគ្មាន តិចខ្លះ និង ជាសេស្តីយ៉ា ហើយត្រឡប់មកវិញ្ញូនៅយ៉ានេះ ព្រះអម្ចាស់ នៅឯការប្រើដោយសរសើរតាមឱ្យ និងលើកតិចឱ្យព្រះសម្រាប់ការព្យាបាលពួកគេ។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។

ហើយខណៈពេលយើងខិនក្បាលបុរាណ៖

²⁶⁰ បងប្រុស នៅវិលមកជាមួយខ្ញុំ បើអូកចង់។ ខ្ញុំចង់បានបងប្រុសហើយនេះ និង បងប្រុស ដែតស៊ីម៉ាន បូនណាម្នាក់នៅទីនេះ។ និងបងប្រុសខកអូកទាំងអស់គ្នា មកទីនេះ ហើយជួយខ្ញុំនៅអាសន់។ ឱីកននៅទីនេះនៃព្រះវិហារគឺជាអូកដែលខ្ញុំ កំពុងហោនៅពេលនេះ។

²⁶¹ ហើយនៅពេលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ អូករាជជួយរួចគេប្រសិនបី អូកចង់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ទ្វាមួយកាលប់គ្នាដែលទីនេះជាយស្តោះគ្រង់។ ហើយនៅពេល យើងអធិស្ឋានសម្រាប់អូកយើង ខ្ញុំចង់ឱ្យអូកអធិស្ឋានជាមួយយើង។

²⁶² ខ្ញុំយើងក្នុងប្រសគុចម្នាក់អង្គយនទៅទៅនេះ មួយសន្តែះបុនបានដើរបញ្ចី ក្នុងសាងសង់នៅទៅនេះ ហើយមានដឹងត្រាក់ល្អាយ។ ហើយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានបញ្ចប់ល្អាយយ៉ាងអស្សារ្យនៅពេលនេះ។ យើងទេ? សេចក្តីមេត្តាករុណាបស់ត្រូវបានសរសើរ ព្រះនាមទ្រង់ត្រូវបានបើកតម្លៃង។ ចាំមិថុនាបុំន្ទាន់ថ្វី ចុងក្រាយនេះ និងបានជាសេះស្សីយ៍!

²⁶³ សូមគិតចុង៖ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដែលបានយាងត្រឡប់មកទីនោះវិញក្នុងសម្រាប់នូវកសាក់ក គឺនៅទៅនេះតម្លៃវនេះ។ ហើយវាគ្រាន់តែកិលដល់ទីបញ្ហាប់នៃសាសន៍ដីទេ។ បានធ្វើអស្សារ្យយកកំពុងកំពុងប៉ុន្មានអ្នកដើរ ពីរោះយើងដើរបាននៅទៅនេះ។

²⁶⁴ គ្រាន់តែគិត រូប—រូបកាយដីអុងរឿងបស់អ្នកគឺនៅទៅនោះនៅក្នុងពាងខោះសម្រាប់តម្លៃវនេះ វិញមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ ដែលជាលក្ខុខណ្ឌដឹងរឿងបស់អ្នក។ អ្នកត្រូវបានបើកតម្លៃងនៅក្នុងព្រះគ្រឿសុត្រឡប់នេះ! “អស់អ្នកដែលបានរប់ជាសុចិត ចុងបានបើកតម្លៃង។” ហើយឱ្យបកាយដីអុងរឿងបស់អ្នកកំពុងលួយក្រោមអ្នកតម្លៃវនេះ ក្នុងព្រះគ្រឿសុយេស៊ូវ ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវកំណើនដូចជាការសារកម្មុជាបូលទៅក្នុងថ្មី។ ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធគឺនៅក្នុងអ្នក។ វាតីជាការសារការងារបស់អ្នក ដើម្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវកំណើនដើម្បីព្យាយាយបានអ្នកពីដីដឹងដែលអ្នកមាន ដើម្បីឱ្យអ្នកជាសេះស្សីយ៍។

²⁶⁵ តម្លៃវនេះ: ខ្ញុំចង់ឱ្យក្រោមដំនី ប្រសិនបើពួកគេចង់មកជាមួយបងបួនស្រីបស់យើង ប្រសិនបើពួកគេនឹងប្រែងបទនោះអង្គនៅត្រូវ។ តម្លៃវនេះ: អ្នករាល់ត្រានៅអាសន់...

²⁶⁶ តម្លៃវនេះ: មិត្តភក់តិ ប្រសិនបើខ្ញុំជាអ្នកបាកប្រាស់ ខ្ញុំមិនដឹងការពិតោះ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាយដើរគ្រឿសាន ហើយជាយអស់ពីចិត្ត ខ្ញុំព្យាយាយជាយមនស្សី ហើយខ្ញុំកំពុងព្យាយាយមជ្ឈមួក កុនបស់ព្រះ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ—ប្រសិនបើខ្ញុំសែច្ចាថ្មីព្រះវិបត្តានែនស្ថានស្ថុត ខ្ញុំនឹងប្រសិនបើខ្ញុំ—ប្រសិនបើខ្ញុំមិនដឹងព្យាយាយអ្នក ជាក្នុងរបស់ត្រូវ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនដឹង...ប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងបញ្ជាកម្មុក ខ្ញុំបានព្យាយាយបញ្ជាកព្រះជាមួក អ្នកគឺជាក្នុងរបស់ត្រូវ។ ត្រាននរណាម្នាក់រាជបេញ្ញាតព្រះបានទេ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាយជាមួក។

²⁶⁷ នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះប្រទានពារេល់ការខិតខំបស់ខ្ញុំ។ ហើយប្រហែលជាតុកគេក្រីករណាស់ ហើយតុកគេខ្យែខ្ពស់តែ ហើយព្រះដឹងថាខ្ញុំខ្ពស់គេ ហើយព្រំប្រិត្តិភាពខិតខំបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំកំពុងធ្វើអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីជួយភាគាណាចារក្របស់ព្រះ និងផ្តើមអ្នករាល់ត្រាតាក្យនទៅបេស់ព្រៃង។ ទូលព្រះយសូវន៍នៅក្រើកនេះ ជាប្រព័ន្ធបាលបសអ្នក នៅទីនេះនៅដីការ អ្នកនិងត្រឡប់ទៅកំន្លែងអង្គូយនិងផ្ទះរបស់អ្នកវិញ ហើយមានសភាពដម្ផោះ និងជាសេះសេរីយ។

²⁶⁸ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើច្រៃងនឹងព្យាបាលមនុស្សប់រយនាក់នៅទីនេះ ហើយកប់បាននាក់នៅជុវិញ្ញិកពាណាក ហេតុរឿនានជាថ្រៃងមិនព្យាបាលអ្នក? គ្រាន់តែដើរតាម។ មិនអើទេ បងប្អុនស្រី។ បងប្រុស នៅលីខ្យែងខ្សោយអ្នកមកចាក់ប្រែងតាំងពូកគោ។ [បងប្រុស ប្រាកាបំ អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដំឡើ ពាក្យរបស់គាត់គឺមិនយើង—អរដុំ] ...?...

សំណើរ និង ចម្លើយ KHM54-0103M

(Questions and Answers)

លំនាំ សណ្ឋាប់ត្រប់និងគោលិទ្ធនៃផ្ទកក្រុមជំនួយ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រឈរ William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅក្នុងថ្ងៃអាចទិញ ទី 3 ខែមករា ឆ្នាំ 1954 នៅ ពាងខេត្តសមីប្រាណ បានបារាំ នៅ ដំបូីសានិស ផ្ទៃ តណ្ឌភាពភាព សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខ្សោយបានធ្វើឡើងដោយការរៀបចំដោយត្រូវបានបងប្រឈរ និង សារបែងចែកនៃការបងប្រឈរ នៅក្នុងថ្ងៃអាចទិញភាពចំពោះ ចម្លើយ និង បានពិនិត្យដោយក្រុមិទ្ធិការបោនអង់គ្លេស។ ការបងប្រឈរ នៃបាន ភាសាអ៊ូរូបនេះ គឺត្រូវបានបងប្រឈរឡើងដោយ សម្រួលត្រូវបានបងប្រឈរឡើង។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG